

Giới thiệu Cuồng Nhân Tu Chân

Truyện Cuồng Nhân Tu Chân tác giả Thần Nam truyện tiên hiệp pha lẫn chút xuyên không với những tình tiết ly kì lôi cuốn, cốt truyện hoàn toàn mới nói về con đường tu tiên đầy gian khổ

Trong đó hẳn phải vượt qua ải Thiên Kiếp, một thử thách mà bất kỳ tu chân giả nào cũng phải vượt qua để có thể tiến xa hơn trên con đường tu luyện của mình.

Ngày hôm nay, là một ngày vô cùng đặc biệt với hắn, ngày hắn độ thiên kiếp cuối cùng ở phạm giới, nếu thành công,hắn sẽ phi thăng lên Tiên Ma Giới - nơi mà suốt 400 năm qua, kể cả trong mơ, hắn cũng lun truy cầu ..

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cửu Trọng Thiên Kiếp

Phía Nam Việt Quốc, trên đỉnh Ngũ Hành Sơn, một thân ảnh với y phục phát phối đang ở đó.

Người này khoác lên mình một bộ hắc bào,khoanh chân ngồi trên một tảng đá, ánh mắt thâm tỏa khiến người ta nhìn vào đó cũng cảm thấy tim đập nhanh hơn.Trên gương mặt cương nghị của hắn,không hiện ra bất kỳ biểu tình nào,cứ lẳng lẳng giống như đang chờ đợi điều gì đó.

Đêm nay trăng vô cùng sáng, trên bầu trời lấp lóe muôn ngàn ánh sao.Ở dưới ánh trăng, hắn cứ như một con hắc lang cô độc vậy.

Người thanh niên này tên là Thần Nam, một siêu cấp cường giả tu chân ,hắn đã trải qua vô số lần Thiên kiếp để đạt tới cảnh giới Vắn Đỉnh cửu trọng như hôm nay,tuy nhiên những lần độ kiếp trước ,thiên kiếp chỉ là Ngũ trọng thiên kiếp..Mún thoát Phàm hóa Tiên thì hắn sẽ phải chống đỡ qua cửu Trọng Thiên Kiếp.

Cửu Trọng Thiên Kiếp-Cửu Tử Nhất Sinh , nếu thành công hắn sẽ hóa Tiên Thể,thoát khỏi lục đạo luân hồi, nhưng thất bại thì hồn phi phách tán,từ nay mãi mãi không còn Thần Nam nữa, cũng vô pháp tái nhập luân hồi.

Trong chốc lát,bầu trời từ từ xuất hiện mây đen,Ngũ Hành Sơn bỗng trở nên mù mịt, Thần Nam thoáng giật mình,chỉ nghe hắn thì thào :

-Cuối cùng cũng tới rồi.

Mây đen càng lúc càng nhiều, Ngũ Hành Sơn chìm trong màn đêm mờ mịt, một khí tức khủng bố tràn ngập từ trên thiên không.

-Đến đây đi ,cho ta kiến thức ,cửu trọng thiên kiếp đến tột cùng lợi hại ra sao.

Hắn nhìn trời cuồn cuộn, 2 tay liên tục kết xuất những thủ ấn kỳ dị,toát ra từng tia chân khí nồng đậm .

Tu chân giả, cho dù là tu tiên hay tu ma đều nghịch thiên mà đi, vì vậy Thiên Đạo không cho phép.cho nên cuối cùng bọn họ phải chịu sự trừng phạt của Thiên Đạo bằng cách mang thiên kiếp đến ngăn cản.Thiên kiếp có chín lần, lần sau mạnh hơn lần trước, mà có thể tu hành tới bước này,trong vạn người cũng chỉ có hai ba người.Hiện tại trên đời đến Vắn Đỉnh đã ít, mà đạt đến Vắn Đỉnh cửu trọng lại càng ít đến thương cảm, Thần Nam có thể dùng 400 năm,từ một tán tu đi đến bước này, có thể thấy được thiên phú của hắn yêu nghiệt đến bao nhiêu.

Lúc này bỗng nhiên Thần Nam cảm thấy khí tức trên bầu trời càng ngày càng mạnh, trên bầu trời xuất hiện những tia lôi quang.Không chính xác hơn là từ sắc lôi quang,mang theo khí tức hủy diệt ,nhưng tia từ sắc lôi quang này tạo thành những lỗ đen cực hạn,đang phóng thẳng đến Thần Nam

Thần Nam biểu tình ngưng trọng, hộ thể cương nguyên được thúc dục đến cực hạn ,nhanh chóng bao phủ thân thể của hắn.

-Ầm,Ầm,Đoàng...

Một luồng thiên lôi đánh thẳng vào hắn, ngay lập tức hộ thể cương nguyên bị lõm mất một mảnh, Thần Nam sắc mặt tái nhợt.Thủ ấn của hắn lại biến đổi ,lập tức tu bổ lại hộ thể cương nguyên.

-Ầm,Rầm...

Hộ thể cương nguyên của Thần Nam vừa tu bổ lại bị đạo thiên lôi thứ hai bổ xuống, cả Ngũ Hành Sơn bị đánh cho nát tan,mà hộ thể cương nguyên bao phủ Thần Nam cũng đã rách nát lỗ chỗ.

-Mẹ kiếp nó, vòng thứ hai của thiên kiếp lần này, còn mạnh hơn vòng thứ tư của thiên kiếp đợt trước.

Một lúc sau ,cuối cùng hấn cũng đã chống đỡ được bốn đợt thiên kiếp,Thần Nam không kịp được lớn tiếng mắng, sắc mặt hấn tái nhợt, khóe miệng cũng đã rỉ máu.

-Xoẹt,xoẹt,ret....

Lỗ đen khủng bố một lần nữa lóe ra những tia chớp khiến cho người ta sợ hãi, tầng mây tiếp tục tăng thêm đè ép, lỗ đen cũng ngày một lớn lên, lôi điện cũng ngày càng lớn mạnh.

-Ngũ Hành phản ma án.

Một án ký pháp khí màu huyết hồng bị Thần Nam quăng lên không trung, bàn tay hấn kết xuất một thủ pán quý dị,ấn ký nhanh chóng bay lên trên đầu hấn,che kín cả Ngũ Hành Sơn. Một huyết khí nồng đậm phóng lên trời,tràn ngập cả Ngũ Hành Sơn.

-Ầm,Xèo..

Đạo thiên lôi thứ năm rót xuống Ngũ Hành phản ma án, quang mang huyết hồng ngày càng nồng đậm thêm, năm huyết khí quý đầu khủng bố trào ra, mang theo một luồng chất lỏng màu đỏ hướng về phía Thiên lôi mà chống đỡ.

- Xèo xèo.

Năm quý đầu huyết hồng khủng bố kêu lên một tiếng, những tia chớp kia đã bị chúng nuốt sạch.

- Rầm rầm

Trong công kích mãnh liệt của thiên lôi, năm quý đầu của Ngũ Hành Phản Ma án từ từ nuốt lấy. Nhan sắc huyết hồng cũng bắt đầu trở nên mờ nhạt hơn, nhưng vẫn điên cuồng nghênh tiếp từng đạo thiên lôi.

Một lúc lâu sau, đợt thiên lôi thứ sáu, Ngũ Hành Phản Ma án đã bị tan thành từng mảnh nhỏ, năm quý đầu huyết hồng cũng bị thiên lôi đánh cho tan biến trên không trung.

Thần Nam há miệng phụt ra một ngụm máu tươi, chân khí trong cơ thể cuộn cuộn, cả người trở nên vô lực uể oải.

-Ừ ừ.

Khắp trời đất là một mảng đen kịt, ánh trăng sớm đã bị mây đen che kín, chỉ có lôi điện ở trong lỗ đen là lấp lóe quang mang, lấp lóe giữa đêm tối trên đỉnh Ngũ Hành Sơn.Thần Namlấy một viên đan dược nhét vào miệng, sau đó miễn cưỡng ngưng tụ toàn bộ chân khí trong người.

-Chỉ còn ba đợt nữa,ta phải kiên trì,nhất định kiên trì...

Thần Nam tự nhủ với mình như vậy.

- Ầm Ầm

Từng luồng chớp ở trong lỗ đen không ngừng gào thét, ngay sau đó thiên địa bắt đầu hơ rung chuyển, một luồng tia chớp dài chừng một thước từ trong vòng xoáy lao ra, hung hăng bắn về phía Thần Nam

Cấn răng thật chặt,Thần Nam cũng hét lớn một tiếng, bàn tay của hấn vung ra một quang cầu vô cùng khủng bố nghênh đón tia chớp cực đại kia.

- Ầm ầm ầm

Liên tiếp là những thanh âm kinh thiên,hai luồng lực đạo trên dưới va vào nhau, tạo ra một cực đại hào quang, ở cách vài nghìn dặm cũng có thể nhìn thấy.

Thần Nam đánh giá uy lực của đạo thiên lôi này,luồng thiên lôi cự đại không bị quang cầu của hấn ngăn cản, trong khoảnh khắc đó cả Ngũ Hành Sơn bị san thành bình địa..

-Thất Bại,Ta đã thất bại..,Ta không cam tâm...

Đó là suy nghĩ cuối cùng còn lại trong đầu của Thần Nam lúc này, mọi thứ trước mắt hấn đã chìm vào bóng tối.....

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đấu Ma Đại Lục

Đấu Ma đại lục, chính như tên gọi, đây là nơi mà đấu khí và ma pháp thống trị, toàn bộ đại lục vô cùng rộng lớn, không ai biết Đấu Ma Đại Lục lớn bao nhiêu, chỉ biết ở nơi này có nhân tộc, thú tộc còn có một số cổ tộc siêu cấp.

Trương truyền vào thời kỳ viễn cổ, Đấu Ma đại lục không có hình thù như bây giờ, mà là phân tách ra 2 mảng đại lục riêng biệt, là Đấu Khí đại lục ở phía đông, còn Ma Pháp đại lục nằm ở phía tây. Nhưng rồi cuộc chiến nổ ra giữa các chủng tộc viễn cổ, đã làm toàn bộ địa lý biến đổi, mà tạo nên cảnh tượng như ngày nay.

Quay lại với Đấu Ma đại lục, hiện tại đang giữa mùa đông, từng cơn gió lạnh buốt thổi qua những hàng cây tuyết phong, tạo nên một cảm giác tiêu điều. Lúc này ở trong tiểu trấn, trong một đình viện bỗng truyền ra một tiếng khóc, tiếng khóc khiến cho người ta phải thấy thương cảm và đau lòng.

Ở trong sân rộng có vài chục người, nam có nữ có, qua cách ăn mặc của họ thì toàn bộ đều là hạ nhân. Trong số đó, có một trung niên nhân, tuy sắc mặt tức giận nhưng cũng đành chịu không biết phải làm gì.

Trung niên nam nhân này có tên là Thần Thế Kiệt, là chủ nhân của đình viện này. Thần gia rơi vào trong tay của hắn thì ngoại trừ mấy cửa hàng nửa chết nửa sống ở bên ngoài thì Thần gia cũng chẳng hề có tiền nào khác thu vào, khiến cho Nhạc gia ngày càng lụn bại địa vị ở cái trấn nhỏ này.

Thần Thế Kiệt thở ra một hơi, nếu như là mấy trăm năm trước thì làm sao có thể có chuyện như vậy phát sinh được. Thần gia - cái chữ "Thần" nghe hoành tráng và khí phách đến mức nào. Ngày trước, Thần gia mạnh mẽ biết bao nhiêu, đã từng là một gia tộc cường hãn trong hàng ngũ nhân tộc toàn bộ Đấu Ma đại lục. Nhưng khi rơi vào trong tay của hắn, hắn chỉ trách thực lực của mình quá thấp, không có cách nào khiến Thần gia được như năm xưa.

Bên cạnh Thần Thế Kiệt là một cô thi thể, đó chính là thi thể của nhi tử Thần Nam của hắn. Nói đến Thần Nam, nhi tử này của hắn, đúng là một thiên đại bất hạnh, từ lúc sinh ra, thân thể vô cùng ốm yếu kém cỏi, đến nỗi không thể tu luyện đấu khí và ma pháp. Đã vậy, lại còn thường xuyên bệnh tật, có thể nói, tuổi thơ của Thần Nam vô cùng "dữ dội", nhưng lại là bệnh tật dữ dội. Ngày hôm nay, cũng là như vậy, sau một cơn bạo bệnh, hắn đã chết.

Ngồi khóc bên cạnh Thần Nam, chính là tiểu muội Trương Ngữ Yên có quan hệ rất tốt với y. Cô bé năm nay chỉ khoảng 8 tuổi, trên gương mặt non nớt thanh thuần tràn ngập nước mắt, cô bé ôm lấy Thần Nam mà nức nở:

- Biểu Ca, huynh mau tỉnh dậy đi, hu hu, huynh đã hứa với muội, đưa muội đi ăn hồ lô đường, ăn bánh đậu xanh. Biểu ca, huynh mau tỉnh lại đi. hu hu

Nhìn đứa con chết ở cạnh mình, hốc mắt của Thần Thế Kiệt cũng đã sớm ứa nước mắt. Kẻ làm cha mẹ, có nỗi đau nào hơn khi thấy hài tử của mình còn quá trẻ đã phải ra đi kia chứ.

Ở trên mặt đất, Thần Nam tuổi tác chừng mười bốn mười lăm, bộ dáng cũng coi như là tuấn lãng, thân cao khoảng một thước bảy, thể trạng tuy bệnh tật triền miên nhưng lại vẫn có phần rắn chắc. Lúc hắn nhắm mắt lại, cũng không còn khó coi như trạng thái uể oải của hắn khi còn sống.

- Biểu Ca, huynh sao lại thất hứa với Yên nhi, huynh tỉnh lại đi, hu hu, huynh mau tỉnh lại đi...

Trương Ngữ Yên vẫn ôm chặt lấy Thần Nam mà gào khóc nức nở. Không ít người hầu cũng khóc thút thít, tiểu thiếu gia này từ nhỏ đối với bọn họ rất tốt, đối đãi bọn họ cũng không giống như là đối với người hầu.

- Thôi được rồi, Tiểu Tam, người hãy an táng cho tiểu thiếu gia thật tốt đi.

Thần Thế Kiệt cố nén nước mắt, lúc này trong lòng của hắn giống như là bị dao cắt. Tuy nhiên hắn không thể rơi lệ, vì hắn biết, Thần gia sau này còn phải dựa vào hắn cheo chống. Hắn tuyệt đối không thể rơi lệ, nói xong câu này, Thần Thế Kiệt đi vào bên trong.

Thần Thế Kiệt từ từ đi tới mặt thất của Thần gia khẽ đóng cửa lại. Giờ phút này hắn cuối cùng cũng nhịn không được mà ứa nước mắt ra, thân hình hắn như co quắp nằm trên mặt đất. Giờ phút này, hắn nắm chặt bàn tay lại, đôi mắt ửng đỏ lắm lắm:

- Nam nhi, ta thật xin lỗi con, xin lỗi mẹ con, chỉ trách bản thân cha vô dụng.

- Tiểu thư, xin người đừng quá thương tâm, việc trước mắt là hãy mang thiếu gia đi an táng thôi.

Một người hầu nói với Trương Ngữ Yên.

Bỗng nhiên, Trương Ngữ Yên hét lên thất thanh:

- Khoan đã, Tiểu Tam thúc, huynh mau nhìn kia, biểu ca mới cử động, biểu ca chưa chết, biểu ca còn sống.

- Ngữ Yên tiểu thư, xin người đừng quá thương tâm, chúng ta trước hết hãy mang thiếu gia an táng đi.

Người hầu trung niên đau lòng nhìn Trương Ngữ Yên nói.

- Không, Tiểu Tam thúc, ta thật sự nhìn thấy tay biểu ca cử động, là thật đó.

Nhìn thấy biểu tình của nàng, người hầu Tiểu Tam cũng bán tín bán nghi, bắt đầu đến dò xét lại thi thể của Thần Nam một lần nữa, bỗng nhiên hét lên:

-Đúng vậy rồi,đưa tiểu thiếu gia lên phòng,tìm tiểu thiếu gia vẫn còn đập, lão gia, lão gia ơi, thiếu gia đã sống lại, đã sống lại rồi.

Trong lúc đạo thiên lôi bỏ xuống Thần Nam, Thần Nam cuối cùng chỉ cố hết sức dùng hết chân khí trong linh hồn xuất ra. Ngay lập tức tia chớp của thiên lôi khủng bố đã nuốt hấn đưa vào trong lỗ đen vô tận.Cho dù hấn dấy dựa thế nào cũng không thể thoát ra được,thậm chí hấn còn cảm thấy nhục thể của mình bị phá tan thành từng mảnh nhỏ,linh hồn dần suy yếu,tiến nhập vào hắc ám vô tận.

Chẳng biết qua bao lâu,Thần Nam từ từ mở mắt,trong đầu hấn vô cùng đau đớn,toàn thân cảm thấy rất khó chịu.

-Biểu Ca,huynh đã tỉnh,huynh xấu lắm, huynh hù chết muối ..

-Thiếu gia,ngài đã tỉnh rồi,tạ ơn trời đất...

Những người hầu cũng vô cùng phấn khởi khi thấy Thần Nam tỉnh lại.

Trái với vẻ mặt hoan hỉ của mọi người, Thần Nam lúc này chỉ cảm thấy đau đầu và khó hiểu.Đầu của hấn rất đau,có thể cảm giác như bị đại chùy nện vào vậy.

-Ta không chết,nhưng đây là nơi nào,những người này là ai,tu vi của ta tại sao không còn..a aaa

Thần Nam cố nhớ lại cảnh tượng lúc đó,hấn không hiểu tại sao lại xảy ra chuyện này,hấn chỉ nhớ là hấn cố dùng hết sức bảo vệ linh hồn của mình lúc bị lỗ đen hút vào vô tận hư không,nhưng vừa mở mắt tỉnh lại,thì mọi thứ xung quanh đã thay đổi đến chóng mặt.

-Hừ,tại sao lại có một linh hồn yếu ớt ở chỗ này? Thôi,ta cứ cắn nuốt nó trước rồi tính sau,dù gì thì bây giờ ta cũng rất yếu,thịt muối thì cũng là thịt,có còn hơn không.

Thần Nam không chế linh hồn của mình dần dần tiến lại linh hồn bé nhỏ và xa lạ đó ,từ từ cắn nuốt nó.

Một lúc lâu sau,hấn phải tốn không ít công phu mới cắn nuốt được trọn vẹn linh hồn kia,trí nhớ của linh hồn này,cũng toàn bộ quán chú vào đầu hấn.

-Thì ra đây không còn là Việt Quốc,đây là Đấu Ma đại lục,linh hồn của ta đã xuyên tới dị giới.

Thần Nam thì thảo.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Trương Ngũ Yên

Sau khi nuốt linh hồn,Thần Nam đã biết được toàn bộ mọi chuyện xảy ra với cỗ thân thể này.

Nhưng điều làm hấn khá bất ngờ,là cỗ thân thể này lại trùng tên Thần Nam,chỉ có điều cỗ thân thể này có gia đình,có gia tộc,có tiểu muội còn có cả người hầu nữa.Thần Nam kiếp trước là một cô nhi,cái tên Thần Nam là do sư phụ hấn lúc thu dưỡng mà đặt cho hấn.

Thần Nam dần mở mắt,không biết do thân thể hay do linh hồn,mà Thần Nam hiện tại vô cùng yếu ớt.

-Biểu ca,huynh cảm thấy sao rồi ?

Đập vào mắt Thần Nam là một khuôn mặt tuyệt mỹ,một mái tóc đen nhánh rũ xuống hai vai,cái mũi cao thẳng và cái miệng chúm chím anh đào.Có thể nói ngũ quan đã phối hợp tạo ra khuôn mặt hoàn mỹ của nàng.

-Yên Nhi ,ta không sao.

Thần Nam biết cô bé trước mặt tên là Trương Ngũ Yên,là biểu muội của thân thể này,quan hệ của hai người có thể nói là rất tốt.

-Biểu ca,từ nay huynh đừng cố sức nữa,đừng suy nghĩ lung tung,huynh không thể tu luyện không ai xem thường huynh cả,muội mãi mãi không bao giờ bất kính với biểu ca.

Trương Ngũ Yên lại nức nở,nàng vốn là một cô nhi,được cha mẹ Thần Nam nhặt về nuôi từ rất nhỏ.Thuở bé,vị biểu ca này luôn đối xử tốt với nàng,tuy thể chất của vị biểu ca này kém cỏi,nhưng trong mắt nàng ngoài cha mẹ của Thần Nam ra, thì Thần Nam chính là người quan trọng nhất với nàng.

Nhìn những dòng nước mắt của Trương Ngũ Yên, Thần Nam bỗng thấy tâm thần mình xao động, hấn nhớ lại Việt Quốc,ở đó hấn cũng từng là cô nhi,sau này tu vi tiến bộ,bằng hữu dần dần rời xa,đã 400 năm rồi,không có ai quan tâm hấn chân thành đến vậy.

- Yên tâm,ta sẽ không chết nữa đâu.

Thần Nam khẽ vuốt ve mái tóc của Trương Ngữ Yên.

Nghe Thần Nam trả lời,đôi mắt to của Yên nhi cao hứng nhìn Thần Nam.

-Được rồi,chuyện huynh đáp ứng với muội thì nhất định phải làm, không làm là xấu lắm đó.

-Ừ,ta biết rồi,ta nhất định sẽ làm được,muội ra ngoài trước đi,ta muốn nghỉ ngơi một chút.

Thần Nam nhìn Trương Ngữ Yên mà nói, trí nhớ của thân thể này,hắn cần có thời gian để tiêu hóa hết được.

-Vậy muội ra ngoài ,huynh cứ nghỉ ngơi đi, mai muội lại đến thăm huynh.

Trương Ngữ Yên trả lời,sau đó lập tức trở ra bên ngoài.

Nhìn theo bóng hình của Trương Ngữ Yên,trong lòng Thần Nam lại cảm thấy nao nao.Nàng ta tuy nhỏ tuổi, nhưng đã có tố chất của một đại mỹ nhân. Thần Nam thầm nghĩ,cứ qua tiếp hai ba năm nữa,chắc hẳn sẽ có một siêu cấp mỹ nữ cấp bậc hại nước hại dân xuất thế đây.

Sau khi Yên nhi rời khỏi phòng,Thần Nam mới ổn định lại tinh thần,thật không ngờ nữ tử ở đây so với Việt Quốc cũng không kém,hắn cảm thấy thật hoài niệm với quê hương mình.

Lắc đầu xua tan hoài niệm, Thần Nam khoanh chân trên giường. Thân thể hắn rất hư yếu,cần phải điều tức thì mới tốt hơn được. Trên khuôn mặt của Thần Nam nở ra một nụ cười khổ,hắn vốn định mò đến trừ vật của mình,lấy một ít dược liệu khôi phục thân thể,nhưng hắn bị thiên lôi đánh cho tan tành,chỉ có mỗi linh hồn xuyên việt sang đây,thử hỏi trừ vật còn đâu,xem ra cách này là không có khả năng rồi.

Sau khi cười khổ,Thần Nam tự xóa đi cái ý nghĩ tìm trừ vật.Dựa theo tâm pháp tu luyện trước đây,hắn bắt đầu đem chân khí điều tức cơ thể,ngay lập tức biểu cảm trên gương mặt Thần Nam lại là một nụ cười khổ,bên trong cơ thể này, một chút chân khí cũng không có chứ đừng nói là vận công điều tức. Thân thể này là của phạm nhân,à không còn kém hơn phạm nhân nữa,vì chủ nhân của nó,bệnh tật triền miên,nó chỉ tốt hơn thường nhân một chút là cũng còn khá rắn chắc.

Thần Nam bỗng nhiên ngậy ngốc,có thể nói một kẻ đang đứng trên đỉnh cao,bây giờ tu vi hóa thành hư ảo,từ một cao thủ biến thành người thường,không ai có thể chấp nhận được.

Qua một lúc lâu sau,Thần Nam mới khôi phục lại được tinh thần,hai mắt hắn trở nên kiên định.Siết chặt nắm tay,từ nay về sau,không còn Thần Nam cô nhi nữa,ta đã đến đây,hóa thân vào một kẻ cùng tên với mình,âu đó cũng là duyên phận.Ta đã thất bại một lần,đã có cơ hội làm lại từ đầu,ta tuyệt phải nắm giữ.

-Lão Thiên,Thần Nam ta sẽ lại một lần nữa đứng trên đỉnh cao.Đấu Ma đại lục sẽ là bước đầu cho ta sáng tạo một truyền kỳ về mình.

Trong lòng Thần Nam liên tục gào thét,hắn đã quyết định cho con đường tương lai của mình tại Đấu Ma đại lục.....

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Bước Đầu Tu Luyện

Thần Nam đến đây đã nghĩ thông suốt, tuy tu vi của mình mất sạch nhưng linh hồn thì bất diệt, kinh nghiệm và dịch duyệt Vắn Đình Cửu Trọng vẫn còn, chỉ cần mình tu vi được như trước thì tiến vào Tiên Ma giới cũng không phải là chuyện khó.

Tương tự như vậy nhưng Thần Nam cũng biết mọi chuyện không hề dễ dàng, ít nhất trước hết hắn sẽ gặp phải không ít khó khăn, đầu tiên là tu vi mất sạch, bây giờ ngay cả tiến vào Trúc Cơ cảnh cũng không phải là một chuyện dễ dàng với hắn, chỉ là với việc có được ý chí kiên định, Thần Nam tin rằng chỉ cần thời gian trôi qua mình sẽ được như trước.

Tu chân tổng cộng có chín tầng, theo thứ tự là Trúc Cơ cảnh, Khai Quang cảnh, Thai Tức cảnh, Tích Cốc cảnh, Kim Đan cảnh, Nguyên Anh cảnh, Phân Thần cảnh, Hợp Thể cảnh, Đại Thừa cảnh,nỗi cấp độ lại chia làm chín trọng.Cuối cùng là tiến vào Vắn Đình cảnh,sẽ phải đón nhận cửu trọng thiên kiếp ,chính thức bước vào hàng ngũ siêu cấp cao thủ.

Theo trí nhớ mà Thần Nam cần nuốt,hắn cũng biết được ở Đấu Ma đại lục này hiện tại Đấu Khí và Ma Pháp đang tung hoành,thân thể này cũng vì không tu luyện được đấu khí và ma pháp,nên cảm thấy xấu hổ,mặc cảm nên thường xuyên đổ bệnh mà chết.

Đấu khí chia thành các đẳng cấp, Đấu giả, Đấu sư, Đại Đấu sư, Đấu Linh, Đấu Vương, Đấu Hoàng, Đấu tông, Đấu Tôn, Đấu Thánh, tổng cộng là chín

cấp bậc, mỗi cấp bậc lại chia làm chín trình tự, sau đó chính thức tiến vào hàng ngũ siêu cấp Đẩu đế.

Đẳng cấp ma pháp thì khá là đơn giản, chia làm nhất cấp ma pháp sư tới cửu cấp ma pháp sư, sau đó tiến vào hàng ngũ thánh ma đạo siêu cấp. Chỉ là ma pháp cũng chia làm năm hệ phái, gọi là năm hệ phái ma pháp, theo thứ tự là ma pháp thủy hệ, hỏa hệ, thổ hệ, lôi điện hệ và phong hệ.

Cũng theo trí nhớ, Thần Nam biết rằng cường giả Đẩu Tông cùng Ma Pháp Sư cấp bảy hầu như không có một ai. Đẩu Ma đại lục còn có một chức nghiệp vô cùng đặc biệt là Luyện Dược Sư, địa vị của hắn rất cao, có thể đặt song song ngang hàng cùng người tu luyện cùng cấp.

Thần Nam tiếp tục khoan chân ngồi xuống, kiếp trước hắn đã tu luyện Hỗn Nguyên chân kinh, đối với bộ tâm pháp này, hắn đã thuộc lâu, việc trước mắt của hắn, là cứ tìm mọi cách tu luyện, tiến vào Trúc Cơ rồi hãy nói sau.

Sau một lát, Thần Nam cuối cùng cũng đã nở được một nụ cười thỏa mãn. Hắn vốn lo lắng không có cách nào tu luyện bởi vì thân thể này quá phế vật đi, nhưng cũng rất may mắn, tuy không thể tu luyện được đẩu khí và ma pháp, nhưng không ngờ thân thể này đối với chân khí lại không hề bài xích. Thần Nam có thể cảm thấy một tia chân khí yếu ớt xuất hiện trong đan điền của mình, đây là dấu hiệu của việc tu luyện thành công.

Sáng sớm hôm sau, Thần Nam dừng tu luyện lại, khẽ thở ra một ngụm trọc khí. Trải qua một đêm tu luyện, trong mắt hắn lấp lánh tinh quang, rõ ràng tinh thần đã khá lên không ít.

-Không ngờ tiến bộ lại nhanh đến như vậy, xem ra chỉ trong 1 tuần, ta có thể tiến vào Trúc Cơ cảnh được rồi.

Thần Nam cảm thấy vô cùng vui mừng, có lẽ từ khi đến đây, đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy thỏa mãn nhất, phải biết tốc độ này có thể nói đã là rất nhanh, dù người bình thường muốn tiến vào Trúc Cơ cũng phải tốn nửa năm. Nhưng hắn chỉ cần một tuần, thử hỏi tốc độ như vậy có thể khiến hắn không cao hứng.

-Cốc Cốc

Bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa, một thanh âm trầm thấp vang lên.

-Nam nhi, con đã tỉnh lại chưa?

-Tỉnh rồi ạ, Phụ thân người mau vào đây đi!

Thần Nam biết thanh âm này là ai, có thể nói, từ khi tiếp nhận thân thể này, hắn đã quyết định, sẽ tiếp nhận toàn bộ mọi thứ mà thân thể này để lại, xem như là một cách trả ân với chủ nhân của nó.

Trong trí nhớ của hắn, vị phụ thân này có thể nói là vô cùng thương yêu, ông mới bốn mươi tuổi thôi, nhưng đáng vẻ bề ngoài đã gần như là năm mươi rồi.

Thần Thế Kiệt từ từ bước đến bên giường Thần Nam, ánh mắt đầy vui mừng nhưng lại có một chút đượm buồn.

-Nam nhi, con cảm thấy thế nào rồi, tối hôm qua ta có nghe Yên nhi nói rằng con đã tỉnh lại, nhưng vì muộn rồi nên ta không đến, hiện tại con sao rồi, đã khá hơn chưa?

-Phụ thân, con không sao.

Ngây ngốc nhìn cha của mình, Thần Nam cũng chẳng biết nói gì hơn. Hắn vốn cô nhi, bỗng dưng lại có phụ thân quan tâm, có thể nói trong lòng hắn rất xoắn xýt.

-Không việc gì là tốt rồi, từ nay về sau, con đừng suy nghĩ quá nhiều. Cha biết cũng vì suy nghĩ nhiều mà con mới đổ bệnh nặng. Nhưng con không được như vậy, mẫu thân con mất sớm, nếu con có mệnh hệ gì, ta làm sao ăn nói với mẫu thân của con.

Thần Thế Kiệt nói.

-Con sẽ không u mê mà làm chuyện điên rồ nữa đâu, phụ thân người yên tâm đi.

Thần Nam liền trả lời, hắn nhìn phụ thân ngay trước mắt, đúng là một người cha vĩ đại.

-Thôi được rồi, Nam nhi, con nghỉ ngơi đi, cha còn một vài sự vụ ở cửa hàng, vài hôm nữa ta lại đến thăm con.

-Phụ thân người yên tâm, từ nay về sau con sẽ sống tốt, sẽ không phụ lòng người nữa đâu.

Nhìn thân ảnh cô đơn của Thần Thế Kiệt, hắn thầm nghĩ:

-"Thần Nam", ta đã nhờ thân thể và trí nhớ người mà sống lại, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố những người thân, sẽ giúp người đứng trên đỉnh cao võ đạo.

.....

Bảy ngày sau, trong phòng của Thần Nam có một thanh mang nhàn nhạt, từ từ hút vào trong cơ thể của hắn, ngay lập tức thần Nam thở ra một ngụm

khí, ánh sáng lọt vào phòng, khí tức toàn thân cũng xảy ra biến hóa vi diệu.

- Rốt cục ta cũng tiến vào Trúc Cơ cảnh.

Thần Nam lẩm bẩm, sau bảy ngày hắn cũng đã tiến vào Trúc Cơ, nhớ có kiến thức siêu cường từ kiếp trước, bất luận cảnh giới gì đối với hắn, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

- Cũng nên ra ngoài xem thế giới này thế nào.

Thần Nam đã bảy ngày chưa rời khỏi phòng, toàn bộ thời gian dồn hết vào tu luyện, mấy ngày nay thần kinh hắn luôn căng thẳng. Tiến vào Trúc Cơ cảnh, hắn cảm thấy mình nên ra ngoài thư giãn một chút.

- Chào tiểu thiếu gia.

Vừa bước ra khỏi phòng, Thần Nam thấy không ít người hầu chào mình, hắn tất nhiên cũng mỉm cười gật đầu lại.

Thần gia tuy suy toàn nhưng ở trong trấn cũng có danh tiếng. Thần gia hiện tại cũng có đến ba bốn mươi người, chỉ là không ít người không ở tại đây mà tuổi trẻ ra ngoài lưu lạc. Ví dụ như ca ca ruột của Thần Nam, mới mười lăm tuổi đã ra ngoài, hiện tại cũng sáu, bảy năm trôi qua.

Thần Nam còn có một thúc thúc cũng ở bên ngoài, chỉ có một số ít là ở tại gia quản lý việc buôn bán.

Thần Nam từ từ đi tới đại trạch của Thần gia. Đại trạch này thoạt nhìn rất khá, trong phòng có tới gần một trăm gian, hơn nữa kiến trúc từ đường này cũng rất đẹp.

- Ta phải đi xem xem ở đây có tìm được tài liệu luyện đan và tài liệu chế pháp khí hay không.

Thần Nam lẩm bẩm nói, hắn cũng không biết Đấu Ma đại lục có tài liệu luyện đan và chế pháp khí hay không, nếu không có thì thật phiền toái, tu vi của hắn nhất định sẽ giảm bớt rất nhiều.

Nghĩ là làm, hắn lập tức đi đến cửa hàng của Thần gia. Theo trí nhớ, Thần Nam biết được Thần gia có một cửa hàng buôn bán binh khí và dược vật, cũng không biết có những tài liệu mà hắn cần hay không.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Trúc Cơ Đan

- Biểu ca, huynh định đi ra ngoài sao?

Đang miên man suy nghĩ, thì một giọng nói nhẹ nhàng vang lên.

- Ô, Yên nhi, ta đang định đi ra cửa hàng xem một chút.

Nhìn thấy Trương Ngữ Yên, Thần Nam như nhìn thấy một đại mỹ nhân cấp bậc hại nước hại dân vậy, tuy bây giờ chưa đến mức độ đó, nhưng chắc chắn sau hai ba năm nữa, thì có khối kẻ trầm thương trầm nhớ đây.

- Muội đến phòng tìm huynh, nghe người hầu bảo huynh sắp đi ra ngoài, ơ mà, huynh trước đây chưa từng tới cửa hàng, sao hôm nay lại đi?

Trương Ngữ Yên nhìn Thần Nam đầy nghi hoặc, nhắc tới chuyện trước kia.

- Ta muốn đi tìm chút đồ thôi.

Thần Nam cười nhẹ, ở trong trí nhớ, hắn cũng rõ là trước đây không quan tâm tới cửa hàng. Đùa gì vậy, kẻ chuyên tự kỷ mà lại thích đi đâu cơ chứ.

- Vậy muội đi cùng huynh, muội xem ra huynh còn không biết cửa hàng ở đâu nữa là.

Trương Ngữ Yên cười đầy ngọt ngào với Thần Nam.

- Hi hi.. Vậy thì tốt quá!

Thần Nam đưa tay gãi đầu, nở một nụ cười đầy xấu hổ. Đúng thật là hắn chẳng biết cửa hàng nằm ở nơi nào.

Dưới sự dẫn dắt của Trương Ngữ Yên, hai người đi xuyên qua một con đường nhỏ tới một anh trấn náo nhiệt trên đường cái. Thần Nam cũng nói với

Trương Ngữ Yên là mình muốn đến cửa hàng bán dược liệu và binh khí.

Thần gia binh khí cửa hiệu chuyên bán binh khí và dược liệu của Thần gia, chỉ là việc buôn bán càng ngày càng kém, không ít người đã đến cửa hàng đối diện của Trần gia để mua đồ.

Thần gia binh khí cửa hiệu chủ yếu kinh doanh một số binh khí cấp thấp và đan dược mà tu luyện giả không thể thiếu. Đương nhiên, nhưng đan dược này cũng là do một luyện dược sư nhị phẩm mà Thần gia mời đến luyện ra. Một luyện dược sư nhị phẩm ở cái trấn nhỏ này đã có thể xem như phong quang vô hạn rồi, là một đại nhân vật, thậm chí còn hơn cả đại đấu sư và ma pháp sư cấp ba nữa.

Luyện dược sư cấp bậc cũng khá đơn giản, từ nhất phẩm đến cửu phẩm, tuy nhiên để trở thành một luyện dược sư rất khó khăn, yêu cầu cũng hà khắc, thời gian bỏ ra để luyện tập cũng khá dài nên địa vị luyện dược sư rất cao.

Khi hai người đến Thần gia binh khí cửa hiệu, rất nhiều người Thần gia nhận ra hai người nên vội vàng đến chào hỏi. Thần Nam khẽ gật đầu, sau đó đánh giá cửa hàng, diện tích và quy mô ở đây không phải là nhỏ, đồ vật ở bên trong cũng rất nhiều, đảo mắt qua lại thì cũng có tới năm sáu người đang bận rộn.

- Phong thúc.

Một trung niên nhân mặc lam sắc trường bào hiện ra ở bên cạnh Thần Nam, Thần Nam mỉm cười lễ phép lên tiếng. Người này chính là Thần Thế Phong, cửa hiệu này chính là do y phụ trách.

- Nam nhi, hôm nay tại sao lại rảnh rỗi tới thăm Phong thúc vậy, ngày thường Phong thúc gọi người thế nào người cũng không tới. Ừ đi ra ngoài dạo chơi cho tâm tình tốt hơn một chút, từ nay về sau phụ giúp Phong thúc việc buôn bán.

Thần Thế Phong nở nụ cười với Thần Nam, Thần Nam nhận ra, vị Phong thúc này đối với hắn quả là có nhiều thương yêu.

- Phong thúc, vậy Yên nhi cũng theo thúc học việc buôn bán.

Trương Ngữ Yên chớp chớp đôi mắt to tròn mà tinh nghịch nhìn Thần Thế Phong.

- Haha, con tiểu nha đầu này, càng lớn càng xinh đẹp, thôi, gái lớn rồi phải kinh doanh buôn bán gì cả, qua một hai năm nữa, Phong thúc tìm cho một người chồng tốt mà gả.

Thần Thế Phong dùng một tư thái già mà không kính chọc ghẹo Trương Ngữ Yên.

- Phong thúc xấu lắm, mỗi lần gặp là nói giỡn con, con không để ý tới người nữa.

Trương Ngữ Yên nhanh chóng ửng đỏ cả khuôn mặt, mỗi lần nàng bị Phong thúc ghẹo là đều chạy đi chơi.

Nhìn dáng vẻ của Trương Ngữ Yên, Thần Thế Phong cũng mỉm cười, nha đầu này càng lớn càng đẹp a.

- Phong thúc, con muốn xem một chút binh khí có được không?

Thần Nam hỏi Thần Thế Phong, Phong thúc là người phụ trách sinh ý ở đây, Thần Nam muốn làm gì, đương nhiên phải được sự đồng ý của y.

- Được, con cứ vào bên trong nhìn đi.

Thần Thế Phong nghi hoặc đánh giá Thần Nam, hắn không tu luyện đấu khí và ma pháp, không biết lần này hắn muốn nhìn để làm gì, tuy nghi hoặc nhưng y vẫn cho Thần Nam vào bên trong.

- Đa tạ Phong Thúc.

Thần Nam nói lời cảm tạ với Thần Thế Phong, sau đó hắn đi vào trong cửa hàng.

- Tinh thiết chế tạo, huyền thiết chế tạo.

Thần Nam cầm từng binh khí ở trên kệ nhìn qua một lượt, trên mặt hắn nở ra một nụ cười hưng phấn, những tài liệu luyện binh khí này so với ở Việt Quốc cũng không khác biệt nhau nhiều lắm, cũng có thể chế tạo thành pháp khí.

- Huyết linh thảo, bảy quả.

Ngay lập tức Thần Nam đi tới bên trên một chiếc kệ, ở đó có một ít đan dược, Thần Nam khẽ cầm một viên lên cẩn thận dò xét, trong lòng lại mừng rỡ một lần nữa. Hóa ra những đan dược này so với đan dược trước kia mình luyện chế cũng không khác biệt nhau nhiều lắm, cũng sử dụng dược liệu giống nhau, chỉ là tên gọi thì không giống nhau mà thôi.

- Nam Nhi, con còn tìm hiểu đan dược sao?

Thần Thế Phong nhìn thấy nét mặt hưng phấn của Thần Nam thì đến bên cạnh hắn mà hỏi.

- Con có hiểu một chút, Phong thúc, người có những dược liệu khác nữa không, con muốn tìm một số thứ hữu dụng.

Thần Nam hỏi Thần Thế Phong, hẳn rất muốn nhanh chóng luyện ra Trúc Cơ đan, sau khi phục dụng Trúc Cơ đan thì tu vi mới ổn định được. Cũng may Trúc Cơ đan cũng chẳng phải đan dược cao cấp gì, với cảnh giới Trúc Cơ cảnh sơ kỳ như hiện tại, hẳn có thể luyện chế được.

- Có, con đi theo ta vào trong.

Nhìn thấy biểu lộ của Thần Nam, Thần Thế Phong nghi hoặc không thôi, hẳn lập tức dẫn Thần Nam tới trong một mật thất.

Thần Nam cùng với Thần Thế Phong tiến vào mật thất, đây là một gian phòng có cấu trúc đá vôi đơn giản, diện tích không lớn, ở bên trong cũng có không ít dược liệu. Thần Nam ngửi thấy mùi thuốc nồng đậm, ở giữa mật thất còn bày ra những dược liệu luyện chế đan dược.

Nhìn cái đồng dược liệu này, Thần Nam khê cau mày. Cái mở này rõ ràng là không thể lọt vào mắt của hắn, cũng đúng thôi, trước kia hắn tui vi siêu cấp, dược liệu nào cũng là thiên tài địa bảo, những thứ này dĩ nhiên không thể nào so sánh được.

Thần Nam đứng trước đồng dược liệu mà tìm kiếm, cũng may tài liệu luyện chế Trúc Cơ đan cũng không phải trân quý, chỉ cần loại dược liệu bình thường là được rồi. Chỉ là trong Trúc Cơ đan cần một vị dẫn dược có tên Tiệp Khí chỉ hơi trân quý.

- Phong thúc, thúc có Tiệp Khí chỉ hay không vậy ?

Thần Nam hỏi Thần Thế Phong, hẳn đã tìm qua một lượt cả mật thất. Những nguyên liệu bình thường đều đã tìm thấy, tuy nhiên dẫn dược quan trọng nhất lại không tìm ra.

- Con tìm Tiệp Khí chỉ làm gì, cả Thần gia hiện tại cũng chỉ mới có vài viên mà thôi.

Thần Thế Phong nghi hoặc hỏi, đồng thời nhìn đáng vẻ Thần Nam thì hình như là muốn luyện chế đan dược gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Luyện Chế Trúc Cơ Đan (1)

- Phong thúc, thứ này hữu dụng với con, thúc cho con một cái được không?

Thần Nam nghe Thần Thế Phong nói Thần gia có Tiệp Khí chỉ thì cảm thấy cao hứng.

- Lần này ta cho ngươi một viên, chỉ là ngươi đừng nói cho phụ thân của ngươi, bằng không ta sẽ ân hận đấy.

Thần Thế Phong liếc nhìn Thần Nam, sau đó ngay lập tức đưa cho hắn một viên linh dược màu xanh đỏ. Đối với Thần Nam, Thần Thế Phong rất yêu mến, những tài liệu trân quý đều là do hắn phụ trách cho nên nếu không nói thì Thần Thế Kiệt sẽ trách hắn.

- Đa tạ Phong thúc, có cơ hội con sẽ báo đáp người.

Thần Nam vô cùng cao hứng tiếp nhận Tiệp Khí chỉ từ tay Thần Thế Phong. Có được loại dẫn dược này, thì xác suất luyện thành công Trúc Cơ đan sẽ rất cao.

- Báo đáp ta, tên tiểu tử nguoi nếu như muốn báo đáp ta, thì cố gắng học buôn bán, như vậy là ta đã đủ vui mừng rồi.

Thần Thế Phong lại lần nữa trừng mắt với Thần Nam. Thần Nam trước mắt rất phần chấn, xem ra tinh thần đã khá hơn rất nhiều, không còn tự ti mặc cảm về bản thân nữa. Đây cũng chính là lý do mà Thần Thế Phong cam tâm cho Thần Nam Tiệp Khí chỉ.

Chất nhi của hắn này từ nhỏ bởi vì nguyên nhân thân thể không được ổn định mà không thể tu luyện đấu khí và ma pháp, cũng không thể trở thành luyện dược sư, cho nên luôn uể oải không được phần chấn. Cái này cũng đúng thôi, tại một nơi đấu khí và ma pháp tung hoành, nơi thực lực quyết định địa vị thể này mà không tu luyện được, thì quả thật là một đả kích quá to lớn.

- Yên tâm đi Phong thúc, con nói được thì làm được mà, đúng rồi Phong thúc ở đây có đỉnh lò luyện đan hay không?

Thần Nam cười nói, mấy hôm nay hắn cũng có tham khảo một số tư liệu về đấu khí và ma pháp, hẳn sớm đã nhìn ra cảnh giới đấu khí của Thần Thế Phong cũng khá cao, nếu như luyện chế thành công Trúc Cơ đan này, thì nó cũng có tác dụng rất lớn với Thần Thế Phong.

- Cái gì ? tên tiểu tử nguoi muốn luyện đan hả ?

Nghe thấy Thần Nam hỏi, Thần Thế Kiệt giật mình nghi ngờ.

-Chuyện này Phong thúc đừng hỏi,sau này từ từ con sẽ nói cho thúc biết.

Thần Nam trả lời,đỉnh lò là vật dụng chủ yếu để luyện chế đan dược,trong tay hắn giờ này không có gì cả,đương nhiên là phải hỏi Thần Thế Phong.

-Dùng xong rồi thì nhớ đem trả cho ta,nếu không nhất định phụ thân ngươi sẽ không tha cho ta.

Thần Thế Phong dựng cả râu tóc trừng mắt với Thần Nam,sau đó lấy từ trong không gian trữ vật một cái đỉnh nhỏ màu cổ đồng đưa cho Thần Nam

Nhìn thấy tiểu đỉnh,Thần Nam thật vô cùng hưng phấn,không ngờ Phong thúc lại lấy ra đồ tốt như vậy.Tuy nhiên ,nếu luyện chế đan dược cao cấp thì có vẻ là không chịu nổi.

-Cảm ơn Phong thúc,con về trước nhé.

Thần Nam tiếp nhận tiểu đỉnh trong tay của Thần Thế Phong rồi rời khỏi mật thất, sau đó hắn cầm vài viên đan dược đã tìm kiếm từ trước rồi mới cùng Trương Ngữ Yên ra khỏi cửa hàng.

-Tiểu tử ngươi vạn lần không được nói cho phụ thân ngươi biết đó.

Nhìn theo bóng lưng Thần Nam,Thần Thế Phong cuối cùng cũng thấy được chất nhi của hắn thay đổi,nhất thời hắn không thể nói nên lời.

.....

Sau khi trở về đại trạch,Thần Nam vội vàng ăn vài món do hạ nhân nấu cho mình,rồi lập tức dặn dò không cho phép ai quấy rầy phòng mình.hắn sợ nhất là có người quấy rầy lúc luyện đan.

Luyện đan là một quá trình nguy hiểm,cần sự thanh tĩnh.Đặc biệt là lúc này hắn mới Trúc Cơ sơ kỳ,nếu bị quấy rầy,nhẹ thì nổ lò,luyện đan thất bại,nặng thì tẩu hỏa nhập ma ,cho nên không thể khinh suất được.Sau khi chuẩn bị xong tất cả,hắn lập tức khoanh chân ngồi trên giường.

Thần Nam lấy toàn bộ tài liệu ra bày trước người,giương mắt hắn bắt đầu ngưng trọng lên,nếu không phải ở cảnh giới siêu cường, hắn cũng không dám chỉ bằng tu vi hiện tại đã luyện chế đan dược. Mặc dù nói Trúc Cơ đan không phải là đan dược cao cấp gì nhưng không phải là chỉ có thể ở tu vi Trúc Cơ sơ kỳ có thể luyện chế. Việc luyện chế đan dược cũng không phải là một chuyện đùa giỡn.

Sau khi chần chừ một lát, Thần Nam vận khởi Hồn Nguyên chân kinh, trong tay nhanh chóng tạo ra một thủ ấn quý dị, ngưng tụ chân khí ở trong người, từ từ rót chân khí vào hai tay, hai sợi thanh mang lập tức mang theo hai luồng hỏa diễm xuất vào trong lò đan màu cổ đồng. Sau một lát màu cổ đồng lại từ từ chuyển thành màu đỏ, nhiệt độ của lò đan cũng trở nên nóng bỏng.

Đây là vô thượng chân hỏa của Hồn Nguyên chân kinh, chỉ là hiện tại tu vi của Thần Nam quá kém, kiếp trước Thần Nam sử dụng Vô Thượng Chân hỏa, trong phương viên mười dặm cũng có thể bị thiêu đốt thành một mảnh tro tàn. Vô Thượng Chân Hỏa do chân khí ngưng tụ mà thành, chân khí càng mạnh thì uy lực càng lớn. Với tu vi hiện tại của Thần Nam đừng nói là tro tàn mười dặm ,cho dù là một dặm cũng chưa chắc làm nên cơm cháo gì, nếu không phải có linh hồn siêu cường cheo chống, thì tu vi hiện tại của hắn đã không thể thi triển Vô Thượng Chân Hỏa.

Lò đan càng ngày càng nóng,không khí trong phòng cũng bắt đầu nóng bỏng hẳn.Thần Nam hít sâu một hơi lấy bình bình,hắn bắt đầu bỏ các dược liệu vào,Thần Nam vô cùng cẩn thận,vì đây là lần đầu tiên hắn luyện đan sau khi sống lại,hắn tuyệt đối không thể phạm bất cứ sai lầm nào,dù chỉ là nhỏ nhất.

Dược liệu trong lò dần dần héo rũ,lửa ngay lập tức bùng lên thiêu đốt mọi thứ,lúc này sắc mặt thần Nam tái nhợt,luyện chế đan dược đương nhiên cũng tiêu hao rất nhiều chân khí.

Hai tiếng sau,một dòng chất lỏng màu đỏ cỡ ngón tay cái chảy trong lò luyện đan,mọi dược liệu trong lò đều đã thành tro tàn,chất lỏng này chính là tinh hoa của nó.Thấy vậy,Thần Nam lập tức ném Tiệp Khí chi vào,dòng chất lỏng hiện ra báo hiệu tám mươi phần trăm giai đoạn đã hoàn thành,hai mươi phần trăm còn lại là tinh luyện Tiệp khí chi.

Cứ như vậy hai ngày hai đêm,Thần Nam cảm thấy có chút không trụ nổi,hắn ngay lập tức lấy ra vài viên đan dược nuốt vào miệng ,tuy không biết tên gọi là gì,nhưng thành phần trong đó hắn vẫn nhận ra,có vẻ như là loại hồi phục chân khí,cho nên lúc ở cửa hàng, hắn cũng thuận tay "chôm" vài viên.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Luyện Chế Trúc Cơ Đan (2)

Lấy một viên đan dược nuốt vào,ngay lập tức Thần Nam cảm thấy chân khí hồi phục không ít.Cứ như vậy,rồi viên thứ hai,viên thứ ba được nuốt vào

miệng Thần Nam một bên vừa luyện đan,một bên lại bổ sung chân khí.

Nhìn vào trong lò luyện ,Thần Nam thấy tiếp khí chỉ hiện ra một luồng xanh hồng luân chuyển vô cùng đẹp mắt,một luồng linh khí từ bên trong ngập tràn ra.Thần Nam ngưng tay tạo một thủ ấn kì dị,tăng cường thêm vô thượng chân hòa rót vào lò đan.

Lại một ngày một đêm trôi qua,số đan được phục hồi chân khí mà Thần Nam "chôm chia" đã dùng hết.Lúc này trong lò đan đã thấy một dòng chất lỏng màu lục bích,mang theo một cỗ mùi hương ngào ngạt.Dòng chất lỏng màu xanh này,chính là tinh hoa của tiếp khí chỉ,màu xanh báo hiệu cho bước cuối cùng đã hoàn tất,gờ chỉ chờ cô đọng đan được thì sẽ thành công.

Trong khoảnh khắc này,dù đã rất mệt mỏi,nhưng Thần Nam không dám buông lỏng một tia nào cả,hay tay hấn vận tiếp tục thúc dục vô thượng chân hòa không nhanh không chậm,nhịp độ bình phàm rót vào lò đan.

Nửa ngày sau, một mùi hương đậm đặc tràn ra khắp phòng,Thần Nam sắc mặt tái nhợt nhẹ mỉm cười.

-Cuối cùng cũng luyện xong,thật mệt chết ta.

Ba viên đan được màu nâu sẫm,to bằng ngón tay cái ,linh khí nồng đậm toát ra.thần Nam nhìn không được lại nở một nụ cười hưng phấn.Hắn rút ra một cái bình ngọc được chuẩn bị từ trước,cho hai viên Trúc Cơ đan vào,rồi ngay lập tức nuốt một viên vào miệng,vận công điều tức.Chân khí trong cơ thể Thần Nam đã gần như cạn kiệt,hắn phải bổ sung gấp,nếu không tu vi từ nay về sau sẽ bị ảnh hưởng.

Trúc cơ đan vào miệng,một luồng được lực mạnh mẽ vận chuyển ở đan điền.Thần Nam liên khoanhe chân vận khởi Hồn Nguyên chân kinh,điều hòa được lực của Trúc Cơ đan.Phải nói đây là đầu hấn điều hòa đan được cho cơ thể này,nên hấn vô cùng thận trọng.

Cũng không biết bao lâu, Thần Nam thở ra một luồng khí, từ từ mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang ở trong mắt hiện ra, khí tức trên khuôn mặt của hấn cũng có biến hóa, toàn thân đã tới một cảnh giới ổn định. Trải qua sự hấp thu Trúc Cơ đan, tu vi của Thần Nam đã đạt tới Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong, xem ra không bao lâu nữa là có thể tiến vào Trúc Cơ trung kỳ.

-Biểu ca, huynh có ở trong đó không ?

Ở ngoài cửa truyền tới tiếng gọi của Trương Ngữ Yên,đã nhiều ngày trôi qua,àng không thấy vị biểu ca của mình nên rất lo lắng.

-Yên nhi à,muội vào đây đi.

Thần Nam dọn dẹp bữa bộn trong phòng một chút rồi đứng dậy,nháy hôm nay liên tục ở trong phòng,chắc hấn năng cũng lo lắng.

-Huynh mở cửa đi,khóa cửa lại thì sao muội vào được chứ.

Thần Nam lúc này mới nhớ ra là mình khóa cửa,hắn vội mở cửa ra thì thấy một khuôn mặt hờn dỗi của Trương Ngữ Yên.

-Mấy ngày hôm nay huynh làm gì vậy,muội còn tưởng huynh có chuyện gì xảy ra.

Vừa nhìn thấy Thần Nam,Trương Ngữ Yên lo lắng hỏi,về giận dỗi ban đầu cũng biến thành quan tâm.

-Huynh không sao.

Thần Nam nở nụ cười hiền hòa,ngày hôm nay tiểu ny tử này mặc một thân lam sắc y phục,toát lên nét trẻ trung,tuy hơi nhỏ tuổi nhưng nét thanh thuần lại tràn đầy hấp dẫn.

-Đi,huynh đi ra ngoài chơi với muội.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tam Phẩm Đan Được

-Yên nhi,huynh muốn đến diễn võ trường một chút.

Thần Nam nói với Trương Ngữ Yên,vừa bước vào Trúc cơ trung kỳ tinh thần cảm thấy thoải mái,Thần Nam cũng muốn đi xem thế hệ trẻ của Thần gia tu luyện đấu khí ra sao.Thế nào đi nữa, hấn đã tiếp nhận cái thân xác này,hiểu rõ về gia tộc của mình cũng là điều nên làm.

-Huynh muốn đến diễn võ trường làm gì ? trước nay huynh có bao giờ đến đó đâu.

Trương Ngữ Yên nghi hoặc nhìn Thần Nam.

- Hôm nay huynh đang có hứng, rảnh rồi đi xem mọi người tập luyện cũng vui mà.

Thần Nam mỉm cười, đúng thật là trng trí nhớ, đã rất lâu rồi hấn không đến diễn võ trường của Thần gia.

- Vậy cũng được, muội cũng tới đây luyện công.

Trương Ngữ Yên tuy nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ nhiều, nàng kéo tay Thần Nam đi về phía bên trái, nơi đó là diễn võ trường của Thần gia. Ngày thường, các tộc nhân tu luyện đấu khí đều ở đó luận bàn.

Nói đến Trương Ngữ Yên, thiên phú của nàng rất khá. Từ nhỏ Thần Thế Kiệt đã truyền cho nàng các kỹ xảo đấu khí của Thần gia, đứng nhìn Trương Ngữ Yên còn nhỏ tuổi, mới mười sáu tuổi nàng đã có tu vi Đại Đấu Sư, trong thế hệ đời thứ hai của Thần gia, không một kẻ nào là đối thủ của nàng.

Đi vào diễn võ trường của Thần gia, Thần Nam đánh giá cẩn thận một phen. Nơi này có một thạch đài rất lớn, chung quanh thạch đài có đầy đủ các loại binh khí, đại bộ phận Thần nam đều đã gặp qua, chỉ có một số thứ kỳ lạ là hấn chưa biết.

- Biểu ca, huynh ở chỗ này đợi muội, muội vào luyện công một lát, sau khi xong thì đi ăn cùng muội.

Trương Ngữ Yên cười với Thần Nam, dặn dò hấn cứ sợ hấn chạy loạn.

- Ủ, huynh biết rồi.

Thần Nam gật đầu đáp ứng, hấn cũng rất mong chờ xem Trương Ngữ Yên luyện công ra sao, đấu khí đối với hấn vẫn còn quá mới mẻ.

Nghe Thần nam đáp lời xong, Trương Ngữ Yên chạy thẳng vào diễn võ trường, bên tay nàng là một thanh trường kiếm màu xanh, ổ tay nàng khẽ chuyển động, thanh trường kiếm kéo thành một đường vòng cung, một luồng đấu khí hiện lên trên không trung, trong bóng kiếm hiện ra một chút quý dị.

Đấu khí xuyên qua kiếm quang bay ở trên không trung pháp phối, thoát nhìn uy lực rất bất phàm, khó trách trong những người đời thứ hai không có mấy ai là đối thủ của Trương Ngữ Yên. Trương Ngữ Yên này quả nhiên là một người thiên phú, tu luyện công pháp này quan trọng nhất chính là thiên phú, nếu như thiên phú tốt, người khác tu luyện ba năm thì người chỉ phải tốn nửa năm, chênh lệch đến mấy năm như vậy thì dĩ nhiên là rất lớn.

Nhìn theo bóng hình của Trương Ngữ Yên, Thần Nam cũng không kìm được mà khẽ giật mình, đấu khí có thể ở trên Đấu Ma Đại Lục mà tung hoành quả nhiên là có sự bất phàm của nó, xem ra kỹ xảo và đấu khí của Trương Ngữ Yên so với công pháp tu chân còn lợi hại hơn một chút.

- Bách Kiếm Quy Nhất.

Trương Ngữ Yên khẽ kêu lên, đấu khí sớm đã tràn ngập khắp thân ảnh của nàng, cổ tay Trương Ngữ Yên nhanh chóng xoay ngược trở lại, trường kiếm màu xanh tạo ra một đóa hoa liên thật lớn trên không trung, kiếm ảnh to lớn bỗng nhiên hiện ra, phát nổ đi đùng. Một chiêu này vừa dùng để tấn công vừa dùng phòng thủ rất hiệu quả.

- Biểu ca, Bách Kiếm Quy Nhất của muội thế nào? có lợi hại không?

Vừa thu công lại, Trương Ngữ Yên cao hứng hỏi Thần Nam, bất chợt sắc mặt nàng thoáng sững lại, nàng nhớ biểu ca nàng không thể tu luyện, nàng sợ câu hỏi này làm Thần Nam buồn.

- Ủ chà, quả là kinh diễm đi ấy chứ, tốt lắm đó Yên Nhi.

Thần Nam liền trả lời, đích thực kỹ xảo đấu khí làm hấn khá hứng thú, xem ra có dịp hấn phải học một ít kỹ xảo đấu khí mới được.

Nhìn thấy biểu cảm của Thần Nam, bất chợt Trương Ngữ Yên thở ra một hơi, trong lòng nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

- Yên Nhi, chỗ này ta có một viên đan dược, muội ăn vào sẽ có tác dụng rất lớn.

Thần Nam lấy từ trong bình ngọc ra một viên Trúc Cơ đan đưa cho Trương Ngữ Yên, viên đan dược này sẽ có tác dụng rất lớn với nàng.

- Biểu ca, đây là đan dược gì vậy? Huynh lấy ở đâu đó?

Nhìn viên đan dược ở trong tay của Thần Nam, Trương Ngữ Yên tuy không biết nó là gì nhưng cũng hiểu đó là đan dược không tầm thường, không kìm được mà nghi ngờ hỏi. Biểu ca không tu luyện đấu khí, sao trên người lại có đan dược.

- Cái này muội không cần hỏi, muội cứ cầm đi, còn nữa không được nói cho người khác biết.

Thần Nam nói với Trương Ngữ Yên, những chuyện này đúng là không thể cho người khác biết.

- Dạ.

Trương Ngữ Yên cầm lấy viên Trúc Cơ đan trong tay của Thần Nam mà cất vào, nàng cũng không nói gì nữa, hai người lập tức rời khỏi diễn võ trường.

Trong đại sảnh,hạ nhân đã sớm chuẩn bị sẵn thức ăn.Mấy ngày nay,Thần Thế Kiệt cũng không xuất hiện,nghe nói ông ra ngoài làm chuyện gì đó. Hai người ăn một chút rồi đi về phía cửa hàng binh khí của Thần gia.Thần Nam muốn dùng viên Trúc cơ đan cuối cùng tặng cho Thần Thế Phong.

Ở trên đường phố náo nhiệt,Trương Ngữ Yên như một chú chim nhỏ vui sướng bay nhảy.Sau khi đi vào cửa hàng binh khí của Thần gia,Thần Nam lập tức tìm Thần Thế Phong.

-Nam Nhi,hôm nay con tới đây có việc gì vậy ? Lần này ta cũng không có Tiếp khí chi cho con đâu,à mà lò đan con có mang tới không ?

Thần Thế Phong hỏi Thần Nam,lò luyện đan tuy không phải trân quý gì,tuy nhiên cũng là một vật xa xỉ.

-Phong thúc,lò đan con còn muốn mượn dùng thêm một khoảng thời gian ngắn nữa.Hôm nay con có thứ này tặng thúc,thúc phục dụng vào sẽ rất có lợi ích.

Thần Nam liền trả lời, lò đan hiện tại không thể trả lại cho Phong thúc, bằng không thì từ nay về sau sẽ không cách gì luyện đan được, chờ đến khi mình kiếm được một lò đan tốt hơn rồi trả cho Phong thúc cũng không muộn. Nói xong Thần Nam liền đưa viên Trúc Cơ đan cuối cùng cho Thần Thế Phong.

-Đan được Tam Phẩm

Nhìn thấy đan được trong tay Thần Nam,Thần Thế Phong kinh ngạc khẽ đánh giá "Tuy chưa đạt đến tam phẩm cao giai,nhưng tuyệt đối là đan được tam phẩm"

-Nam nhi,đan được này là do con luyện chế sao ?

Thần Thế Phong vừa hưng phấn lại kinh ngạc nhìn Thần Nam,từ việc mượn lò đan,đến hần lấy Tiếp khí chi của mình,thật đáng để suy ngẫm.

-Cái này...

Nhìn vẻ mặt của Thần Thế Phong,Thần Nam không nỡ nói dối,dù sao nhiều việc khiến người ta liên tưởng như vậy,muốn giấu diếm cũng khó.Một điều khiến bản thân Thần Nam cũng không ngờ,Trúc cơ đan hần luyện ra lại tương đương với tam phẩm đan được ở đây.

-Đúng vậy,chính là do con luyện chế.

-Tiểu tử ngươi nói lại cho ta nghe lần nữa,cái này đích xác do ngươi luyện chế ?

Thần Thế Phong dùng một giọng nói khản trương hỏi Thần Nam

-Phong thúc,chính là do con luyện chế.

Thần Nam vẻ mặt bất đắc dĩ gật đầu đáp.

-HaHa,phát tài rồi,lão tử phát tài rồi.Ông trời đúng là có mắt.

Nghe được lời khẳng định của Thần Nam,Thần Thế Phong vui mừng hơn hờ mà ôm chầm lấy hần,sung sướng hò hét tung tóe cả nước bọt cứ như đang ôm một bảo bối vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tấn Cấp Trúc Cơ Trung Kỳ

Thần Nam nói với Thần Thế Phong chuyện này tuyệt đối không để cho người khác biết, nếu không sẽ này sinh không ít phiền toái, nhất là tu vi hiện tại của hần còn quá thấp.

- Ngươi đã biết luyện chế đan được tam phẩm rồi sao, tại sao làm được vậy?

Thần Thế Phong nghi hoặc nhìn Thần Nam, hần cũng không biết vì sao mà Thần Nam có thể luyện chế được đan được tam phẩm, trước kia tên tiểu tử này tuyệt đối vẫn không thể trở thành Luyện được sư, nhưng có thể luyện chế đan được tam phẩm đối với một được sư hiện tại là điều quá trọng yếu. Nếu như Thần gia xuất hiện một luyện được sư tam phẩm thì Trần gia cũng không phải là đối thủ của Thần gia, địa vị của Thần gia sẽ được đề cao trong trấn, một luyện được sư tam phẩm thậm chí còn nổi tiếng hơn so với một đầu vương bình thường.

- Con có nguyên nhân của mình, về sau con sẽ cho người biết.

Thần Nam ngưng trọng thần sắc nói với Thần Thế Phong. Tình huống của Thần gia Thần Nam cũng hiểu, nếu như Thần gia có một người luyện chế được

một đan dược tam phẩm thì nhất định sẽ dẫn tới không ít phiền toái.

- Ngay cả phụ thân của ngươi cũng không thể nói sao?

Thần Thế Phong nghi hoặc hỏi, không hiểu tại sao Thần Nam lại suy nghĩ như vậy.

- Không thể nói.

Thần Nam trả lời, thực lực của Thần gia hiện tại quá yếu, căn bản không thể chống lại các thế lực khác.

- Được rồi, ta nghe lời ngươi, chỉ là ngươi cũng phải đáp ứng ta một chuyện.

Thần Thế Phong đối với Thần Nam mà nói.

- Chuyện gì?

Thần Nam hỏi, vì Thần gia mà làm một chuyện gì đó cũng là ở trong kế hoạch của hắn.

- Tiểu tử ngươi lúc rảnh có thể giúp ta luyện chế một số đan dược, tốt nhất là đan dược tam phẩm, sinh ý của Thần gia chúng ta càng ngày càng kém.

Thần Thế Phong nói với Thần Nam, nếu như sinh ý càng kém nữa thì đúng là Thần gia không thể gượng dậy nổi.

- Được chỉ là người phải đem đan phương và dược liệu cho con, con cũng không có đan phương.

Thần Nam trả lời, ở trên Đâu Ma đại lục không có đan phương thì không thể luyện chế đan dược. Phải đợi đến khi mình tiến vào Trúc Cơ trung kỳ mới có thể luyện chế đan dược dễ dàng hơn nhiều, nói gì thì nói tu vi cũng hỗ trợ rất lớn trong việc luyện chế.

- Được, để ta soạn một chút đan phương, lần sau sẽ đưa cho con.

Thần Thế Phong trả lời, Thần gia hiện tại đan dược đều nhờ người ta luyện chế, Thần gia ngoại trừ cung cấp dược liệu ra bên ngoài thì chỉ có ba thành lợi nhuận, sinh ý ngày càng kém, nếu tiếp tục như vậy chỉ sợ không chống đỡ nổi nữa.

Từ biệt Thần Thế Phong, Thần Nam cùng với Trương Ngữ Yên trở về đại trạch, tính toán việc tu luyện kế tiếp của mình. Với tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của hắn hiện tại, kỹ xảo Hồn Nguyên chân kinh không thể sử dụng, hơn nữa cũng vô phương tu luyện pháp khí, nếu chạm phải đối thủ thì rất thể thảm.

Những ngày kế tiếp Thần Nam đắm chìm trong tu luyện, hơn nữa hắn còn dặn dò hạ nhân đừng quấy rầy mình, có việc thì hắn sẽ gọi. Ngày thứ ba, Thần Thế Phong quả nhiên đã lấy một không gian trữ vật giao cho Thần Nam, bên trong chính là dược liệu và đan phương.

Nửa tháng sau, lúc này Thần Nam đang khoan chân ngồi, tu luyện Hồn Nguyên chân kinh tâm pháp, thanh mang trong người luân chuyển, một lát sau, một thanh mang nồng đậm từ từ tiến vào trong cơ thể của Thần Nam.

- Hô.

Thần Nam thở ra một luồng trọc khí thật sâu rồi mở mắt ra, hai tinh quang ở trong mắt ngưng tụ lại không ngừng, khí tức toàn thân cũng nảy sinh những biến hóa thật lớn. Thần Nam hiện tại đã đột phá Trúc Cơ sơ kỳ, đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, tốc độ như vậy nếu như mọi người ở Việt Quốc mà biết được thì nhất định sẽ nói là yêu nghiệt, một tháng vẫn chưa trôi qua mà đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, thật khiến cho người ta cảm thấy kinh hãi.

Cảm nhận được chân khí ở trên người, Thần Nam cũng nở ra một nụ cười, Trúc Cơ sơ kỳ so với Trúc Cơ trung kỳ thì hoàn toàn khác biệt, chân khí của Trúc Cơ trung kỳ lớn hơn rất nhiều, hiện tại một số kỹ xảo của Hồn Nguyên chân kinh Thần Nam đã có thể tu luyện.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, đảo mắt đã là hai tháng, trong hai tháng này Thần Nam chỉ ngẫu nhiên rời khỏi phòng mà ăn uống vài thứ, còn lại toàn bộ đều dành cho việc tu luyện. Những lúc khác, ở trong hai tháng này Thần Nam cũng giúp Thần Thế Phong luyện chế vài viên đan dược nhị phẩm, còn luyện chế vài viên đan dược tam phẩm.

Đan dược nhị phẩm đối với Thần Nam mà nói chẳng là thứ gì quá khó đối với hắn, chỉ là lúc đầu dùng đan phương của Đâu Ma đại lục rất lạ lẫm cho nên Thần Nam lần đầu tiên làm hỏng không ít dược liệu, còn lại từ lần sau tất cả đều luyện chế thành công.

Về phần đan dược tam phẩm thì đúng là hơi khó khăn với Thần Nam, tuy nhiên sau khi đạt tới tu vi Trúc Cơ trung kỳ xong, Thần Nam cũng đã có thể miễn cưỡng mà hoàn thành, mặt khác hắn cũng luyện chế vài viên Phục Khí đan, loại đan dược này đối với việc khôi phục chân khí rất có hiệu quả, dựa theo tiêu chuẩn ở Đâu Ma đại lục thì nó cũng là đan dược tam phẩm.

Sau khi đem đan dược luyện chế xong, Thần Nam một lần nữa kêu người mang tới cho Thần Thế Phong còn mình thì tiếp tục ở trong phòng tu luyện. Hai tháng nay Thần Thế Kiệt tới thăm Thần Nam mấy lần, thấy hắn không có chuyện gì thì mới yên tâm, cảm thấy đứa con này thay đổi rất nhiều.

Lại một thời gian trôi qua, Thần Nam cuối cùng cũng đã tu luyện thành công Hồn Nguyên chân kinh, kỹ xảo Nhiếp Hồn cùng với Tru Ma chương. Chỉ là hiện tại tu vi của hắn mới đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, cho nên cũng không thể phát huy uy lực công kích của kỹ xảo bao nhiêu, nhưng dù sao lúc đối địch cũng có chút thực lực. Mặt khác Thần Nam cũng đã tiến vào Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong, tiến vào giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ thì chỉ là vấn đề thời gian.

Kết quả sau hơn ba tháng tu luyện, Thần Nam cũng tính ra ngoài làm một số chuyện, bất kể thế nào thì trong tay của hắn hiện tại một chút pháp khí cũng không có, phải ra ngoài kiếm một số tài liệu bày trận. Hiện tại tu vi của hắn không cao, cũng chỉ có pháp khí cùng với trận pháp mới có thể nâng cao thực lực của hắn.

Tuy nhiên trước đây Thần Nam cũng biết, muốn tìm pháp khí cùng với tài liệu bày trận thì đều phải ra ngoài mua, ở trong cửa hàng của Thần gia đều không có những thứ này, cho dù có thì Thần Nam cũng không dùng, những tài liệu kia quá thấp, luyện chế ra cũng không có tác dụng gì lớn.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Thử Sức Đan Dược Tứ Phẩm

Hiện tại Thần Nam muốn đi tìm Thần Thế Phong, hắn tính rằng muốn luyện chế một số đan dược tứ phẩm, sau đó mang đi bán thì mình sẽ có một số kim nguyên bảo rất lớn để mua tài liệu.

Ở trên Đâu Ma đại lục, tiền lưu thông toàn bộ đều là kim nguyên bảo, mua bán toàn bộ đều dùng kim nguyên bảo để thanh toán, những thứ này Thần Nam từ trong trí nhớ mà biết được. Thần Nam tính toán một chút, những thứ mà mình cần mua thì ngay cả Thần gia xuất hết vốn cũng không mua nổi, cho nên mình chỉ có thể dùng phương pháp nhanh nhất là phương pháp luyện đan để kiếm kim nguyên bảo.

Thần Nam một lần nữa tiến tới cửa hàng của Thần gia, Thần Thế Phong nhìn thấy hắn thì lập tức kéo vào trong mật thất, xem về mặt thì có chuyện gì đó cần thương lượng.

- Nam Nhi, tiểu tử ngươi giúp ta một số chuyện.

Ở trong mật thất, Thần Thế Phong bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói với Thần Nam.

- Phong thúc, viên đan dược lần đầu tiên con cho người ăn, cảm giác thế nào?

Dựa theo cảm giác, Thần Nam nhìn ra trên người của Thần Thế Phong có một biến hóa kỳ diệu.

- Hiệu quả thực sự rất tốt, ta muốn thương lượng với con, con hiện tại có thể luyện chế vài viên đan dược này không? Hiện tại có người muốn mua với giá cao.

Thần Thế Phong nói với Thần Nam, gần đây sinh ý của hàng Thần gia đã tốt hơn rất nhiều, phẩm chất của những viên đan dược nhị phẩm mà Thần Nam luyện chế thậm chí còn tốt hơn so với những luyện dược sư kia rất nhiều, hiện tại sinh ý của Thần gia đã nhiều hơn trước gấp đôi.

Những đan dược tam phẩm mà Thần Nam luyện chế thì Thần Thế Phong không lấy ra, chỉ giới thiệu cho một số khách quen, kết quả là rất nhiều người tới mua, hiện tại cũng chỉ còn có hai viên. Tóm lại trong thời gian này tâm tình của Thần Thế Phong rất tốt, buôn bán tăng lên rất cao, đặc biệt đan dược tam phẩm ở trong trấn không ai có thể luyện chế được cho nên Thần Thế Phong cũng có thể tùy ý lên giá, lợi nhuận ngày càng cao.

- Có người muốn mua Trúc Cơ đan?

Thần Nam không ngờ Trúc Cơ đan của mình lại được hoan nghênh như vậy, hắn cất tiếng nói:

- Phong thúc, con muốn thương lượng với người một chuyện.

- Con nói thì tốt rồi.

Thần Thế Phong mỉm cười, hắn hiện tại đối với Thần Nam ngày càng thêm yêu quý, mấy ngày hôm trước Thần Thế Kiệt có đến hỏi sinh ý của cửa hàng thế nào, Thần Thế Phong thiếu chút nữa thì nhịn không được nói ra, quả nhiên đứa cháu này của mình thật sự không kém, Thần gia đã phát tài rồi.

- Con giúp người luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm, còn nữa người cho con năm phần dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm và đan phương luyện chế nó.

Thần Nam nói.

- Ngươi có thể luyện chế đan dược tứ phẩm?

Thần Thế Phong kinh ngạc nhìn Thần Nam, giống như là nhìn một quái vật vậy. Một luyện dược sư luyện chế đan dược tứ phẩm ở Đâu Ma đại lục đã là một nhân vật rất cao, địa vị đến mức Đâu Vương nhìn thấy cũng phải khách khí.

- Cũng không khó lắm, con muốn thử một chút.

Thần Nam trả lời, sau khi tu vi của hắn tiến vào giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ, Thần Nam có tám phần nắm chắc có thể luyện chế đan dược tứ phẩm, bởi vì đan dược tứ phẩm ở trên Đấu Ma đại lục trong mắt Thần Nam cũng chỉ là một đan dược cấp thấp mà thôi.

- Trời ạ, tiểu tử ngươi gần đây uống thuốc gì mà có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm vậy?

Thần Thế Phong hít vào một hơi, chẳng lẽ tiểu tử này sau khi sống lại đã có thiên phú luyện đan, có thể nhanh chóng luyện chế đan dược tứ phẩm.

- Được, ta đáp ứng ngươi, chỉ là lần trước mấy viên đan dược mà ngươi hứa luyện chế phải luyện cho ta, đã có người đặt cọc tiền, nếu không ta cũng không biết ăn nói với người ta thế nào.

Thần Thế Phong mỉm cười, Thần Nam có thể luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm, điều này thực sự là phát tài.

- Phong thúc, đan dược tam phẩm hiện tại người đừng bán với quy mô lớn, con sợ sẽ có phiền toái.

Thần Nam đột nhiên nói với Thần Thế Phong.

- Ta biết chứ, cái này ta cũng chỉ bán cho một số khách quen mà thôi.

Nhìn thấy biểu lộ của Thần Nam, Thần Thế Phong cảm thấy chất nhi của mình đã thật sự thay đổi. Kỳ thực chuyện của đan dược tam phẩm hắn đã sớm nghĩ tới, nếu như cửa hàng của Nhạc gia mà công khai bày bán đan dược tam phẩm thì nhất định sẽ rước lấy đổ kỵ, lúc đó nhất định có không ít phiền toái.

Sau đó Thần Thế Phong giao cho Thần Nam một lượng lớn dược liệu, đều là những thứ luyện chế đan dược tam phẩm, mặt khác Thần Thế Phong cũng không quên đưa cho Thần Nam Tiếp Khí Chi. Lần trước viên đan dược mà Thần Nam đưa cho Thần Thế Phong đã khiến cho y nhanh chóng đột phá từ tam tinh Đấu Linh tới mức tứ tinh Đấu Linh, do đó y cũng nhìn thấy giá trị cực lớn của nó.

Về phần đan dược tứ phẩm thì trên người của Thần Thế Phong cũng không có, mấy năm trước Thần Thế Kiệt cũng có một viên, đó là do hắn bỏ giá cao để mua.

Thần Nam hiện tại tu vi vẫn chưa đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ, cũng không thể luyện chế đan dược tứ phẩm, tuy nhiên hắn tin tưởng sau khi luyện chế xong hai mươi viên đan dược tam phẩm tu vi của hắn cũng đã đạt tới trúc cơ hậu kỳ.

Có kinh nghiệm tu luyện trăm năm cho nên Thần Nam biết rõ, luyện chế đan dược thật ra là một phương pháp để khiến cho tu vi nhanh đột phá, hơn nữa luyện chế đan dược còn có thể tăng cường thực lực của linh hồn. Chỉ là hiện tại thực lực linh hồn của Thần Nam tuy bị hao tổn không ít nhưng tuyệt đối không hề dưới thực lực linh hồn của Kim Đan kỳ.

Sau khi trở về, Thần Nam liền nói chuyện với Trương Ngữ Yên, sau đó lập tức vào trong phòng, nói rằng hắn sẽ ở trong đó mấy tháng, không có chuyện gì ngàn vạn lần đừng quấy rầy hắn.

Ở trong phòng, Thần Nam khoanh chân mà ngồi, trước mặt hắn có một lượng lớn dược liệu. Cố gắng bình tĩnh, Thần Nam vận khởi chân khí, trong tay kết một thủ ấn kỳ dị, lập tức vô thượng chân hỏa bắn ra, rót vào trong lò đan.

Một lát sau, Thần Nam lấy một số đan dược đưa vào trong đó, từ trong lò đan xuất hiện những tiếng nổ nhỏ, một lát sau dược liệu đã chuyển thành một đồng trong tàn, hiện tại tốc độ tiến triển tu vi của Thần Nam cũng lớn hơn rất nhiều.

Nhìn thấy đan dược bị vô thượng chân hỏa thiêu đốt tạo ra những chất lỏng tinh hoa, Thần Nam một lần nữa lại đem phần dược liệu thứ hai vào trong đó, cứ như thế luyện chế nhiều lần, hiện tại luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm đối với Thần Nam cũng không phải là một chuyện dễ dàng, ít nhất cũng phải chia làm ba lượt bởi vì chân khí Trúc Cơ Trung Kỳ không thể nào chống cự nổi.

Đối với hành vi thần bí gần đây của Thần Nam, Thần Thế Kiệt, Trương Ngữ Yên đã nhiều lần hỏi nhưng đều không có kết quả, bọn họ cũng không muốn hỏi nữa, chỉ cần Thần Nam không có chuyện gì thì bọn họ đã cảm thấy rất đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Nổ Lô

Mười ngày sau, Thần Thế Phong đưa cho Thần Nam dược liệu cùng đan phương luyện chế đan dược tứ phẩm. Đan dược tứ phẩm trân quý vô cùng, Thần Thế Phong cũng không dám nhờ người khác đưa mà chính mình đi để an toàn.

Tu luyện trong vòng ba tháng và toàn tâm luyện đan, ba tháng này Thần Nam cuối cùng cũng luyện chế được hai mươi viên đan dược tam phẩm. Số phần dược liệu mà Thần Nam cầm chính là hai mươi bốn phần, hắn sợ rằng mình luyện không thành công cho nên lấy thêm bốn phần, luyện đan mà thất bại đó là chuyện rất bình thường. Sau đó hai mươi bốn phần dược liệu đã luyện được hai mươi hai viên đan dược, thành tích này đã là rất khó đạt được.

Trong ba tháng này tu vi của Thần Nam cũng đã đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ, tốc độ tu luyện này cũng không chậm, người có tu vi từ Trúc Cơ trung kỳ muốn tiến vào hậu kỳ mà có thiên phú thì cũng phải mất hai năm trời, vậy mà Thần Nam chỉ mất có ba tháng.

- Kế tiếp chính là luyện chế đan dược tứ phẩm.

Thần Nam khoanh chân lại mà lầm bầm nói, hắc lấy từ trong không gian trữ vật ra một ngọc giản màu xanh cùng với những dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm bày ra, trong ngọc giản chính là đan phương mà Thần Thế Phong giao cho Thần Nam.

Đan dược phân làm cửu phẩm, trong đó đan dược nhất phẩm, nhị phẩm tam phẩm đều là những đan dược hạ cấp, đan dược tứ phẩm đến lục phẩm là đan dược trung cấp, thất phẩm đã chính là đan dược cao cấp. Đan dược trung cấp cũng là một vật vô cùng trân quý, không giống như những đan dược hạ cấp.

Thần Nam cầm lấy ngọc giản màu xanh, từ từ rút một linh hồn lực vào trong đó, bỗng nhiên ngọc giản màu xanh đột nhiên xanh đậm lên, một mùi xanh bắn về phía mũi của Thần Nam, sau một lát nó biến mất, ngọc giản màu xanh cũng mất đi sự sáng bóng nguyên bản.

Đây chính là đan phương của đan dược tứ phẩm, dựa vào đan phương Thần Nam biết được đan dược tứ phẩm này chính là Thông Mạch đan, đối với người tu luyện đấu khí mà nói có sự hấp dẫn rất lớn. Nó có thể giúp cho đấu khí giả đã thông kinh mạch toàn thân không làm trở ngại đến việc quán thông đấu khí, tốc độ tu luyện tiến triển cực nhanh.

Thần Nam ghi chép cẩn thận đan phương ở trong đầu, một lát sau sắc mặt của Thần Nam bắt đầu ngưng trọng. Với tu vi Trúc Cơ hậu kỳ hiện tại của hắc thì việc luyện chế đan dược tứ phẩm rất khó khăn, trên người hắc lại không có đồng nào, không thể mua pháp khí cùng với trận pháp cho nên đành phải liều mạng.

Thần Nam vận khởi Hỗn Nguyên chân kinh, bàn tay kết thành một thủ ấn, ngay lập tức hai luồng hỏa diễm được rót vào trong lò luyện đan, sau khi tu vi đột phá đến giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ, Vô Thượng Chân Hóa hỏa diễm rõ ràng đã mạnh hơn rất nhiều. Nhìn vào lò đan đỏ bừng, Thần Nam rất lo lắng nó sẽ vỡ ra, sau này có cơ hội nhất định phải tìm một lò đan tốt hơn, không cần phải lo lắng nữa.

Một tháng sau, ở trong phòng Thần Nam đột nhiên truyền ra một tiếng phá hủy kịch liệt, ở trong đó bốc lên một liệt diễm cuộn cuộn. Chỉ thấy Thần Nam từ trong phòng chật vật chạy ra, trên khuôn mặt đen kịt, y phục trên người cũng bị đốt lỗ chỗ, rách nát.

Hóa ra trong một giây trước khi luyện thành Thông Mạch Đan lò đan cuối cùng cũng không chịu được nhiệt độ cao mà bị phá hủy. May mà Thần Nam nhanh tay lẹ mắt lấy được ba viên Thông Mạch Đan, rồi lập tức bố trí Hộ Thân cương khí mới không bị thương gì.

- Haizz, lần sau kiên quyết không dùng lò đan cùi bắp này nữa.

Thần Nam nhìn đáng vẻ chật vật trên người của mình không kìm được mà than thở, hắc thiết chút nữa thì bị lò đan này hại chết.

- Cứu hỏa, mau tới cứu hỏa.

Nghe thấy tiếng nổ không ít người hầu lao tới, nhìn thấy Thần Nam từ trong phòng đi ra trên người bốc lửa thì bọn họ liền giật mình mau xách nước tới cứu hỏa.

- Tiểu thiếu gia người không sao chứ?

Lão người hầu Tiểu Tam lúc này cũng chạy ra, nhìn thấy đáng vẻ của Thần Nam, lão cũng sợ xảy ra chuyện.

- Tam thúc, ta không sao, chỉ là không cẩn thận một chút để căn phòng xảy ra hỏa hoạn mà thôi.

Thần Nam nói, hắc nhìn căn phòng bị phá hủy mà xin lỗi.

Một lát sau căn phòng đã bị lửa thiêu đốt may mà kịp không chế cho nên không lan sang phòng khác.

Trong phòng trở nên vô cùng bừa bộn, bốn phía gỗ bị đốt trở thành một mảng đen kịt, một mùi vị vô cùng khó ngửi bốc lên. Gian phòng này không thể ở nữa cho nên Tam thúc đành phải sắp xếp cho Thần Nam một căn phòng khác.

Kim Bảo lâu là một nơi chuyên môn mua bán pháp khí và đồ dùng ma pháp. Nghe nói thế lực của Kim Bảo lâu cũng là chỗ mạnh nhất xung quanh mười mấy trấn nhỏ này, ở nơi này mua được những thứ tốt mà rất khó gặp được, ví dụ như là quyền trục ma pháp, bình khí ma pháp, công pháp đấu khí, còn có đan dược cao phẩm.

Kim bảo lâu nằm ở Thất Tinh Thành. Thất Tinh Thành cũng là thị trấn phồn hoa nhất xung quanh mười mấy trấn nhỏ này, ba ngày sau một thân ảnh màu đen đi tới Kim Bảo Lâu, người này mặc một bộ đồ màu đen, ngay cả cái đầu cũng trùm đen, không nhìn thấy đáng vẻ.

- Người là ai? Đến đây có chuyện gì?

Hai đệ tử Kim bảo lâu nhìn thấy cách ăn mặc thần bí của người này thì cất tiếng hỏi. Hai người này cũng đã có tu vi tới Đấu Sư.

Hắc bào thanh niên này chính là Thần Nam, hắc nghe Thần Thế Phong nói Kim Bảo Lâu chính là ở đây, cả Thất Tinh Thành cũng không có mấy cửa

hàng là có thực lực mua bán đan dược tứ phẩm, trong đó Kim Bảo Lâu chính là có thực lực mạnh nhất cho nên Thần Nam mới tính đến chuyện mang Thông Mạch Đan đan dược tứ phẩm tới nơi này.

- Ta cần tìm người phụ trách ở nơi này, các người mau đi thông báo.

Thần Nam đối với hai đệ tử này mà nói, vì không thể để lộ thân phận cho nên hẳn phải tỏ ra thần bí.

- Người chờ ở đây để ta đi thông báo.

Một đệ tử Kim bảo lâu thấy Thần Nam thần bí, nói chuyện ngữ khí cũng ngang ngạnh, sợ rằng đây là nhân vật lợi hại cho nên không dám chối từ lập tức đi thông báo.

Một lát sau một đệ tử trong Kim Bảo lâu dẫn theo một lão giả mặc áo bào màu tro đi ra.

- Xin chào tiên sinh. Ta chính là chấp sự ở đây.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro nhanh chóng nói với Thần Nam.

- Ta cần bán cái này.

Thần Nam lấy từ trong người ra một chiếc bình ngọc đưa cho lão giả mặc áo màu tro, lão giả này khoảng chừng năm mươi tuổi, tu vi chừng đạt tới Đấu Linh, cũng là một cao thủ lợi hại.

- Được, xin mời Đại Nhân.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro đưa tay tiếp nhận bình ngọc trong tay Thần Nam thì sắc mặt đại biến, vội vàng hành lễ với hắn, ngay cả cách xưng hô cũng thay đổi, mời Thần Nam đi vào trong. Ba viên đan dược tứ phẩm đây tuyệt đối là vật rất quý báu.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Mỹ Nữ Hoàng Phi Yến

Thần Nam cũng không phản đối theo lão giả mặc áo bào màu tro đi vào trong Kim Bảo lâu. Lão giả liền dẫn đường đưa hắn tới một căn phòng sang trọng.

Trong căn phòng bài trí không ít vật phẩm tinh mỹ, xem xét thì biết đó là một vật xa xỉ, trung gian là một chiếc bàn dài bằng gỗ lim, bên cạnh là những chiếc ghế cũng được chế tác từ gỗ lim. Ở góc phòng còn bày một cái lư hương, từ bên trong bay ra một mùi hương thơm ngát, khiến cho người ta có một cảm giác vui vẻ thoải mái.

- Vị đại nhân này, người ở trước chờ ta một lát, ta báo cho người phụ trách cao nhất ở đây.

Lão giả mặc áo màu tro đưa cái bình ngọc cho Thần Nam, lão giả đã sớm cảm giác người này không có đầu khí tồn tại, cộng với việc có đan dược tứ phẩm thì biết rằng đây là một luyện dược sư tứ phẩm, một Luyện Dược Sư tứ phẩm có địa vị cao hơn một Đấu Linh như hắn rất nhiều.

- Ừ.

Thần Nam khẽ ừ một tiếng, sau đó đánh giá căn phòng, xem ra Kim Bảo lâu thật có thực lực, lần này nếu như giao dịch thành công thì lần sau không chừng còn có thể hợp tác.

Không bao lâu sau Thần Nam nghe thấy tiếng bước chân từ bên ngoài truyền vào, hai thân ảnh đi tới, một người chính là vị lão giả mặc áo bào màu tro, một người khác lại là một nữ tử.

Cô gái này có đôi mắt lấp lánh như là vì sao, mi như lá liễu, sống mũi rất cao, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng, ngũ quan xinh xắn phối hợp với khuôn mặt tuyệt mỹ. Trên người nàng mặc một bộ đồ màu tím, trước ngực nàng là hai bộ ngực cao ngất mẽ người hấp dẫn. Cái eo thon cùng với bờ mông rắn chắc mang theo một cảm giác nóng bỏng vũ mị.

- Vị tiên sinh này, xin hỏi đại danh, tiểu nữ Hoàng Phi Yến là người phụ trách ở đây.

Hoàng Phi Yến đánh giá qua Thần Nam, tuy không nhìn rõ lắm bộ dáng của Thần Nam nhưng xem ra Thần Nam cũng không lớn tuổi lắm, đúng như dáng vẻ mà chấp sự báo với nàng. Trên người của hắn không toát ra khí tức đầu khí mà cũng không toát ra khí tức của pháp sư, người này hơn phân nửa là luyện dược sư, một luyện dược sư tứ phẩm xứng đáng để nàng chào đón.

- Tại hạ họ Sở, ba viên Thông Mạch Đan này phiền cô nương bán giúp ta.

Thần Nam cũng không muốn lộ ra thân phận mà nhất thời cũng không biết nên bịa ra cái tên gì cho nên nói mình họ Sở. Xem ra nữ tử Hoàng Phi Yến này tuy tuổi còn trẻ nhưng tu vi thực sự không thấp, mà cũng không phải tu luyện đấu khí, dường như là ma pháp sư tứ cấp. Trong lòng Thần Nam không kìm được kinh ngạc vì tu vi của nàng.

- Hóa ra là Sở tiên sinh.

Hoàng Phi Yến nghe thấy câu trả lời của Thần Nam thì nhanh chóng hồi tưởng lại trí nhớ, nàng phát hiện ra ở trong Thất Tinh thành không có luyện được sư nào họ Sở, xem ra đối phương cũng không phải họ Sở, nhưng người ta đã không muốn lộ thân phận thì nàng cũng không muốn hỏi nhiều.

- Đan được tứ phẩm Thông Mạch đan.

Tuy chấp sự đã nói cho nàng biết có tới ba viên Thông Mạch Đan đan được tứ phẩm nhưng Hoàng Phi Yến vẫn không kìm được mà khẽ giật mình. Kim Bảo Lâu tuy là tông môn có thực lực mạnh nhất ở trong Thất Tinh Thành nhưng đan được tứ phẩm rất ít khi sản xuất mà mỗi viên đan được tứ phẩm đều được bán với giá trên trời.

- Sở tiên sinh, tiên sinh muốn bán ba viên đan được này sao?

Hoàng Phi Yến hỏi Thần Nam, ba viên đan được tứ phẩm này nếu được bán thì tuyệt đối sẽ mang tới oanh động cho Thất Tinh Thành, nhớ lần trước Kim Bảo lâu bán một viên đan được tứ phẩm đã dẫn đến sự tranh đoạt của hơn mười người.

- Bán toàn bộ, ta muốn mua một số món đồ.

Thần Nam trả lời, bán ba viên Thông Mạch Đan chính là vì hắn muốn mua một số tài liệu luyện chế pháp khí.

- Không có vấn đề gì, ba tháng sau Kim Bảo lâu chúng ta có một kỳ đấu giá đại hội long trọng, ba viên Thông Mạch Đan đến lúc đó tiên sinh hãy mang ra đấu giá, chúng ta chỉ lấy một phần hai mươi tiền thuê, mặc khác Sở tiên sinh cần gì thì có thể lấy trước từ Kim Bảo lâu sau đó từ đấu giá đại hội mà chỉ trả lại, tiên sinh thấy thế nào?

Hoàng Phi Yến nói với Thần Nam, một luyện được sư tứ phẩm, nàng phải dốc toàn lực lôi kéo.

- Như vậy cô nương không phải hơi thiệt thòi sao.

Thần Nam trả lời, tâm ý của Hoàng Phi Yến hắn biết rõ, nếu như bán ở đấu giá đại hội thì sẽ bán được giá cao hơn rất nhiều, mà Kim Bảo lâu chỉ lấy một phần hai mươi tiền thuê thì thật là rất hiền.

- Không thiệt thòi, hi vọng từ nay về sau Sở tiên sinh có đan được nào cần bán thì trước hết xin nghĩ tới Kim Bảo lâu.

Hoàng Phi Yến mỉm cười với Thần Nam, cả người rung động quyền rũ động lòng người khiến cho Thần Nam một lần nữa lại thất thần.

- Không có vấn đề gì, ta tin rằng sau này chúng ta còn hợp tác dài dài với nhau.

Thần Nam trả lời, xem ra Hoàng Phi Yến này chính là người phụ trách Kim Bảo lâu, thật là có chỗ bắt phàm, có khiếu buôn bán.

- Phi Yến cảm ơn tiên sinh, không biết Sở tiên sinh muốn mua sắm thứ gì, tiểu nữ sẽ sắp xếp thật tốt cho tiên sinh.

Nghe thấy Thần Nam trả lời, Hoàng Phi Yến liền nở ra một nụ cười xinh đẹp, có thể lôi kéo một luyện được sư tứ phẩm, địa vị của mình ở trong gia tộc lại vững chắc thêm vài phần.

- Ta muốn mua sắm những thứ này, không biết ở trong Kim Bảo Lâu có hay không?

Thần Nam lấy một cái danh sách đã sớm chuẩn bị ra cho Hoàng Phi Yến xem.

- Vừa vặn mấy ngày hôm trước có một lô hàng chúng ta vừa mua, những vật phẩm này đều có, bằng không thì không có cách nào gom đủ.

Hoàng Phi Yến nhìn danh sách mà Thần Nam đưa, bên trong có tất cả những vật lý kỳ cổ quái, đúng là khó tìm. Nàng sau đó lập tức phân phó cho vị lão giả áo màu tro đi tìm nó.

- Vậy xin đa tạ.

Thần Nam nói, không ngờ những vật phẩm mà mình cần tìm đều có đủ, hắn cảm thấy cao hứng không thôi, chỉ là những thứ mà Thần Nam liệt kê ra cũng không phải là cái gì đặc biệt quý trọng, chỉ là một số tài liệu bày pháp khí cùng với trận pháp mà thôi. Về phần pháp khí Thần Nam cũng không có ý định luyện chế một khi mình đạt tới tu vi đủ yêu cầu thì luyện chế cũng không muộn, thứ hai là hiện tại hắn cũng không tìm thấy tài liệu luyện chế tốt.

Phi kiếm thì Thần Nam phải luyện chế, có phi kiếm thì mình có thủ đoạn phi hành cao hơn, vạn nhất đánh không lại đối thủ thì còn phải chạy trốn. Mặc dù có nhiều loại pháp khí khác cũng có thể phi hành, nhưng Thần Nam vẫn thích nhất là Kiếm, đối với hắn, đạp trên một thanh kiếm bay lượn "ngẫu" biết bao nhiêu.

- Không cần cảm ơn, không biết Sở tiên sinh tu luyện ở nơi nào.

Hoàng Phi Yến dò hỏi Thần Nam, hiện tại cũng chỉ có một mình nàng và Thần Nam ở đây, một nam một nữ, không khí cũng trở nên hơi mập mờ.

- Ta không có nơi ở cố định.

Thần Nam nghe thấy lời nói của Hoàng Phi Yến thì cảm thấy không khí trong phòng cũng trở nên mập mờ, trong lòng hắn thầm nao nao. Kiếp trước hắn quá vui đùa vào tu luyện mà bỏ lỡ không ít đoạn nhân duyên, lần này sống lại, hắn muốn nhân sinh của mình cũng phải màu sắc một chút, ít ra cũng không phải là một cái trống gỗ chỉ biết tu luyện và tu luyện. Chỉ là tu vi hiện tại của hắn còn quá thấp, Hoàng Phi Yến này thật sự quá đẹp, hắn thầm nghĩ có cơ hội thì về sau phải phát triển một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đúc Kiếm

- Sở tiên sinh nói đùa rồi, Phi Yến rất muốn nhìn thấy khuôn mặt chân chính của tiên sinh, không biết có được không?

Hoàng Phi Yến vũ mị nói với Thần Nam, bộ ngực phía trước của nàng khê đong đưa trước mắt Thần Nam. Thần Nam tuổi còn trẻ đã là một luyện được sư tứ phẩm, nhất định là thiên phú kinh người, rất có thể sau này sẽ tiến giai đến ngũ phẩm, lục phẩm thất phẩm, quan hệ với một luyện được sư như vậy về sau mình nhất định sẽ phát tài.

- Dung mạo của tại hạ có hơi không tốt, chỉ sợ làm kinh sợ tiểu thư, hay là thôi vậy.

Thần Nam trả lời, tạm thời hắn không thể để lộ thân phận, miễn cho dẫn đến phiền toái.

Hoàng Phi Yến biết rằng Thần Nam không muốn nàng nhìn thấy thân phận mình, nên không tiếp tục hỏi, tránh việc đối phương không vui, cái được không bù được cái mất.

Không bao lâu sau, vị lão giả mặc áo bào màu tro đã đi tới, trong tay lão cầm lấy một cái không gian trữ vật, bên trong là những vật phẩm mà Thần Nam cần mua.

- Sở tiên sinh, trong này đều là những vật phẩm mà tiên sinh cần tìm, tất cả đều không kém, cứ chờ tới đầu giá đại hội tính tiền là được.

Hoàng Phi Yến giao cái túi không gian trữ vật cho Thần Nam.

- Đa tạ, đến lúc đó tại hạ sẽ tới.

Thần Nam tiếp nhận cái túi không gian trữ vật ở trong tay Hoàng Phi Yến.

- Sở tiên sinh, cái này tiên sinh cầm lấy, đến lúc đầu giá đại hội diễn ra thì cầm nó mang vào.

Hoàng Phi Yến một lần nữa lấy ra một lệnh bài màu kim sắc cho Thần Nam, đây chính là lệnh bài cho khách quý của Kim Bảo lâu, người bình thường không thể có được.

Thần Nam nhận lấy yêu bài kim sắc ở trong tay Hoàng Phi Yến, sau đó đi theo lão giả mặc áo bào màu tro rời khỏi Kim Bảo Lâu.

- Trần chấp sự, theo ý chấp sự vị Sở tiên sinh này có địa vị gì?

Sau khi lão giả mặc áo bào màu tro quay trở lại, Hoàng Phi Yến hướng về phía lão mà hỏi.

- Hoàng tiểu thư, người này niên kỷ hắn là không lớn, nhưng lộ diện mục không muốn người khác nhận ra mình, theo tại hạ thấy hắn nhất định không phải họ Sở, có thể vừa tới đây không lâu.

Trần Chấp sự trả lời.

- Từ nay về sau, người này đến nhất định phải báo cho ta biết, chiêu đãi giống như khách quý.

Hoàng Phi Yến nói, một người trẻ tuổi mà đã đạt tới luyện được sư tứ phẩm thì tuyệt đối không thể đắc tội, từ nay về sau đối phương còn giúp đỡ Hoàng gia rất nhiều.

Sau khi Thần Nam rời khỏi Kim Bảo lâu, hắn nhanh chóng tìm một nơi vắng vẻ thay đổi bộ đồ màu đen ra, đổi lấy một trường bào màu xanh. Ba tháng

sau chính là đại hội đấu giá, đến lúc đó mình nhất định phải đến còn trong ba tháng này cần phải luyện chế một số phi kiếm và mê ảo trận rồi tính sau.

.....

Ba ngày sau ở sau núi của Thần gia, trong một sơn động Thần Nam khoanh chân ngồi ở đó, ở phía trước bày ra một đồng tài liệu. Sơn động này chính là do Thần Nam ra lệnh cho người hầu đào lên, trong những ngày kế tiếp Thần Nam tính rằng bế quan luyện phi kiếm cùng với mê ảo trận, việc này đúng là hơi nguy hiểm hẳn sợ rằng sẽ làm thiêu đốt mấy gian phòng bình thường.

Thần Nam cầm lấy một khối đá màu xanh, đây chính là một khối huyền thiết nghìn năm. Huyền thiết nghìn năm chính là một tài liệu khá tốt để luyện chế phi kiếm, mặt khác Thần Nam cũng kiếm được một số tinh thạch ở trong Thần gia, có nó tốc độ của phi kiếm sẽ được tăng hơn rất nhiều, điều khiển cũng hao ít chân khí hơn.

Thần Nam dùng một thủ ấn quen thuộc mà ngưng kết, vận khởi chân khí, bàn tay hắn lập tức xuất hiện một luồng hỏa diễm. Huyền thiết nghìn năm từ từ hiện ra trước mặt hắn, vô thượng chân hỏa bao trùm trước nó, một lát sau khối huyền thiết trước sự tác dụng của Vô Thượng Chân hỏa đã chuyển thành màu đỏ.

Thần Nam đã sớm chuẩn bị kỹ càng, luyện chế huyền thiết nghìn năm cũng không phải là một chuyện dễ dàng, hắn nhanh chóng khống chế Vô Thượng Chân Hỏa ở trong tay, sau khi xuyên không tiên khí của hắn cũng không còn nhiều đành phải cố gắng.

Mười ngày sau Thần Thế Kiệt rời khỏi Thất Tinh thành một chuyến, nghe thấy tin tức Kim Bảo lâu trong kỳ đấu giá đại hội có Thông Mạch Đan thì cao hứng không thôi, vội vàng nói Thần Thế Phong một số kim nguyên bảo, ba tháng sau hắn muốn tham gia kỳ đấu giá đại hội.

Hai mươi ngày sau, ở trong sơn động, trước mặt Thần Nam đã hiện ra một chất lỏng màu xanh. Trải qua hai mươi ngày cuối cùng Thần Nam cũng đã luyện chế được huyền thiết nghìn năm. Mà lúc này khuôn mặt của Thần Nam đã trở nên tái nhợt, hắn liền đưa một viên đan dược vào miệng để phục hồi, sau đó lập tức Vô Thượng Chân hỏa lại luyện chế một khối tinh thạch thành vàng nhạt, khối tinh thạch này chính là Hoàng Ngọc tinh thạch, gia nhập vào phi kiếm khiến cho nó có phẩm chất tốt hơn nhiều.

Hai ngày sau Hoàng ngọc tinh thạch cũng được Vô Thượng Chân hỏa của Thần Nam luyện chế thành một chất lỏng màu vàng nhạt, chất lỏng màu vàng nhạt này không ngừng toát ra từ vô thượng chân hỏa, một linh khí nồng đậm tràn ngập khắp sơn động.

Thần Nam không ngừng ngưng tụ, kế tiếp sau hắn lại luyện chế tài liệu, mãi đến bảy ngày sau phi kiếm tài liệu mới được luyện chế hoàn toàn. Việc kế tiếp chính là nung kiếm, tuy luyện chế phi kiếm với bản thân Thần Nam không có gì là nguy hiểm, nhưng nếu sai lầm thì toàn bộ tài liệu sẽ bị phá hủy, cho nên Thần Nam cũng không dám chủ quan.

Một lần nữa Thần Nam lại nuốt một viên đan dược vào miệng mà ổn định tâm thần, khống chế Vô Thượng Chân hỏa bao vây phi kiếm. Ngay lập tức hắn dùng lực linh hồn chậm rãi ngưng đọng chất lỏng lại, sau đó rèn thành hình phi kiếm.

Cứ như thế mà luyện chế đối với Thần Nam mà nói cũng không có gì khó khăn nhưng sẽ tiêu hao chân khí của hắn. Một lát sau, sắc mặt của Thần Nam đã trở nên trắng bệch, hắn không thể không đưa một viên đan dược vào miệng. Luyện chế một phi kiếm mà phải ăn ba viên Phục Khí đan cho thấy việc luyện chế này phải tiêu hao nhiều chân khí đến thế nào.

Bảy ngày sau một thanh phi kiếm màu xanh lóe sáng, hiện ra trước mặt Thần Nam. Thần Nam khẽ đưa ngón trỏ lên, ngưng kết thủ ấn sau đó ngón tay phải khẽ nhả một giọt máu tươi lên trên thân kiếm màu xanh đó.

Bổng dung quang mang của thanh trường kiếm trở nên đại thịnh, không ngừng cấp tốc xoay tròn, từng chuỗi lưu quang lóe lên. Khuôn mặt của Thần Nam liền nở ra một nụ cười, thủ ấn trong tay của hắn lại biến đổi, một vòng cung xẹt qua sau đó rơi vào trong tay của Thần Nam.

- Thành công rồi.

Thần Nam vuốt ve thanh kiếm màu xanh, có thanh kiếm này từ nay về sau hắn cũng an toàn hơn.

Chỉ là sự tình cũng không đơn giản như vậy, phi kiếm luyện thành thì Thần Nam cũng phải luyện hóa tâm thần quán thông với nó, nếu không thì cũng không thể tùy tâm sở dụng được.

Sau khi nghỉ ngơi một lát Thần Nam khống chế phi kiếm. Bàn tay của hắn ngưng một thủ ấn kỳ dị, trên mi tâm xuất hiện bạch quang nhàn nhạt mà bắn về phía phi kiếm. Lúc này phi kiếm bắt đầu phát ra từng thanh âm ong ong vô cùng quý dị.

Trước mặt Thần Nam chính là một đám linh hồn, Thần Nam đem linh hồn lực rót vào trong phi kiếm, dung hợp vào đó xong coi như là đại công cáo thành.

Ba ngày sau Thần Nam thu thập phi kiếm vào trong không gian trữ vật. Không gian trữ vật này chính là tài liệu của Kim Bảo lâu, Thần Nam vừa vận không có, cho nên giữ lại cho mình dùng. Cái túi này cũng không phải là vật xa xỉ, bình thường cũng có thể dễ dàng mua được.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Lại Đến Kim Bảo Lâu

Không gian trừ vật phân chia làm ba cấp bậc, trong đó không gian trừ vật hạ cấp bên trong không gian rất nhỏ. Tiếp đến chính là không gian trừ vật trung cấp, thường có hình dạng vòng tay, so với túi không gian trừ vật hạ cấp thì thuận tiện hơn, bên trong cũng rộng hơn mấy lần, nhưng giá cả cũng cao hơn. Cuối cùng chính là không gian trừ vật cao cấp, thường thì là hình nhẫn (còn gọi là trừ vật giới chỉ), mang theo càng thuận tiện, bên trong là một không gian rất rộng, đương nhiên giá cả cũng sẽ là ở trên trời.

Cuối cùng cũng đã luyện chế thành công phi kiếm, khuôn mặt của Thần Nam lúc này liền nở ra một nụ cười, tiếp theo chính là việc luyện chế Mê ảo trận. Mê ảo trận là một trận pháp vô cùng lợi hại, nếu như địch thủ mà bị nhốt vào ở trong trận mà tu vi thấp thì đừng hòng chạy ra. Ở trong trận người ta sẽ nhìn thấy những ảo ảnh khác nhau, Mê ảo trận này vốn có tên là Cửu Long mê Ảo trận, chỉ là hiện tại Thần Nam cũng không tìm ra được toàn bộ tài liệu cho nên cũng chỉ có thể phát huy ba thành của Mê ảo trận.

Dựa theo Thần Nam dự đoán, thì sau khi luyện chế xong Cửu Long Mê ảo trận có thể vây khốn Đại Đấu sư và tam cấp Ma Pháp sư. Chỉ là tài liệu không đủ, Cửu Long Mê ảo trận không thể phát huy được toàn bộ tác dụng, chỉ có thể khiến mọi người sinh ra ảo ảnh cho nên Thần Nam cũng chỉ gọi là Mê ảo trận.

Trong lúc Thần Nam luyện chế Mê ảo trận, Thần Thế Phong cũng đang đầu đầu. Vốn hai mươi viên đan dược Thần Nam luyện chế xong bán đi đã có không ít người mua và sinh ra hảo cảm, vì vậy bọn họ lại đi vào trong cửa hàng của Thần gia để mua sắm. Tuy nhiên, tất cả đan dược mà Thần Nam luyện chế đã bị bán hết, bây giờ có nhiều người mua y cũng đành chịu, vốn định tìm Thần Nam nhờ hắn luyện chế thì lúc này Thần Nam lại đang bế quan.

.....

Hiện tại chỉ còn cách thời gian đấu giá đại hội có năm ngày, Thần Nam hiện tại cũng đã luyện chế Mê ảo trận tốt hơn rất nhiều. Hắn cảm thấy mình có dấu hiệu đột phá thì bắt đầu vui vẻ, vội vàng vận khí điều tức, nương theo dấu hiệu này mà bắt đầu tu luyện.

Một luồng chân khí được Thần Nam hô hấp nuốt vào, cả trong sơn động hiện ra thanh mang nồng đậm. Thần Nam hiện tại đã sớm tiến vào cảnh giới vong ngã có thể tùy ý vận khởi kinh mạch trong người như nước chảy.

Trong ba tháng bế quan tu vi của Thần Nam cũng đã tốt hơn rất nhiều, ba ngày sau ở trong sơn động thanh mang ngày càng nồng nặc, thanh mang từ từ dung nhập vào trong người của hắn, chân khí của Thần Nam cũng có sự biến đổi rất lớn.

- Rốt cục cũng đã đột phá đến Khai Quang cảnh sơ kỳ.

Thần Nam thở ra một hơi sau đó từ từ mở hai mắt, hai luồng tinh quang ở trong mắt hắn tụ lại thật lâu vẫn không tiêu tan. Sau khi kiểm tra khí tức toàn thân một lần. Thần Nam liền nở ra một nụ cười, Trúc Cơ sơ kỳ một năm sau đã đột phá tới Khai Quang sơ kỳ, tốc độ này mà nói trong thiên cổ hắn cũng là đệ nhất nhân.

Thời gian tới kỳ đấu giá đại hội của Kim Bảo lâu cũng đã tới gần, trong Thất Tinh Thành dòng người qua lại, các thế lực phụ cận cũng đã tới, giá phòng ở trong Thất Tinh Thành tăng liên tục, cuối cùng cung cũng không đủ cầu.

Mọi người cơ bản đều là vì ba viên Thông Mạch Đan mà tới. Đồng thời việc đấu giá ba viên đan dược này đã khiến cho tất cả mọi người oanh động, không ít gia tộc và các thế lực đều muốn mua Thông Mạch đan cho đệ tử thiên phú của mình dùng, có nó tu vi của bọn họ sau này có thể nói là bất hạn khả lượng.

Lần này đấu giá đại hội của Kim Bảo lâu thật sự quá nhiều người đến, cho nên Kim Bảo lâu tạm thời quyết định chỉ có một số thế lực mới có thể đi vào, ngoài ra những người có tu vi vượt qua Đấu Linh hoặc Ma Pháp sư tứ cấp cũng có thể đi vào.

Lúc Thần Nam đi vào trong Thất Tinh thành thì cũng là lúc đấu giá đại hội bắt đầu. Vừa mới sáng sớm nhưng số người ở Kim Bảo lâu đã tới xếp hàng, Thần Nam cũng theo trong đám người mà đi vào.

- Sở Đại Nhân phải không?

Thần Nam vừa đứng ở đó không lâu, một đệ tử Kim Bảo lâu đã lễ phép chạy tới hỏi.

- Là ta, có chuyện gì không?

Thần Nam lần này đi đến cũng có ý mặc một bộ đồ màu đen, che một cái mũ màu đen.

- Sở đại nhân không cần xếp hàng, chấp sự đã phân phó cho tiểu nhân, xin mời đại nhân đi theo đường này vào trong quý trường.

Đệ tử Kim Bảo lâu cung kính thi lễ với Thần Nam, sau đó lập tức bảo Thần Nam cùng với hắn đi về phía bên trái.

Thần Nam khẽ gật đầu, hắn cũng biết đây là do Hoàng Phi Yến sắp xếp cho nên liền đi theo đệ tử Kim Bảo lâu về phía bên trái. Sau một lát, một cái thông đạo sạch sẽ đã hiện ra trước mắt Thần Nam, ở đằng kia trước sự dẫn dắt của đệ tử Kim Bảo lâu Thần Nam đã đi tới một căn phòng lầu ba.

Hội trường này hiện tại cũng đủ cho ba trăm người ngồi, tầng thứ nhất là những vị trí bình thường, tầng thứ hai chính là những chiếc ghế lớn, xem ra chính là dành cho những vị khách quý. Tầng thứ ba là toàn bộ phòng, có tổng cộng mười phòng, xem ra chính là những chỗ ngồi sang trọng nhất.

Lúc Thần Nam đi vào trong lầu ba thì ở đây đã có rất nhiều người ngồi, vừa mới thấy Thần Nam tới mọi người đã đánh giá hắn, sau khi không dò xét được gì tất cả đều rời ánh mắt đi.

Một lát sau cả đấu giá đại hội cũng đã có đầy người, hội trường cũng đã trở nên ồn ào với tiếng người nói chuyện. Thần Nam cũng nghe ra không ít người vì Thông Mạch Đan mà tới, hắn nhoen miệng cười, không ngờ đan dược của mình lại được người ta hoan nghênh như thế.

Bỗng dưng một thân ảnh màu xám ở lầu hai xuất hiện khiến cho Thần Nam giật mình, người này chính là Thần Thế Kiệt, Thần Nam cũng không ngờ rằng Thần Thế Kiệt cũng tham gia kỳ đấu giá đại hội này.

Một lát sau tất cả mọi người đã đến đông đủ, sau khi cửa đấu giá đại hội đóng lại mọi người cũng biết kỳ đấu giá đã chính thức bắt đầu, không khí vốn ồn ào giờ đã trở nên yên tĩnh lại mà bắt đầu chờ đợi kỳ đấu giá diễn ra.

Trong lúc mọi người yên tĩnh, ở bên trái có mười mấy đệ tử kim Bảo lâu đi ra. Thần Nam đánh giá những người này, trong đám bọn họ cũng có vị chấp sự áo màu tro mà Thần Nam cũng đã gặp qua, còn những người khác tuy Thần Nam chưa gặp, nhưng từ khí tức cho thấy bọn họ cũng là Ma Pháp sư, Đấu Giả, tu vi thực lực không hề kém. Đoàn người sau khi đi vào trong đấu giá đại hội vị chấp sự áo màu tro liền đi ra bên cạnh đấu giá hội đài những người khác cũng nhanh chóng phân tán.

Ngay sau đó một thân ảnh uyển chuyển lập tức đi ra đài đấu giá, Thần Nam nhìn qua thì thấy đó chính là Hoàng Phi Yến.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Đại Hội Đấu Giá Bắt Đầu

Hoàng Phi Yến hôm nay mặc một bộ y phục màu đỏ, trên người toát ra nị khí nóng bỏng mê người. Mái tóc của nàng buộc ở phía sau càng lộ thêm vẻ vũ nị. Đôi mắt đẹp to xinh xắn câu hồn, trước ngực là một đôi nhũ phong cao ngất, thoát nhìn rất hấp dẫn. Eo nhỏ như liễu, bờ mông rắn chắc, khiến cho người khác phải bốc hỏa, nước miếng đều phải chảy ra. (Ca cũng chảy ra rồi đây, run tay quá @@)

Ở rất xa Hoàng Phi Yến đưa ánh mắt nhìn về phía Thần Nam, tựa như là chào hỏi, quả nhiên tin Thần Nam đến nàng đã sớm biết.

- Các vị, đầu tiên ta xin cảm tạ các vị tới tham dự kỳ đấu giá đại hội của Kim Bảo lâu chúng ta, hôm nay Kim Bảo lâu có một số thứ tốt để đấu giá hi vọng lúc đó các vị cũng có thể dừng cảm ra giá.

Hoàng Phi Yến mỉm cười với mọi người, yêu kiều nói.

Nhìn thấy Hoàng Phi Yến nở nụ cười không ít nam nhân cảm thấy nóng cả người, đôi mắt của bọn họ nhìn nàng càng thêm rực lửa, bất kỳ nam nhân nào cũng không thể cự tuyệt một vưu vật như vậy.

Theo lời nói ngắn gọn của Hoàng Phi Yến kỳ đấu giá đại hội cũng đã chính thức bắt đầu, mọi người cũng biết mở màn chỉ là vậy thôi, đại bộ phận bọn họ đều chờ đợi đến phút cuối.

- Hôm nay chính là ngày thứ nhất, vật đấu giá chính là một bộ công pháp hoàng cấp cao giai đấu khí, giá khởi điểm là ba mươi kim nguyên bảo, mỗi lần tăng giá phải nhiều hơn năm kim nguyên bảo.

Hoàng Phi Yến lấy ra một chiếc hộp gấm màu trắng nói với chúng nhân, nàng khẽ mở nắp hộp ra bên trong là một quyển trục màu lam.

Đối với đấu khí công pháp trong linh hồn Thần Nam biết rằng, công pháp đấu khí chia làm thiên, địa, huyền, hoàng tứ cấp, trong đó mỗi cấp lại chia làm sơ giai, trung giai và cao giai. Trong đó Tứ cấp Trung Thiên cấp chính là công pháp cao nhất, trong truyền thuyết có uy lực khủng bố.

Chỉ là ở trong Đấu Ma đại lục cũng chưa từng có công pháp Thiên Cấp như vậy xuất hiện. Mà ở Thần gia Thần Nam cũng nhớ công pháp cao nhất cũng chỉ là Bách Kiếm quy nhất đường như cũng chỉ đạt tới mức hoàng cấp cao giai.

Một quyển hoàng cấp cao giai cũng là một vật vô cùng quý trọng, không ít người bắt đầu đấu giá, một lát sau giá cả đã được nâng lên tám mươi kim nguyên bảo, hơn nữa vẫn có người muốn tiếp tục ra giá.

Những người ngồi ở trên lầu ba vẫn không hề nhúc nhích, có thể được mời lên trên lầu ba bọn họ đều là những người khách danh dự dĩ nhiên không quan tâm tới một quyển đấu khí công pháp hoàng cấp.

- Chín mươi lăm khối kim nguyên bảo, có ai ra giá hay không?

Hoàng Phi Yến thánh thốt hỏi mọi người, chín mươi lăm kim nguyên bảo đã là giá cả mà nàng hài lòng.

- Một trăm kim nguyên bảo.

Ở trên lầu hai có một gã trung niên lớn tiếng nói, tựa hồ như là muốn cho Hoàng Phi Yến chú ý, ánh mắt của hắn đã bốc lửa tựa như hận không thể thân cận mỹ nhân.

- Được vị tiền sinh này ra giá một trăm kim nguyên bảo, còn có ai ra giá cao hơn không?

Hoàng Phi Yến một lần nữa thánh thốt hỏi mọi người.

- Một trăm lẻ năm kim nguyên bảo.

Ở trên lầu hai một hắc y thanh niên cắn răng nói, ánh mắt của hắn cũng nhìn về phía Hoàng Phi Yến mà không rời đi được.

Nhìn thấy mọi người gọi giá, trong lòng Thần Nam thầm nghĩ :

- Quả không hổ là mỹ nhân hại nước hại dân, xem ra những nam nhân này vì nàng mà liều mạng cũng không hối tiếc.

Cuối cùng Hoàng Phi Yến cũng bán được một cuốn hoàng cấp cao giai đấu khí với giá một trăm hai mươi lăm kim nguyên bảo, được hắc y thanh niên mua.

- Vật đấu giá thứ hai, chính là một bí kíp ma pháp công kích có giá khởi điểm là hai mươi kim nguyên bảo.

Hoàng Phi Yến lấy một khối hộp gấm từ kệ từ phía dưới mà mở ra, ở bên trong là một quyển trục màu đỏ, một luồng khí nóng bỏng từ trong chiếc hộp cũng toát ra ngoài.

Quyển trục ma pháp này chỉ có ma pháp sư ngoài tứ cấp mới có thể tạo ra được được, bí kíp ma pháp chủ yếu phân thành công kích và phòng ngự, ma pháp sư cần phải tiêu hao không ít linh hồn lực mới có thể tạo ra, hơn nữa chỉ có đủ tu vi mới có thể tạo thành quyển trục như vậy.

Nói như vậy quyển trục ma pháp này chính là một vật phòng thân rất trọng yếu, quyển trục ma pháp này cũng chỉ có thể sử dụng được một lần, hơn nữa giá cả khá mắc mớ cho nên rất ít người có thể mua.

Vật đấu giá thứ hai, ba cuốn hỏa hệ công kích tam cấp cuối cùng cũng bị một trung niên nhân bỏ ra năm mươi kim nguyên bảo mà mua.

- Vật thứ ba chính là một viên Thiên Niên Huyết Linh chi, có giá ba mươi khối kim nguyên bảo khởi điểm, mỗi lần tăng giá không được dưới năm khối.

Hoàng Phi Yến mang vật thứ ba lên đấu giá, trong tay nàng chính là một Huyết Hồng Linh Chi.

- Huyết Linh Chi.

Trong lòng Thần Nam khẽ giật mình, hiện tại hắn đã đột phá Khai Quang cảnh, muốn luyện chế một số thần đan, trong đó được liệu chính chính là một cây Huyết Linh Chi. Xem ra Huyết Linh Chi này mình phải lấy được, không thì sau này rất khó tìm.

- Ba mươi lăm khối kim nguyên bảo.

Ở lầu một một lão già liền lập tức ra giá, không ít người bắt đầu đấu giá. Huyết Linh chi là một linh dược những người này dĩ nhiên không bỏ qua.

- Năm mươi lăm khối kim nguyên bảo.

Nhìn thấy giá tiền được nâng lên năm mươi khối kim nguyên bảo Thần Nam cũng mở miệng ra giá, mặc dù giá cả này hơi mắc nhưng vật này mình phải dùng, bỏ lỡ không biết bao giờ mới có được.

Nhìn thấy thần Nam ra giá, sắc mặt của Hoàng Phi Yến hơi biến đổi, sau đó mọi người không ra giá nữa chỉ có một đối thủ khác tăng lên, cuối cùng Thần Nam dùng sáu mươi lăm khối kim nguyên bảo tranh đoạt thành công Huyết Linh Chi.

Những vật tiếp theo chính là binh khí ma pháp và đấu khí, những thứ này cho hắn cũng vô dụng cho nên Thần Nam cũng chẳng chú ý tới.

Rốt cuộc cũng đã tới vật đấu giá cuối cùng, mọi người cũng bắt đầu khẩn trương lên, kỳ đấu giá trở nên yên tĩnh một mảnh, hôm nay đại bộ phận mọi người tới đây cũng chính là vì vật phẩm này.

- Các vị vật đấu giá kế tiếp ta tin mọi người cũng đã biết là vật gì, nhưng ta vẫn muốn nói lại một lần nữa. Vật đấu giá cuối cùng chính là một viên đan dược tứ phẩm, Thông Mạch Đan.

Hoàng Phi Yến tựa như vô tình hữu ý nhìn về phía Thần Nam, sau đó lập tức cầm lấy cái hộp ngọc từ kệ từ Kim Bảo lầu mà bày lên trên đài.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Giá Cả Trên Trời

Hoàng Phi Yến từ từ mở hộp ngọc ra, ba ngón tay của nàng khẽ cầm viên đan dược trong hộp lên, một linh khí nồng đậm nhanh chóng toát ra cả đầu giá đại hội, đợi sau khi mọi người xem xét, Hoàng Phi Yến liền đẩy nắp hộp lại.

- Đan dược tứ phẩm đó, khẳng định giá cả rất mắc, dù sao chúng ta cũng không mua nổi.

Không ít người bắt đầu nghị luận, đan dược tứ phẩm đúng là cần phải có một giá cao mới mua được, đại bộ phận mọi người đều không có năng lực.

Thần Nam trong lòng cũng suy đoán không biết ba viên Thông Mạch Đan của mình có thể bán được với giá bao nhiêu tiền. Mà sáu mươi lăm kim nguyên bảo hẳn quãng ra để mua Huyết Linh Chi hiện tại vẫn chưa thanh toán.

- Ba viên đan dược Thông Mạch đan công hiệu thế nào ta cũng không nói nhiều, phân ra làm ba lượt đấu giá, trước hết đấu giá viên thứ nhất, hai trăm kim nguyên bảo, mỗi lần tăng giá không được ít hơn mười kim nguyên bảo, hiện tại mọi người có thể ra giá.

Hoàng Phi Yến nói với mọi người.

Giá khởi điểm chính là hai trăm kim nguyên bảo, vốn một số người tính mua nhưng cũng biết là không thể làm gì, giá cao như vậy đã là quá năng lực chịu đựng của bọn họ, hai trăm kim nguyên bảo không phải là một con số nhỏ, không có bao nhiêu người có thể bỏ ra được.

- Hai trăm mười kim nguyên bảo.

Ở lâu hai cuối cùng cũng đã có người ra giá, mà Thần Nam cũng nhìn về phía đó, trong lòng không khỏi cười khổ đó chính là Thần Thế Kiệt, xem ra cha hắn cũng là vì Thông Mạch đan mà tới, không biết ông mua thứ này để làm gì.

- Hai trăm ba mươi khối kim nguyên bảo.

- Hai trăm bốn mươi.

- Ba trăm kim nguyên bảo.

Thần Thế Kiệt ra giá, viên Thông Mạch Đan thứ nhất lập tức được trả giá ba trăm kim nguyên bảo.

- Ta ra bốn trăm khối kim nguyên bảo.

Người ngồi sát Thần Nam cất tiếng nói, không ít người đưa mắt nhìn về phía hắn, bốn trăm kim nguyên bảo đã là một cái giá siêu cao.

- Ta ra bốn trăm hai mươi khối kim nguyên bảo.

Người ở phía bên phải của Thần Nam lại tăng giá.

- Bốn trăm ba mươi khối kim nguyên bảo.

Thần Thế Kiệt lại cắn răng ra giá, bốn trăm ba mươi khối kim nguyên bảo, đối với Thần gia mà nói đã là một gánh nặng rất lớn, tuy nhiên lão cũng không muốn bỏ qua cơ hội này. Mấy năm trước lão đã muốn mua Thông Mạch đan nhưng không có nơi nào luyện chế lần này bất kể thế nào cũng phải bỏ tiền ra mua Thông Mạch Đan.

- Bốn trăm bốn mươi khối kim nguyên bảo.

Trung niên hán tử ở phía bên trái Thần Nam lại ra giá lần nữa.

- Bốn trăm năm mươi khối kim nguyên bảo.

Người ở phía bên phải Thần Nam cũng cắn răng ra giá tựa hồ như bọn họ không thể không mua Thông Mạch Đan.

- Bốn trăm sáu mươi khối kim nguyên bảo.

Lần này một đại hán hoàng y cũng ra giá, xem ra hắn cũng không thể không mua Thông Mạch Đan.

- Bốn trăm bảy mươi khối kim nguyên bảo, lúc Thần Thế Kiệt ra giá, rõ ràng thân hình đã run lên, tình huống hiện tại mà nói đã đến mấu chốt, giá cao nữa có lẽ Thần gia không thể chịu nổi.

Nhìn thấy Thần Thế Kiệt ra giá, Thần Nam cũng chỉ có thể cười khổ mà không có biện pháp nào, tình hình của Thần gia Thần Nam cũng hiểu rõ, đây là thời khắc khó khăn của Thần gia, không hiểu Thần Thế Kiệt muốn có Thông Mạch Đan để làm gì.

- Bốn trăm tám mươi khối kim nguyên bảo.

Trung niên hán tử ở phía bên trái Thần Nam lại căn rằng, bốn trăm tám mươi khối kim nguyên bảo tuyệt đối là một cái giá trên trời, trong lòng hắn cũng cân nhắc rất cuộc có nên ra cái giá này không.

- Bốn trăm tám mươi khối kim nguyên bảo, còn ai ra giá không?

Hoàng Phi Yến nói với mọi người, cái giá tiền này cũng vượt ngoài dự đoán của nàng.

Nghe thấy lời nói của Hoàng Phi Yến mọi người liền đưa mắt nhìn nhau, cái giá này đã là cái giá mà mọi người không thể trả nổi, ai cũng không muốn tâng gia bại sản mà trả giá nữa. Vị đại hán ở phía bên phải Thần Nam cũng không ra giá, dù sao vẫn còn hai viên Thông Mạch Đan vẫn chưa đấu giá.

- Bốn trăm chín mươi khối kim nguyên bảo.

Tại thời điểm tất cả mọi người cho rằng không có người ra giá thì Thần Thế Kiệt lại căn rằng ra giá.

Mà tất cả ánh mắt của mọi người lúc này đều nhìn về phía Thần Thế Kiệt, hán tử trung niên bên trái Thần Nam cũng chỉ có thể trừng mắt liếc nhìn Thần Thế Kiệt. Dù sao vẫn còn hai viên Thông Mạch Đan nữa, không cần ngay ở viên thứ nhất đã rơi vào tình cảnh ta chết người sống.

Cuối cùng Thần Thế Kiệt dùng bốn trăm chín mươi kim nguyên bảo mua Thông Mạch Đan thứ nhất, mà Thần Nam cũng chỉ có thể cười khổ.

Kế tiếp chính là đấu giá viên Thông Mạch Đan thứ hai, mà Hoàng Phi Yến trực tiếp đưa ra giá khởi điểm là bốn trăm chín mươi kim nguyên bảo, Thần Nam một lần nữa không thể không bội phục thiên phú trời sinh của Hoàng Phi Yến, kết quả viên Thông Mạch Đan thứ hai được bán với giá năm trăm hai mươi kim nguyên bảo, được hoàng y đại hán đối diện Thần Nam mua.

Viên Thông Mạch Đan thứ ba được Hoàng Phi Yến nâng giá khởi điểm là năm trăm hai mươi kim nguyên bảo, bởi vì chỉ còn một viên cuối cùng cho nên những người ngồi xem cuộc vui không thể nhìn được nữa lập tức đưa ra một cái giá trên trời, sáu trăm ba mươi kim nguyên bảo đã được một người bỏ ra để mua.

Số tiền đã lớn ngoài dự đoán của Thần Nam, trong lòng Thần Nam không kim được mà thầm nghĩ lần sau nhất định phải luyện chế một số đan dược để đấu giá, sau đó những vật phẩm cần thiết của mình sẽ nhanh chóng mua được.

Đấu giá đại hội vừa kết thúc, Thần Nam đã được vị chấp sự mặc áo bào màu tro mời lên.

- Sở tiên sinh, chúc mừng tiên sinh, ba viên Thông Mạch Đan đều được bán với cái giá không tệ.

Một lát sau Hoàng Phi Yến tiến tới khẽ cười nói với Thần Nam.

Nhìn thấy Hoàng Phi Yến đi tới, Thần Nam khẽ giật mình, không ngờ Hoàng Phi Yến đã thay đổi quần áo, lúc này nàng đã thay đổi bộ trang phục màu đỏ thành một bộ trang phục màu xám, mái tóc dài vũ mị đặt ở hai vai.

- Chuyện này ta cũng phải đa tạ Hoàng tiểu thư đã giúp đỡ.

Thần Nam cũng rất hài lòng với giá tiền ba viên Thông Mạch Đan, cũng biết rằng không rời khỏi việc hỗ trợ của Hoàng Phi Yến.

- Sở tiên sinh không chê cười đã là tốt với Phi Yến rồi, Sở tiên sinh những vật phẩm lần trước của tiên sinh mua, cùng với cây Huyết Linh chi và một phần hai mươi tiền thuê thì tiên sinh còn lại bảy trăm khối kim nguyên bảo.

Hoàng Phi Yến khẽ lấy một cái hộp gấm lông lân đưa cho Thần Nam.

- Không biết Sở tiên sinh đối với giá tiền này có hài lòng không?

Hoàng Phi Yến cất tiếng hỏi Thần Nam, bộ ngực sữa cũng vô tình hữu ý kề sát bên người của Thần Nam.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tài Phú Lô

- Rất hài lòng.

Thần Nam biết rõ kim nguyên bảo tồn tại dưới dạng thẻ vàng lần sau cần dùng cứ mang thẻ vàng ra là được, ở trong hộp gấm chính là Huyết Linh chi, thứ mà mình đấu giá được.

- Sở tiên sinh có chuyện gì cần tiểu nữ giúp đỡ nữa không?

Hoàng Phi Yến ở bên cạnh nói với Thần Nam, bộ ngực sữa vô tình hữu ý khẽ cọ vào cánh tay của hắn, đối với tiên sinh thần bí này nàng ngày càng hiểu kỳ.

- Đúng rồi, Kim Bảo lâu có một cái lò đan nào tốt một chút không?

Cảm thấy bộ ngực của Hoàng Phi Yến hữu tình vô ý chạm vào cánh tay của mình, hương thơm xông vào mũi, Thần Nam cũng không cự tuyệt mà hưởng thụ vưu vật này.

- Lò đan dĩ nhiên là có, Kim Bảo lâu có một lò đan không tệ, tên là Tài Phú Lô, chỉ là giá tiền cũng không rẻ, cần có sáu trăm kim nguyên bảo.

Hoàng Phi Yến trả lời Thần Nam, cái Tài Phú Lô này bởi vì bày ở trong Kim Bảo lâu có giá tiền rất cao cho nên cũng không mấy người có thể mua nổi.

- Có thể cho tại hạ xem một chút được không?

Thần Nam cất tiếng nói, hiện tại mình đang cần một cái lò đan, nếu không thì từ nay về sau không có cách nào luyện chế được.

- Đương nhiên là có thể.

Hoàng Phi Yến nói với chấp sự bên cạnh đi lấy Tài Phú Lô, hiện tại nàng đã khẳng định Thần Nam là một luyện dược sư, không phải luyện dược sư thì cần lò đan để làm gì.

Không bao lâu sau vị chấp sự đã lấy một cái lò đan cao cỡ nửa người màu thanh sắc ra. Thần Nam nhìn lò đan mà khẽ giật mình, bằng cảm giác hắn nhận ra lò đan này không phải là vật bình thường, sáu trăm kim nguyên bảo quả nhiên là một cái giá tiền không mắc.

- Tài Phú Lô này tại hạ muốn mua.

Thần Nam đối với Hoàng Phi Yến mà nói, lò đan này đúng là không tệ, so với lò đan của Thần Thế Phong thì tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Có cái Tài Phú Lô này xem ra luyện chế đan dược thất phẩm cũng không có vấn đề gì.

- Được Sở tiên sinh yêu thích vậy thì ta giảm giá cho tiên sinh, còn năm trăm kim nguyên bảo.

Hoàng Phi Yến cất tiếng nói, nàng sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để lôi kéo Thần Nam, chỉ cần lôi kéo được một luyện dược sư tứ phẩm, tất cả đều đáng giá.

- Vậy xin đa tạ.

Thần Nam cũng không khách khí, loại chuyện tốt này không thể không chiếm, hắn cất Tài Phú lô vào trong không gian trữ vật.

Trước khi rời khỏi Kim Bảo lâu, Thần Nam còn cho Hoàng Phi Yến một danh sách những vật phẩm mong nàng chú ý, nếu có thì giữ lại cho hắn. Thần Nam muốn luyện chế một bảo giáp, đây cũng là một đồ vật xa xỉ, bảo giáp hộ thân đối với hắn có liên hệ tới sự an nguy, Thần Nam dĩ nhiên không thể không luyện chế.

Tuy Phi kiếm luyện chế thành công nhưng Thần Nam chưa thử qua nhưng hắn biết không có vấn đề gì. Thần Nam cũng không dám phi hành giữa ban ngày, mỗi lần phi hành cũng tiêu hao không ít chân khí mà bị người khác nhìn thấy thì sẽ rước lấy không ít phiền toái.

.....

Hai ngày sau Thần Nam đã trở về đại trạch của Thần gia, vừa trở về không bao lâu Thần Nam đã tới gian phòng của Thần Thế Kiệt.

- Nam nhi, gần đây con cảm thấy thế nào?

Gần đây Thần Nam thần thần bí bí có đôi khi ba tháng Thần Thế Kiệt cũng không thấy hắn, đối với chuyện biến hóa này của Thần Nam, Thần Thế Kiệt cũng quy kết vì sự kiện "chết đi sống lại", có lẽ từ đó, mà Thần Nam đã tỉnh ngộ.

- Phụ thân con rất tốt.

Thần Nam trả lời, nhìn thấy dáng vẻ của Thần Thế Kiệt, Thần Nam nhận ra ông đã già hơn rất nhiều.

- Nam nhi, lần này ta ra ngoài mua được một viên thông mạch đan, con cầm lấy ăn thử xem nói không chừng nó có trợ giúp đối với việc tu luyện đầu khí của con.

Thần Thế Kiệt cất tiếng nói, sau đó lập tức cầm lấy viên Thông Mạch Đan lấy được từ kỳ đấu giá đại hội đưa cho Thần Nam. Sau khi nhai từ của mình

sống lại, Thần Thế Kiệt thấy Thần Nam thay đổi rất nhiều. Đây cũng là điều làm Thần Thế Kiệt cao hứng, nếu như viên Thông mạch đan này có thể giúp nhi tử hần tu luyện được đầu khí, thì Thần gia sẽ có hi vọng.

Nhìn Thông Mạch đan ở trong tay Thần Thế Kiệt, trong lòng Thần Nam liền có một cảm giác ảm áp, hóa ra Thần Thế Kiệt bỏ giá cao mua Thông Mạch đan chính là để cho mình dùng, lúc này Thần Nam bỗng nhiên thấy thân ảnh của Thần Thế Kiệt lớn hơn rất nhiều.

- Nam nhi, con làm sao vậy? Con ăn vào thử xem.

Thần Thế Kiệt nhìn Thần Nam ngầy ngẩn cả người mà tiếp tục nói.

- Dạ.

Thần Nam nhất thời cũng không biết phải nói gì cho tốt, tiếp nhận Thông Mạch đan ở trong tay Thần Thế Kiệt nhưng trong lòng hần cảm thấy bất đắc dĩ không thời.

- Được, con ăn vào thử xem có hiệu quả hay không, ta đi.

Thần Thế Kiệt nhìn Thần Nam sau đó lập tức rời khỏi gian phòng.

Thần Thế Kiệt đi rồi, Thần Nam liền cầm Thông Mạch đan bỏ vào không gian trữ vật, Thông Mạch Đan hiện tại đối với hần mà nói không có bất kỳ tác dụng gì, xem ra trong khoảng thời gian này mình phải giúp Thần Thế Phong luyện chế nhiều đan dược mới được, Thần Thế Kiệt bỏ một cái giá cao mua Thông Mạch đan tin rằng hiện tại tình huống của Thần gia không được tốt cho lắm.

- Biểu ca, gần đây huynh đi đâu vậy, muội lúc này gặp di phụ mới biết huynh đã trở lại.

Trương Ngữ Yên đi vào trong phòng của Thần Nam, trước kia bọn họ cơ hồ ngày nào cũng ở một chỗ, vậy mà gần đây ba tháng nàng đã không gặp được biểu ca.

- Yên nhi, sao muội lại tới đây, ta gần đây có chuyện cần ra ngoài.

Thần Nam trả lời Trương Ngữ Yên, ba tháng không nhìn thấy tiểu ny tử này càng ngày càng động lòng người.

Chỉ thấy hôm nay Trương Ngữ Yên mặc một chiếc quần dài màu xanh lục, mái tóc đen nhánh ở sau ót, ở trước chính là bộ ngực mềm mại, eo nhỏ như liễu, bờ mông cao thẳng rắn chắc.

- Theo muội ra ngoài chơi được không, cả ngày nay muội ở trong nhà, buồn bức muốn chết.

Trương Ngữ Yên chu miệng, khẽ lắc lắc tay Thần Nam.

- Được ta cùng với muội ra ngoài chơi.

Thần Nam trả lời, vừa đúng lúc hần muốn đi ra cử hàng Thần gia tìm Thần Thế Phong bàn chuyện. Cảm nhận mùi thơm nhàn nhạt trên người của Trương Ngữ Yên, ngửi thấy mùi thơm từ người nàng hần liền cảm thấy thoải mái.

- Biểu ca huynh thật tốt.

Trương Ngữ Yên cao hứng không thôi, nàng vội vàng kéo tay Thần Nam đi ra ngoài bảo, bộ ngực phía trước vô ý chạm vào cánh tay của Thần Nam.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Tự Tìm Đường Chết

- Yên Nhi, lần trước đưa cho muội đan dược, muội có ăn không?

Thần Nam hỏi, bị Trương Ngữ Yên dụ dỗ như vậy, Thần Nam càng rung động, dưới bụng hần đã có một cảm giác lửa nóng.

- Đúng rồi, muội còn chưa cám ơn biểu ca, đan dược đó muội ăn vào thật sự rất thần kỳ, sau khi ăn vào muội đã đột phá tới cảnh giới tứ tinh đầu sư.

Trương Ngữ Yên cao hứng nói với Thần Nam, đã vượt tới tu vi tứ tinh, khó trách nàng lại cao hứng như vậy.

Vượt qua tam tinh tu vi quả là chuyện đáng mừng chỉ là hần cũng biết Trúc Cơ đan từ nay về sau đối với tu vi của nàng còn có nhiều tác dụng, những điều này từ nay về sau nàng sẽ tự tìm được.

- Trong này còn có một viên đan dược, muối cầm lấy nó mà ăn vào đi.

Thần Nam liền cầm lấy viên Thông Mạch Đan lấy được từ tay của Thần Thế Kiệt mà đưa cho Trương Ngữ Yên. Tuy nó không có tác dụng với mình nhưng nó đối với Trương Ngữ Yên mà nói có tác dụng rất lớn.

- Đa tạ biểu ca.

Trương Ngữ Yên cầm lấy viên đan dược trong tay Thần Nam, nàng làm sao biết được viên đan dược này có giá trị nửa Thần gia.

Ở trên phố người đi hỏi hã, Thần gia tốt xấu gì cũng là một gia tộc lớn cho nên rất nhiều người biết tới Thần Nam và Trương Ngữ Yên. Ở trên đường có không ít người nghị luận về Thần Nam, chủ đều trên cơ bản đều là sự sống lại của một tên phế vật như hã.

- A, đây không phải là tiểu thiếu gia của Thần gia sao?

Thần Nam đang đi trên đường náo nhiệt thì đột nhiên bị một thân ảnh chặn lại, chính là một trong ba thiếu niên, hai người bên cạnh hã tuổi tác khá lớn, hã hai người kia chính là bảo tiêu của hã.

Thần Nam đánh giá ba người ngăn cản trước mặt mình, thiếu niên kia mặc một bộ đồ hoa lệ, bộ dáng chi khoảng mười bảy mười tám tuổi, tu vi đấu khí thật không kém, xem ra chính là cửu tinh đấu sư. Hai bảo tiêu ở bên cạnh đều có tu vi tứ tinh đấu sư.

- Trần Kiến Minh, ngươi ngăn đường chúng ta làm gì? Mau tránh ra.

Nhìn thấy thiếu niên hoa lệ trước mắt, Trương Ngữ Yên không kìm được mà trầm mặt nói với hã.

- Ngữ Yên muối muối càng lớn càng xinh đẹp không bằng gả cho ta rồi hãy tính, chúng ta xem hiện tại thành hôn được không

Trần Kiến Minh đưa mắt nhìn chằm chằm vào ngực của Trương Ngữ Yên, trong mắt hiện ra một vẻ cười tà.

Thần Nam từ trong trí nhớ thì biết rõ đây chính là thiếu gia của Trần gia bình thường khi dễ Thần Nam không ít. Trần gia cũng chính là đối thủ của Thần gia, cửa hàng đối diện cửa hàng của Thần gia chính là Trần gia mở ra để cạnh tranh.

- Yên nhi, chúng ta đừng để ý đến hã.

Nhìn thấy Trương Ngữ Yên tức giận, Thần Nam liền giữ nàng lại.

- Aizz, ta vẫn còn chưa cho ngươi đi.

Trần Kiến Minh thấy Thần Nam hôm nay không thêm đề ý tới mình thì ngăn trước mặt hã.

Lúc này ở trên đường đã có rất nhiều người vây quanh, không có ít người đối với Thần Nam và Trần Kiến Minh đều quen biết. Đối với Trần Kiến Minh mọi người bình thường đều vô cùng phản cảm, tuy nhiên trước thế lực của Trần gia bọn họ cũng không biết phải nói gì.

- Trần Kiến Minh ngươi nhanh chóng tránh ra nếu không đừng trách ta không khách khí.

Trương Ngữ Yên khề nói với Trần Kiến Minh, nếu không phải vì sợ liên lụy tới biểu ca nàng đã sớm động thủ. Biểu ca không biết ma pháp cùng với đấu khí, nếu động thủ thì không chừng sẽ lâm bị thương biểu ca.

- Ngữ Yên muối muối, ta hi vọng muối đừng khách khí với ta.

Trần Kiến Minh có hai bảo tiêu bên cạnh cho nên tuyệt đối không sợ Trương Ngữ Yên. Ở cái trấn này Trương Ngữ Yên chính là cô nương xinh nhất trong lòng hã đã thầm nhớ thương.

- Trần Kiến Minh, ngươi tốt nhất là rút ngay cho ta, nếu không ta sẽ cho ngươi hối hận.

Thần Nam lạnh lùng nói với Trần Kiến Minh.

- Thế nào, tên phế vật nhà ngươi mà cũng dám to tiếng trước mặt tiểu thiếu gia sao? Có phải ngươi muốn tìm cái chết không?

Trần Kiến Minh nhìn Thần Nam, ánh mắt trở nên hung hăng, hã không ngờ một tên phế vật của Thần gia lại dám kêu gào trước mặt mình.

- Chính ngươi muốn tìm cái chết thì ta sẽ thành toàn cho ngươi.

Thần Nam đã sớm không còn là phế vật, trong mắt hã liền lóe lên tinh quang, bàn tay liền ngưng thành một thủ ấn quý dị, một thanh mang nồng đậm nhanh chóng ập trên ngực Trần Kiến Minh.

- Âm

Một tiếng vang lên, cả thân hình Trần Kiến Minh bay ngược trở lại, miệng hắt há hốc phun ra một ngụm máu tươi.

Nháy mắt cả hai bảo tiêu không có phản ứng kịp, nhìn thấy thiếu gia của mình bay ra ngoài, bọn họ hoảng sợ tới mức tái nhợt, cả hai vội vàng chạy tới xem tiểu thiếu gia của mình có chuyện gì không, nếu có thì bọn họ sẽ rất thê thảm.

Mọi người vây xem cũng choáng váng, không phải Thần Nam của Thần gia là một phế nhân sao, tại sao lại có thể đánh bay Trần Kiến Minh, Trần Kiến Minh dù sao cũng là cửu tinh đấu sư, một đại đấu sư muốn một chiêu đánh hất cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

- Trần Kiến Minh được hai bảo tiêu nâng lên, hất không tưởng tượng được mà nhìn Thần Nam, một lần nữa lại phun một ngụm máu tươi ra.

- Các người giết hất cho ta, giết hất rồi tính sau.

Trần Kiến Minh hiện tại đã vô tung tức giận, hung hăng nói với hai bảo tiêu, hất bị một chiêu đánh cho trọng thương, làm sao có thể nuốt được cục tức này.

Hai bảo tiêu đưa mắt nhìn nhìn Thần Nam, bọn họ hơi do dự, Thần Nam dù sao cũng là tiểu thiếu gia của Thần gia, nếu như bị mình đánh chết thì Thần gia nhất định không bỏ qua. Dù sao Thần Nam cũng có thực lực thần bí, cộng thêm Trương Ngữ Yên cũng là tứ tinh đại đấu sư, bọn họ cũng không nắm chắc có thể đánh chết Thần Nam.

- Các người tại sao còn không đi? Mau giết tên phế vật này cho ta.

Nhìn thấy hai bảo tiêu không ra tay, Trần Kiến Minh không kìm được mà quát lớn.

Hai bảo tiêu nhìn nhìn Trần Kiến Minh, bọn họ cũng chỉ có thể đứng dậy, người bên trái cầm trường côn đánh về phía Thần Nam người bên phải cầm một cây đại đao bổ về phía Trương Ngữ Yên. Đấu khí trên người bọn họ dịch chuyển, trên binh khí mang theo một đấu khí nồng đậm.

- Biểu ca, huynh cẩn thận một chút.

Trương Ngữ Yên nhìn thấy Thần Nam đánh bay Trần Kiến Minh nàng cũng chỉ cho rằng Thần Nam nhất thời lập kỳ tích mà thôi, nhìn thấy hai bảo tiêu đánh tới nàng vội vàng tiến lên trước Thần Nam, biểu ca không biết đấu khí và ma pháp không thể trở thành đối thủ của bọn chúng.

- Yên nhi, muội đối phó với một tên là được rồi, ta không sao.

Sắc mặt của Thần Nam trở nên âm trầm, Trương Ngữ Yên cũng chỉ có tu vi tứ tinh Đại đấu sư, không thể đối phó một lúc với hai người, hất vội vàng khê đẩy Trương Ngữ Yên phía trước ra, hôm nay hất muốn biết mình với những người biết đấu khí, ai mạnh ai yếu.

Trương Ngữ Yên còn muốn nói thêm nữa nhưng đối thủ công kích của nàng đã tiến tới nàng không dám khinh thường lập tức cử động đấu khí trên người của mình, bàn tay cầm lấy một thanh trường kiếm cổ tay khê nhắc lên, trường kiếm xoẹt một đường vòng cung, hướng về phía đối thủ mà lao tới.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Tru Ma Liệt Hỏa Cầu

- Tru Ma chương

Thần Nam cũng không dám để cho bảo tiêu dùng côn tiếp cận mình, thân thể của hất cũng không thể chống lại sự cường hãn của đấu khí, hộ thân bảo giáp cũng vẫn chưa luyện chế ra cho nên cũng chỉ có cách công kích từ xa mà thôi. Thần Nam có kinh nghiệm chiến đấu cho nên hiện tại tuy là lần đầu tiên ra tay nhưng cũng không phải là tên tiểu tử mới ra đời.

- Véo.

Tên bảo tiêu dùng côn nhìn thấy thanh mang trong tay Thần Nam đánh tới thì cảm thấy hoảng sợ, vội vàng lui nhanh về phía sau, tránh khỏi Tru Ma Chương của hất, trường côn trong tay của hất không ngừng rộn lên, vội vàng huy động về phía Thần Nam, thực lực tứ tinh đại đấu sư quả là không tệ.

- Véo.

Thủ ấn trong tay của Thần Nam một lần nữa lại biến đổi, mang theo một đám thanh mang ngưng tụ bay ra, bắn về phía bảo tiêu dùng côn. Thần Nam hiện tại vẫn chỉ có tu vi Khai Quang cảnh sơ kỳ đối với đại đấu sư thì không sao nhưng với một tứ tinh đại đấu sư thì hơi khó nhằn một chút.

Trương Ngữ Yên trong lòng lo lắng nhìn Thần Nam, thấy Thần Nam với đối phương tạm thời không phân thắng bại thì yên tâm dốc toàn lực công kích đối thủ, muốn nhanh chóng xử lý xong mà quay sang giúp Thần Nam.

Thấy Thần Nam công kích tất cả mọi người đều kinh ngạc, ai nói tiểu thiếu gia của Thần gia là một phế vật chứ, rõ ràng là có thể chống lại một tứ tinh đại đấu sư.

Bảo tiêu dùng côn từ trước tới giờ cũng chưa bao giờ nhìn thấy công kích kỳ quái như của Thần Nam, trong nhất thời hắn cũng không biết làm cách nào tiếp cận. Kỳ thật, thực lực thật sự thì hắn vẫn hơn Thần Nam vài phần, nhưng vì kinh nghiệm chiến đấu phong phú mà nhất thời hắn vẫn không làm gì được Thần Nam.

Một lát sau, Thần Nam đã gặp khó khăn, sử dụng Tru Ma Chưởng phải tiêu hao không ít chân khí, sắc mặt của Thần Nam lúc này liền trở nên hơi tái nhợt, chỉ là Thần Nam đã sớm tính kế, nếu thật sự không có biện pháp nào nữa thì chỉ có thể dùng phi kiếm bỏ chạy.

Bảo tiêu dùng côn nhìn thấy Thần Nam thở dốc thì liền vung trường côn nhanh chóng bỏ về phía hắn.

- Tru Ma Liệt Hỏa cầu.

Sắc mặt của Thần Nam liền trở nên âm trầm, bàn tay của hắn nhanh chóng biến ảo thủ ấn, thân thể nhanh chóng lui về phía bên cạnh, đồng thời một thanh mang nồng đậm bao trùm toàn thân, hai tay của hắn mang theo một hỏa cầu nóng bỏng nghênh đón đối phương.

Ầm một tiếng vang lên, thanh niên dùng côn bị Thần Nam bỏ vào vai, thân thể nhanh chóng ngã xuống mặt đất, một ngụm máu tươi phun ra, miễn cưỡng mới có thể đứng lên được, hắn nhanh chóng lấy ra một viên Phục Khí đan nhét vào miệng.

Mà bảo tiêu kia lập tức bị ném lên trên không trung, bỗng dưng một hỏa cầu nóng bỏng từ trên không trung phá ra, bảo tiêu dùng côn trước sự rung động của hỏa cầu mà rơi rụng từ phía trên xuống.

Tru Ma Liệt Hỏa cầu, chính là đòn công kích mạnh nhất của Hồn Nguyên chân kinh, chính là do Vô Thượng Chân Hóa ngưng tụ mà thành, đây cũng là đòn cuối cùng của Thần Nam. Chỉ là dùng Tru Ma Liệt Hỏa cầu thì sẽ bị tiêu hao không ít chân khí, hiện tại Thần Nam cũng không còn chiến lực nữa.

Nhìn thấy bảo tiêu dùng côn bị trọng thương dưới tay của Thần Nam, không biết còn sống sót hay không, tất cả mọi người vây quanh đều sợ hãi. Trần Kiến Minh lúc này mới nhận ra Thần Nam không còn là tên phế vật dễ bị bắt nạt như trước kia nữa.

Nhìn thấy kết cục của đồng bạn, tên bảo tiêu đang đánh nhau với Trương Ngữ Yên vội vàng đỡ Trần Kiến Minh lên rồi bỏ chạy, sự thật đã bày ra trước mắt hắn, việc quan trọng nhất lúc này chính là bảo vệ tiểu gia rời khỏi.

- Biểu ca, huynh có làm sao không?

Trương Ngữ Yên nhanh chóng chạy tới gần Thần Nam, nhìn thấy vết máu cùng với sắc mặt trắng bệch của Thần Nam nàng không kìm được mà hoảng sợ.

- Huynh không sao, mau đỡ huynh tới gặp Phong thúc.

Sau khi ấn vào một viên Phục Khí đan Thần Nam từ từ thở ra một hơi, đã thương người của Trần gia, Trần gia nhất định sẽ không bỏ qua, mình hiện tại không có khả năng tái chiến, trước mắt phải đến cửa hàng của Thần gia mới an toàn.

- Được.

Trương Ngữ Yên vội vàng đỡ Thần Nam tới cửa hàng của Thần gia, hiện tại nơi này cũng không cách xa cửa hàng của Thần gia bao nhiêu.

- Nam nhi, con bị làm sao vậy?

Thần Thế Phong nhìn thấy Thần Nam cùng với Trương Ngữ Yên tới thì cảm thấy có điều gì, vội vàng đi tới, nhìn thấy vết máu trên khóe miệng của Thần Nam thì lại càng hoảng sợ.

- Phong thúc mọi chuyện nói sau, con chỉ bị thương thôi, không có chuyện gì đâu.

Thần Nam nói với Thần Thế Phong.

Thần Thế Phong nhanh chóng dìu Thần Nam đi vào trong mật thất cửa hàng của Thần gia, sau đó Trương Ngữ Yên đem tất cả mọi chuyện kể lại cho Thần Thế Phong.

- Nam nhi, con thực sự giết chết một tứ tinh đại đấu sư?

Thần Thế Phong tựa như không tin nhìn Thần Nam, chuyện của Thần Nam y chính là người biết nhiều nhất nhưng nhất thời y cũng không thể tin.

- Vâng, chỉ là tạm thời con cũng bị thương không nhẹ, có lẽ một thời gian ngắn mới khôi phục lại được.

Thần Nam cười khổ nói với Thần Thế Phong, xem ra không bao lâu sau Trần gia nhất định sẽ tìm tới cửa của Thần gia.

- Tên tiểu tử này, cha ngươi biết được nhất định sẽ rất cao hứng.

Thần Thế Phong cười to nói, Trần gia vẫn một mực uy hiếp Thần gia, lần này Thần gia xả giận cũng tốt. Thần gia tuy suy bại nhưng hiện tại đối mặt với Trần gia cũng không kém bao nhiêu, cao hứng nhất chính là Thần Nam không phải là phế vật.

- Phong thúc, trước hết thúc đưa con về, trên người con còn có vết thương cần phải bế quan mới khỏi được. Còn nữa, thúc lấy được liệu luyện chế đan dược tam phẩm cho con, chờ sau khi thương thế, con muốn luyện chế một số.

Thần Nam nói với Thần Thế Phong.

- Tốt lắm, nhưng trước hết ngươi hãy dưỡng thương cho tốt, ta cũng muốn đang muốn ngươi luyện đan. Lần này cha ngươi mang đi không ít kim nguyên bảo khiến cho tiền dược liệu đều bị hao hụt, chuyện của Trần gia thì tạm thời ngươi yên tâm, Thần gia không sợ bọn chúng.

Thần Thế Phong nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Bị Phục Kích

Ở một huyết động đằng sau đại trạch của Thần gia lúc này, Thần Nam đang khoanh chân ngồi, toàn thân hần bao phủ một thanh mang nồng đậm, một luồng khí tức từ từ trào ra khỏi người, sắc mặt của Thần Nam cũng dần dần chuyển sang màu hồng.

Lần này Thần Nam bị thương không nhẹ, cũng may là không ảnh hưởng tới lực phủ ngũ tạng, một trận chiến trôi qua Thần Nam biết rằng đấu khí và chân khí của mình không giống nhau, có lẽ chỉ đến khi mình tiến vào Khai Quang cảnh trung kỳ mới có thể chính thức chống lại bảo tiêu dùng côn.

Ba ngày sau, thương thế của Thần Nam dưới sự vận công điều tức đã tốt hơn rất nhiều, trải qua cuộc chiến bảy ngày trước, Thần Nam mơ hồ cảm thấy tu vi của mình còn có tiến triển.

Trong lúc Thần Nam bế quan dưỡng thương ở Thần gia, lúc này Trần gia đã hùng hùng hổ hổ mang người tới Thần gia, kết quả bị Thần Thế Kiệt cùng với Thần Thế Phong không khách khí đuổi đi. Thần gia và Trần gia trên cơ bản có thực lực không khác biệt nhau nhiều lắm, Trần gia đúng là không thể làm được gì Thần gia, chỉ có thể tức giận mà thôi.

Mà Thần Thế Kiệt cũng chỉ biết một chuyện của Thần Nam, Thần Thế Phong vẫn chưa cho ý biết chuyện Thần Nam luyện đan, đây cũng là do Thần Nam nói với Thần Thế Phong đừng nói cho cha hắn biết.

Cảm thấy thương thế trên người không còn gì đáng ngại nữa, Thần Nam liền lấy Tài Phú Lô mua được từ Kim Bảo lâu ra, hắn tính rằng sẽ giúp Thần Thế Phong luyện chế một số đan dược nếu không thì Thần gia sẽ có phiền toái.

Thần Nam lập tức lấy từ trong không gian trữ vật ra một đồng dược liệu những thứ này đều là do Thần Thế Phong chuẩn bị cho hắn. Số dược liệu này có thể luyện chế tới ba bốn mươi viên đan dược tam phẩm. Lần trước Thần Nam luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm đã được Thần Thế Phong bán không còn thừa cái nào, bằng không hắn cũng không thể gom nhiều kim nguyên bảo cho Thần Thế Kiệt như vậy.

Thần Nam ngưng kết thủ ấn trong tay, luyện chế đan dược tam phẩm đối với Thần Nam mà nói đã là một chuyện dễ dàng không còn khó khăn gì, sau khi đạt tới tu vi Khai Quang cảnh sơ kỳ hắn đã có thể thoải mái luyện chế đan dược tam phẩm.

Hai luồng chân hỏa ngưng tụ trong tay của Thần Nam, Thần Nam nhanh chóng rót vào trong Tài Phú Lô. Từ trong Tài Phú Lô liền xuất hiện những thanh âm kêu gào ong ong, vô cùng quý dị. Thần Nam cũng tình huống một cái lò đan tốt có thể trợ giúp rất lớn, hao tổn ít chân khí hơn.

.....

Một tháng sau, Thần Nam đã rời khỏi sơn động, có sự trợ giúp của Tài phú Lô, luyện chế đan dược tam phẩm đối với Thần Nam đã không còn bất kỳ khó khăn gì, một tháng nay hắn đã luyện chế được tổng cộng ba mươi sáu viên đan dược tam phẩm trong đó Trúc Cơ đan cũng luyện được sáu viên, đây chính là thứ mà Thần Thế Phong đặc biệt quan tâm, Trúc Cơ đan hiện tại đã là đan dược "độc quyền" của Thần gia.

Qua một tháng bế quan, thương thế của Thần Nam cũng đã tốt hơn rất nhiều, đồng thời tu vi cũng có tiến bộ, hiện tại hắn chỉ còn cách Khai Quang cảnh trung kỳ một khoảng cách nhỏ, dù sao tu vi càng cao thì tiến bộ càng chậm.

Sau khi rời khỏi sơn động bế quan, Thần Nam liền quay trở về gian phòng của mình thu thập một số trang phục và đạo cụ, hắn định đi tới chỗ của Thần Thế Phong đưa đan dược thì Thần Thế Kiệt đã tới trước gian phòng của Thần Nam.

-Nam nhi, ta nghe nói con đánh chết một tứ tinh đầu sư của Trần gia, còn đã thương Trần Kiến Minh phải không?

Thần Thế Kiệt hỏi, tuy hắn đã hỏi qua Thần Thế Phong và Trương Ngữ Yên nhiều lần nhưng vẫn không tin.

- Dạ, là do bọn chúng gây sự với con nên con mới động thủ.

Thần Nam trả lời, xem ra bảo tiêu bị mình đánh trọng thương đã chết rồi.

- Con không thể tu luyện đấu khí, không lẽ Thông Mạch đan thực sự có hiệu quả?

Thần Thế Kiệt hơi nghi ngờ, chẳng lẽ Thông Mạch đan lại hữu hiệu như vậy sao?

- Con cũng không biết chuyện gì, chỉ là ăn Thông Mạch đan vào thì cơ thể liền có đấu khí.

Thần Nam cũng chỉ có đường đem mọi chuyện đổ hết cho viên đan được.

- Không ngờ Thông Mạch Đan lại thật sự có hiệu quả.

Thần Thế Kiệt vui vẻ, sớm biết Thông Mạch đan có công dụng như vậy y đã sớm đi khắp nơi mà tìm nó, cũng may hiện tại đã xuất hiện kỳ tích.

- Nam nhi, sắp tới con cần phải cẩn thận một chút, Trần gia có nhiều khả năng sẽ làm phiền con.

Thần Thế Kiệt nói.

- Vâng con biết.

Thần Nam liền trả lời, xem ra gần đây mình phải cẩn thận một chút, nếu như Trần gia mời đến cao thủ tới thì mình không phải là đối thủ của bọn họ, cần phải nhanh chóng tăng cường tu vi và thực lực của mình.

Cất bước nhanh đi vào sau núi, Thần Nam rời khỏi đại trạch của Thần gia, với số đan được này hẳn tin rằng đủ cho Thần Thế Phong có lợi nhuận lên tới cả nghìn kim nguyên bảo, bởi vì cả trấn cũng chỉ có Thần gia cửa hiệu là bán đan được tam phẩm.

Sau khi đưa đan được cho Thần Thế Phong xong, Thần Thế Phong nói một tình huống cho Thần Nam, xem hẳn có biện pháp nào giải quyết không.

Nghe Thần Thế Phong nói Trần gia gần đây giá cả của đan được nhất phẩm và nhị phẩm đã giảm xuống rất thấp, hiện tại sinh ý của Thần gia rất kém, Thần Thế Phong không thể hạ giá đan được nhất phẩm và nhị phẩm xuống bởi vì hai đan được này đều mời Luyện được sư luyện chế, mặc kệ bán với giá bao nhiêu thì đều phải đưa số tiền cố định cho họ, cho nên Thần gia không thể hạ giá xuống nữa, nếu không sẽ thâm hụt tiền.

Mà Trần gia chính là vì ở trong gia tộc của mình có một nhị phẩm luyện được sư cho nên bọn họ thế nào cũng không thể lỗ vốn, nếu tiếp tục như vậy chỉ sợ cửa hàng của Thần gia sẽ gặp phiền toái, chỉ dựa vào đan được tam phẩm của Thần Nam thì cũng không chống đỡ được bao nhiêu.

Thần Nam nhất thời cũng không nghĩ ra cách gì, nếu như mình luyện chế một nhóm lớn đan được nhị phẩm cùng với nhất phẩm liệu mạng với giá cả của Trần gia thì đối với Thần gia cũng chẳng có gì hay, xem ra phải nghĩ tới một biện pháp tốt hơn.

Sau khi rời khỏi cửa hàng, Thần Nam từ từ bước về nhà, sau khi trải qua một con đường yên lặng thì bỗng nhiên một thân ảnh hiện ra chắn trước mặt hắn.

- Tiểu tử chúng ta chính là người của Trần gia, người của Trần gia chúng ta không phải là dễ trêu vào.

Trung niên mặc trường bào màu xám kia lạnh lùng nhìn Thần Nam, hẳn đã theo dõi từ lúc Thần Nam rời cửa hàng đến đây.

- Không ổn rồi...

Sắc mặt của Thần Nam hơi biến đổi, hẳn cảm giác được kẻ này có tu vi thất tinh hoặc bát tinh đấu sư, so với tên bảo tiêu kia thì mạnh hơn rất nhiều, với tu vi hiện tại của mình thì không phải là đối thủ của hắn.

- Ngươi muốn gì?

Thần Nam hỏi trung niên áo bào màu xám, trong lòng cũng thầm tính không biết phải chạy trốn thế nào, thù này lần sau báo cũng không muộn.

- Giết chết ngươi, ta muốn xem xem Thần Thế Kiệt đối phó với Trần gia thế nào.

Tên áo bào xám lạnh lùng nói, sau đó thân hình hắn xẹt qua, bàn tay trái mang theo một luồng đấu khí mãnh liệt tấn công Thần Nam, thực lực của hắn so với bảo tiêu một tháng trước mạnh hơn không biết bao nhiêu.

- Tru Ma Liệt Hỏa cầu.

Thần Nam khẽ quát một tiếng, ngưng kết một thủ ấn quý dị một hỏa cầu nóng bỏng lập tức hướng về phía trung niên áo bào xám mà lao tới.

Ầm một tiếng, hai luồng lực đạo chạm vào nhau mang theo một tiếng phá hủy vô cùng lớn, ngay lập tức khuếch tán khắp bốn phía. Mà đúng lúc này một thanh kiếm sắc bén hiện ra trong tay của Thần Nam.

Chương 21: Gặp Lại Hoàng Phi Yến

Thần Nam cầm trường kiếm ném lên trên không trung, bàn tay ngưng kết một thủ ấn kỳ dị, sau đó hắn nhanh chóng đập lên phi kiếm mà hướng về phía Thần gia bỏ chạy.

- Chết tiệt!

Nam tử áo xám lớn tiếng mắng, không ngờ Thần Nam còn có bảo vật có thể bay này, hắn cũng không phải là ma pháp sư phong hệ cũng không phải là cường giả đầu hoàng cho nên không cách gì đuổi kịp Thần Nam. Điều làm hắn bất ngờ nhất, là Thần Nam này rút kiếm ra rất hoành tráng, khiến hắn tưởng Thần Nam định liều mạng, nhưng không ngờ lại bỏ chạy.

Thần Nam không chế phi kiếm của mình nhanh chóng chạy về Thần gia, thù này nhất định phải báo, Trần gia lần này các người chọc vào ta thì đừng trách ta.

Về tới Thần gia, Thần Nam vội vàng báo cho Thần Thế Kiệt, làm cho hắn chú ý tới Trần gia, ngày sau Trần gia sẽ có chuyện, nhất định phải báo thù này.

Nhìn thấy Thần Nam bị thương, Thần Thế Kiệt không kìm nổi tức giận, hận không thể lập tức đi nói chuyện với Trần gia, có thể hắn cũng biết Trần gia có thực lực không khác biệt nhiều với Thần gia, nếu như liều mạng Thần gia cũng không có nhiều chỗ tốt.

Ở phía sau núi trải qua một ngày một đêm điều tức, lần này Thần Nam cũng không bị thương nặng gì, thương thế cũng không đáng ngại, sau khi thở ra một hơi, Thần Nam đã mở mắt ra.

- Trần gia, thù này ta sẽ nhớ kỹ.

Thần Nam lẩm bẩm nói, trong mắt hắn hiện lên một tia sát khí, bọn họ dám ám sát mình, nếu như không phải mình đã sớm luyện chế được phi kiếm thì lần này đã phải táng thân dưới tay của nam tử áo xám rồi.

Một tháng sau Thần Nam từ trong sơn động đi ra. Khi Thần Nam trở lại căn phòng của mình, Thần Thế Phong đã sớm chờ đợi hắn.

- Tiểu tử, lần trước ngươi bị đánh lên có chuyện gì không?

Thần Thế Phong hỏi Thần Nam, hắn là người thứ hai biết được chuyện Thần Nam bị đánh lên.

- Phong thúc con không sao, những thứ kia con nhờ người chuẩn bị đã có chưa?

Thần Nam mỉm cười, lần trước mà không bị thương thì đã tốt rồi.

- Điều ở đây, người muốn gì thì cứ dùng, những vật này đúng là rất khó tìm, lão tử phải tốn không ít kim nguyên bảo.

Thần Thế Phong đưa một túi không gian trữ vật cho Thần Nam, Thần Thế Phong hơi đau lòng nói, những thứ này hắn đã phải tốn không ít tinh lực mua cho Thần Nam.

- Cảm ơn Phong thúc chỉ là tháng này con cũng giúp người luyện chế ba mươi viên đan dược tam phẩm.

Thần Nam mở không gian trữ vật ở trong túi ra, lập tức lấy ra ba bình ngọc rồi trả lại cái túi cho Thần Thế Phong. Nhìn thấy đồng tài liệu ở trên bàn Thần Nam liền mỉm cười.

- Hắc hắc, đan dược tứ phẩm này càng ngày bán càng tốt!

Thần Thế Phong cũng cười lớn, gần đây Thần Nam luyện chế đan dược tam phẩm rất được hoan nghênh, ngoại trừ tiền vốn thì bọn họ lời không ít.

Sau khi Thần Thế Phong rời khỏi, Thần Nam cũng muốn kiểm tra những thứ mà Thần Thế Phong mua cho mình, tuy nhiên đúng lúc này Trương Ngự Yên đã tới phòng của Thần Nam.

- Biểu ca, gần đây muội không thấy huynh, lần trước huynh đánh bại người của Trần gia, có phải huynh có chuyện gì giấu muội không?

Trương Ngự Yên đi vào trong phòng, hơi giận dỗi nói với Thần Nam.

Nhìn thấy dáng vẻ của Trương Ngự Yên, Thần Nam cũng không biết phải làm sao mới tốt, tiểu ny tử này hôm nay mặc một chiếc váy dài màu lam sắc, mái tóc đen nhánh, đôi mắt thanh tịnh, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, dung mạo tuyệt mỹ vô cùng.

- Đúng rồi, viên đan được ta đưa cho muội, muội đã dùng chưa?

Thần Nam mở miệng nói, hần cơ hồ cảm thấy trên người Trương Ngữ Yên có một tia biến hóa thần kỳ, nếu như mình đoán không lầm thì cô gái này có khả năng đã đột phá.

- Dùng rồi, viên đan được này thật kỳ diệu, muội cảm thấy tất cả các kinh mạch đều thông suốt tu vi cũng đã đột phá lên Lục tinh Đại đấu sư, hiện tại nếu như gặp tên bảo tiêu của Trần gia kia nhất định muội phải đánh chết hần.

Trương Ngữ Yên quả nhiên bị Thần Nam đánh lạc hướng, gần đây tu vi của mình tăng mạnh toàn bộ đều nhờ biểu ca hỗ trợ, càng ngày càng cảm thấy biểu ca cao thâm khó lường.

- Vậy là tốt rồi.

Thần Nam mỉm cười, Thần Thế Kiệt liều mạng dùng năm trăm kim nguyên bảo mua một viên đan được tứ phẩm, không thần kỳ mới là chuyện lạ, tiểu nữ tử này thật là tiện nghi, xem ra sau này tu vi của nàng với người bình thường sẽ tiến bộ nhanh hơn khá nhiều, tiền đồ bất khả hạn lượng.

- Biểu ca, những thứ này là gì?

Trương Ngữ Yên nhìn thấy một đồng lớn ở trên bàn của Thần Nam thì lập tức tò mò hỏi.

- Đây là một số tài liệu để luyện đan.

Thần Nam đem những thứ ở trên bàn thu vào trong không gian trữ vật, những tài liệu này chính là để phụ trợ, khó có thể tìm được.

Ba ngày sau Thần Nam mặc một thân hắc y, đầu đội mũ đen tới Kim Bảo lâu ở Thất Tinh Thành, vừa nhìn thấy Thần Nam tới, đệ tử của Kim Bảo lâu vội vàng đưa hần tới lầu hai.

- Sở tiên sinh hôm nay tại sao lại rảnh đến tìm ta?

Thần Nam mới ở trong phòng ngồi một chút thì đệ tử của Kim Bảo lâu đã thông báo cho Hoàng Phi Yến.

- Hôm nay ta đến tìm Hoàng tiểu thư có một số việc.

Thần Nam cất tiếng nói, hai con mắt của hần nhìn không được liếc tới trước ngực của Hoàng Phi Yến.

Hoàng Phi Yến hôm nay mặc một bộ đồ màu tím, mái tóc vàng vũ mị buộc ở sau gáy, hai đôi mắt câu hồn xinh đẹp, hai ngọn ngọc phong hiện ra trong mắt của Thần Nam.

Eo nhỏ như lá liễu, mềm mại bó chặt, còn có một đôi chân thon gầy, mỗi lần Thần Nam nhìn thấy vu vật này thì đều không kìm được mà khẽ giật mình, không mấy nam nhân có thể kháng cự được với nó.

- Xin mời Sở tiên sinh cứ nói, nếu có thể thì chúng ta nhất định không từ chối.

Hoàng Phi Yến cười khẽ ngồi xuống cạnh Thần Nam.

Một mùi thơm từ người Hoàng Phi Yến xông vào mũi của Thần Nam, mùi thơm này không đậm cũng không nhạt khiến cho Thần Nam cảm thấy Hoàng Phi Yến này thực sự là một vu vật.

- Ta muốn nhờ Hoàng Tiểu thư bán giúp ta hai viên đan được này.

Thần Nam móc một cái bình ngọc ra, bên trong chính là hai viên Thông Mạch đan mà lần trước khi chữa thương hần luyện chế, sau khi mua Tài Phú Lô hần không còn bao nhiêu kim nguyên bảo cho nên đành phải luyện chế đan được mang đi bán.

- Thông Mạch đan, không có vấn đề gì, cứ giao cho tiểu nữ.

Hoàng Phi Yến nhìn hai viên đan được tứ phẩm trong bình ngọc mà cao hứng không thôi, trải qua lần đấu giá ba viên Thông Mạch đan trước kia hiện tại ở Thất Tinh thành đã không có cửa hàng nào có danh khí sánh với Kim Bảo lâu.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Nữ Tử Thần Bí

- Đa tạ không biết lần trước Hoàng tiểu thư có giúp ta lưu ý một số tin tức không?

Thần Nam sau khi bị người của Trần gia đánh lên vẫn nhớ rằng mình phải nhanh chóng luyện chế bảo giáp.

- Lần trước thứ mà Sở tiên sinh muốn ta lưu ý tương đối hiếm thấy cho nên vẫn chưa có tin tức, chỉ có điều ta sẽ tiếp tục lưu ý.

Hoàng Phi Yến nói, lần trước Thần Nam muốn nàng kiếm một số tài liệu, số đó thật sự rất ít gặp, trong nhất thời cũng khó tìm.

- Đã làm phiên tiểu thư rồi.

Thần Nam nói lời cảm ơn sau đó lập tức cáo từ rời đi, Thần Nam cũng muốn dạo chơi ở Thất Tinh thành một phen, tuy tới đây mấy lần nhưng chưa lần nào Thần Nam đi dạo.

- A.

Hoàng Phi Yến nghe thấy Thần Nam phải rời khỏi thì cũng đứng dậy, không biết là cố ý hay là vô tình mà nàng bị trượt chân ngã.

-Hoàng tiểu thư không sao chứ?

Thần Nam nhanh tay lẹ mắt ôm lấy Hoàng Phi Yến, lập tức nhuyển ngọc ở trong tay, Hoàng Phi Yến với đôi tuyết phong cao ngất ẩn hiện trong mắt của Thần Nam.

- Tiểu nữ không sao, đa tạ Sở tiên sinh.

Hoàng Phi Yến cất tiếng nói, dựa vào ngực của Thần Nam, nàng xuyên qua lớp che mặt có thể nhìn thấy hình dáng của hắn, nhìn dáng vẻ xem ra Thần Nam còn rất trẻ mà lại có vài phần tuấn lãng.

Trong nhất thời Hoàng Phi Yến cũng không có ý định muốn đứng lên, Thần Nam khẽ ôm lấy Hoàng Phi Yến trong tay, hai tay không nhịn được khẽ vuốt ve eo lưng nhỏ nhắn của nàng, một mùi thơm nồng đậm truyền vào mũi của hắn, hai người lập tức có cảm giác mập mờ.

- Thất lễ.

Khí tức mập mờ càng lúc càng ngày càng nồng nặc, Hoàng Phi Yến vịn người lên, sau đó Thần Nam lập tức rời khỏi Kim Bảo lâu.

- Hắn cũng thật là đẹp trai, ta không tin người đối với ta không hề có chút động tâm.

Nhìn theo bóng lưng rời đi của Thần Nam, Hoàng Phi Yến thì thảo khuôn mặt cũng hơi ửng đỏ, tựa hồ như là nhớ lại cảm giác mập mờ của hai người lúc này.

Sau khi rời khỏi Kim Bảo lâu, Thần Nam tìm một chỗ yên tĩnh mà thay đổi trang phục. Thần Nam đối với Hoàng Phi Yến không phải là không có hứng thú, đối với một vưu vật trời sinh như nàng, nói không động tâm là rất khó, chỉ là hiện tại Thần Nam không nghĩ sẽ cùng với nàng có quan hệ gì, dù sao tu vi hiện tại của mình cũng quá thấp, hồng nhan họa thủy nói không chừng sẽ mang tới không ít phiền toái cho mình.

Thất Tinh thành chính là thành thị phồn hoa nhất trong những thành trấn lớn nhỏ quanh đây, dân cư có tới hơn mười vạn, ở trong thành khắp nơi thế lực rắc rối phức tạp, Kim Bảo lâu cũng chỉ là nhị lưu thế lực mà thôi. Trong thất tinh thành có rất nhiều cường giả trong đó cao thủ đấu vương có không ít, tóm lại Thất Tinh Thành tuy rất phức tạp nhưng cũng rất náo nhiệt.

Hồi hải đi trong đám người, Thần Nam tò mò nhìn theo khắp phía, Thất Tinh Thành so với Lập Anh trấn thì to hơn, đi vòng vo một lúc lâu Thần Nam cảm thấy hơi mệt liền tới một tửu lâu ở sát đường nghỉ chân một chút.

Thần Nam kiếm một vị trí gần cửa sổ mà ngồi xuống, nhìn thấy dòng người ở trên đường cái hắn cũng cảm thấy có hương vị.

Nhạc Thành kiếm một vị trí gần cửa sổ mà ngồi xuống, nhìn thấy dòng người ở trên đường cái hắn cũng cảm thấy có hương vị.

- Tiểu nhị, lấy cho chúng ta một bàn gần cửa sổ.

Ba người đi vào trong tửu lâu, ba người này là hai nam một nữ, hai người nam nhân đều có tu vi là nhất tinh Đại Đấu sư.

Nữ nhân kia mặc một bộ cẩm bào màu vàng, trong mắt có lam sắc, thoát nhìn vũ mị không thôi, sống mũi của nàng khá cao, trên mặt da thịt trắng hồng bóng loáng như son, ngũ quan phối hợp tạo ra khuôn mặt tuyệt mỹ. Hai ngón tuyết phong mềm mại cao ngất, bờ mông rắn chắc. Thần Nam hơi đánh giá tựa hồ như tiểu ny tử này hắn đã gặp qua ở đâu, cô gái này cũng không lớn chỉ khoảng hai mươi tuổi, không ngờ đáng người lại đẹp như vậy.

Nhưng thứ khiến Thần Nam chú ý nhất, chính là đôi mắt của nữ tử này. Mọi đôi mắt màu lam sắc, không hiểu sao, thấy đôi mắt này Thần Nam có cảm giác nó rất kinh diễm, nhưng trong nhất thời, hắn không tài nào nhớ được là nó đặc biệt ở đâu.

- Ba vị đại nhân xin mời đi về phía bên này.

Dưới sự dẫn dắt của một tiểu nhị, ba người ngồi ở cái bàn phía sau lưng Thần Nam.

- Tiểu thư chỉ còn hai ngày nữa là chúng ta tới Lập Anh trấn.

Một nam tử nói.

- Chúng ta cần phải nhanh lên trận đấu của ngũ đại gia tộc sắp cử hành rồi.

Tuyệt mỹ nữ tử mặc cảm bào nói.

- Tiểu thư còn ba tháng nữa mới là thời gian diễn ra trận đấu của ngũ đại gia tộc, xem ra chúng ta đã tới sớm rồi.

Nam tử còn lại nói.

- Không sao ta còn muốn tới Lập Anh trấn dạo chơi một phen.

Cảm bào nữ tử yêu kiều nói.

Nghe thấy chuyện những người này muốn tới Lập anh trấn, Thần Nam liền lưu tâm một chút, xem ra nữ tử này cũng là người của Lập anh trấn, chỉ là trận đấu của Ngũ đại gia tộc thì Thần Nam không biết.

Ngũ đại gia tộc Thần Nam biết được chính là Triệu gia, Lạc gia Trần gia, Mộng gia và Thần gia, bọn họ hợp thành Ngũ đại gia tộc ở Lập Anh Trấn, chỉ là những năm gần đây địa vị của Thần gia ở Ngũ đại gia tộc ngày càng thấp.

Một lát sau ba người đã tính tiền rồi khỏi tửu lâu, Thần Nam không bao lâu sau cũng tính tiền mà rời khỏi, sau đó Thần Nam mò mẫm đi dạo quanh Thất Tinh Thành. Đi dạo một vòng Thần Nam mới biết rằng Lập Anh trấn so với Thất Tinh thành thật sự kém quá xa.

Trên đường trở lại Lập Anh trấn qua chỗ không có người Thần Nam liền sử dụng phi kiếm mà bay đi, tốc độ nhanh hơn nhiều, hai ngày lộ trình sẽ rút ngắn còn một ngày.

- Đinh đương.

Ở trên một đỉnh núi hoang vu có vài thân ảnh đang kịch liệt đánh nhau, Thần Nam xem xét thì tổng cộng là bảy người, trong đó có hai nam một nữ ba người mà Thần Nam đã từng gặp qua, xem bộ dáng bốn người kia đề lưng hùm vai gấu, ba người nhị tinh Đại Đấu sư một người thất tinh đại đấu sư.

Bị bốn người này vây công ba người đã chống đỡ không nổi, đặc biệt tên hạ nhân có tu vi nhất tinh đại đấu sư khoe miệng đã có một vết máu, mà cảm bào nữ tử tuyệt mỹ tạm thời đấu với nhị tinh đại đấu sư vẫn rơi vào thế hạ phong.

Công kích của mỹ nữ tuyệt mỹ kia xem ra không phải là đấu khí mà là hỏa hệ ma pháp chỉ thấy mỗi lần cảm bào nữ tử công kích hai tay đều xuất ra từng đoàn lửa nóng bỏng, thủy chung cách xa hai đại đấu sư, mà pháp sư không thể công kích ở gần sẽ bất lợi.

Một lát sau hai hạ nhân của cảm bào nữ tử đã bị hai nhị tinh Đại Đấu sư đánh chết, hai nhị tinh đại đấu sư sau khi đánh chết đối thủ xong liền không hề do dự tiến tới vây công cảm bào nữ tử, lúc này có hai nhị tinh đại đấu sư gia nhập tấn công, cảm bào nữ tử xem ra chống cự không được.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Mộng Khả Nhi

- Các ngươi rốt cục là ai?

Sắc mặt của cảm bào nữ tử hơi trở nên tái nhợt, hỏa hệ ma pháp tràn ngập toàn thân nàng, nàng mặc dù là hỏa hệ ma pháp sư tam cấp nhưng có thể nói là vô pháp đối mặt với công kích của bốn người.

- Việc chúng ta làm không cần ngươi phải biết, khôn hồn thì đừng phản kháng.

Vị thất tinh đại đấu sư kia lạnh lùng nói.

- Nằm mơ đi.

Cảm bào nữ tử lạnh lùng quát một tiếng, nhưng sau đó sắc mặt của nàng lại trầm xuống, đối với sự vây công của bốn người nàng cũng không biết cách nào để chống lại phải nghĩ biện pháp thoát thân. Sau đó hỏa hệ ma pháp của nàng điên cuồng khởi động, toàn thân bị một luồng hỏa diễm bao phủ.

- Mọi người chú ý đừng để nàng ta chạy thoát.

Vị Đại đầu sư thất tinh có tu vi cao nhất nhắc nhở ba người bên cạnh, hẩn nhìn ra đối phương có thể định liều mạng.

- Liệt Diễm Thiên Lý.

Ngon lửa của cấm bảo nữ tử ngày càng trở nên nồng nặc, sau đó ngay lập tức nàng vẽ ra nửa vòng tròn, toàn thân hóa diễm bao phủ nàng. Sau đó một hỏa cầu vô cùng lớn xoay tròn, mang theo luồng nóng bỏng lao về phía bốn người, không khí chung quanh hỏa cầu bắt đầu trở nên khô quắt dị thường.

Bốn người vây công cấm bảo nữ tử hiểu rõ cấm bảo nữ tử có thực lực rất mạnh cho nên không dám khinh thường, cả bốn người bố trí một vòng phòng ngự đầu khí, đồng thời thân ảnh lui nhanh về phía sau, nghênh đón hỏa cầu lớn kia.

- Rầm rầm rầm

Những thanh âm phá hủy vô cùng lớn vang lên, cường đại khuếch tán. Hỏa cầu khổng lồ trước sự công kích của ba đại đầu sư liên thủ cũng bị chia năm xẻ bảy, vô số hỏa diễm kích tán, không khí xung quanh liền trở nên bừa bộn.

Mà lúc này cấm bảo nữ tử nhanh chóng lui nhanh về phía sau, trước sự vây công của bốn người nàng không thể có phần thắng cho nên chỉ có thể trốn đi.

- Đừng cho nàng chạy, mọi người mau đuổi theo.

Thất tinh đại đầu sư thấy cấm bảo nữ tử lui về phía sau thì biến sắc nhanh chóng đuổi theo.

Về tốt chất thân thể ma pháp sư không thể so sánh cùng với đầu sư, hơn nữa nữ tử là ma pháp hỏa hệ chứ không phải là ma pháp phong hệ, một lát sau đại đầu sư đã kéo gần khoảng cách lại với nàng, càng lúc càng gần.

Sắc mặt của cấm bảo nữ tử trở nên tái nhợt, đại đầu sư vây công đã khiến cho nàng tiêu hao rất nhiều pháp lực. Trước mắt nhìn thấy bị đuổi theo nàng cũng chỉ có thể bất lực mà cười khổ, sớm biết như vậy lần này đừng một mình trở về Lập Anh trấn mà hãy chờ sư phụ thì tốt hơn.

- Âm

Cấm bảo nữ tử chạy trốn cũng không chú ý tới phía trước, hết lần này tới lần khác đều gặp họa, nàng cũng không biết là đụng phải vật gì, đầu cúi xuống mặt đất, mắt không thấy gì nữa.

- Tiểu thư, cô nương không sao chứ?

Thần Nam đang trên đường trở lại Lập Anh trấn bỗng nhìn thấy phía trước có một nữ tử đáng vẻ uyển chuyển chạy về phía mình, chưa kịp kêu lên thì nàng đã lao về phía mình, hẩn đánh phải ôm lấy nàng.

Lúc này Thần Nam mới nhìn rõ khuôn mặt của cô gái mặc cấm bảo tuyệt mỹ này, một mùi thơm nhàn nhạt xông vào mũi, hai mắt hẩn dán vào bộ ngực của nàng.

- Thần Nam tại sao lại là người?

Cấm bảo nữ tử tưởng rằng mình đã té xuống mặt đất thì bị ôm lấy toàn thân, cả người cũng tựa sát vào ngực Thần Nam. Nàng khẽ ngẩng đầu lên, thấy người ôm mình là một nam nhân thì sắc mặt không kim được mà ửng đỏ, từ trước tới giờ nàng chưa bao giờ bị nam nhân ôm qua, một khi tức nồng đậm của nam nhân xông vào mũi, trong lòng không kim được mà rung động.

Đánh giá người ôm mình một phen, sắc mặt của cấm bảo nữ tử liền hơi biến đổi, người trước mắt nàng chính là Thần Nam, thiếu chút nữa là nàng không nhận ra.

- Cô nương là...

Nghe được cấm bảo nữ tử gọi tên của mình, Thần Nam cũng rất nghi hoặc, mình cũng không nhận ra cô gái này, hẩn lập tức dìu cô gái dậy, lúc ôm người ta hẩn cũng không có ý gì.

- Ta là Mộng Khả Nhi, người không biết ta sao?

Cấm bảo nữ tử nói với Thần Nam, bỗng nhiên nàng biến sắc:

- Có người đuổi ta, mau cùng ta bỏ chạy.

- Mộng Khả Nhi, người chạy không thoát đâu.

Mộng Khả Nhi đang tính lôi Thần Nam chạy đi thì lúc này bốn đại đầu sư đã đuổi theo, nhanh chóng vây hai người lại.

- Thật xin lỗi, ta đã làm liên lụy tới người.

Nhìn thấy bốn người đuổi theo, Mộng Khả Nhi cũng không có cách nào. Chuyện Thần Nam không thể tu luyện đấu khí và ma pháp năng đã sớm nghe nói, bốn người này bắt mình nhất định sẽ giết hẳn để diệt khẩu.

- Người là Khả Nhi?

Thần Nam từ trong trí nhớ cuối cùng đã nhớ ra tuyệt mỹ nữ tử này là ai. Thần gia với Mộng gia có quan hệ không tệ, khi còn bé bọn họ cùng chơi đùa với nhau, hẳn nhớ rõ khi đó tiểu hài tử này thích qua Thần gia chơi trò phụ thê, Mộng Khả Nhi so với Thần Nam thì lớn hơn một tuổi, mỗi lần nàng đều làm tân nương cho Thần Nam. Về sau khi ma pháp học viện chiêu sinh, Mộng Khả Nhi có thiên phú không tệ cho nên đã tới đó học, từ đó về sau chưa từng gặp mặt.

- Bọn họ là ai?

Thần Nam cũng chú ý tới bốn đại đấu sư mà hỏi Mộng Khả Nhi. Chuyện này đúng là mình không thể không xen vào.

- Ta cũng không biết.

Trong lòng Mộng Khả Nhi cũng không đoán ra người muốn bắt mình là ai, nàng cũng suy đoán khá nhiều chỉ là hiện tại nàng không muốn liên lụy tới Thần Nam cho nên không muốn nói ra. Mười năm không gặp lại không ngờ Thần Nam đã từ một tiểu hài tử trở nên một chàng trai tuấn lãng như vậy.

- Người có thể đối phó với mấy người?

Thần Nam cười khổ hỏi Mộng Khả Nhi, tu vi thực lực của bốn người này Thần Nam đã sớm nhìn ra, ba người một người là nhất tinh đại đấu sư, một người là thất tinh đại đấu sư.

- Người nói chuyện này làm gì, ta hiện tại nhiều nhất chỉ có thể đối phó với thất tinh đại đấu sư mà thôi.

Mộng Khả Nhi trả lời Thần Nam.

- Người có thể chèo chống một lát không? Chỉ cần có thể chèo chống một lát thì chúng ta không có vấn đề gì.

Thần Nam đánh giá địa hình chung quanh, xung quanh rất bằng phẳng, mình có thể ngự kiếm mà chạy, tuy nhiên với tu vi hiện tại của mình mà dẫn theo Mộng Khả Nhi thì không thể làm được.

- Người muốn làm gì nói ta thử xem xem.

Mộng Khả Nhi nghi hoặc nhìn Thần Nam nói, đem hết toàn lực mới có thể chống đỡ một hồi.

- Vậy là tốt rồi, chờ ta một lát.

Thần Nam khẽ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Cùng Nhau Tác Chiến (1)

- Mọi người động thủ.

Vị Thất tinh đại đấu sư kia thấy Thần Nam cùng với Mộng Khả Nhi đánh giá cao thấp liền không nhịn được, trong tay hắn nắm lấy một thanh trường thương màu trắng toàn thân đấu khí cuộn cuộn, mũi thương ngưng tụ thành một mảng thương mang, hướng về phía Mộng Khả Nhi mà công kích.

Còn hai nhất tinh đại đấu sư còn lại thì dò xét lẫn nhau, trong đó một người tham gia vào vòng chiến với Mộng Khả Nhi, một người khác khẽ rung trường kiếm lên, tấn công về phía Thần Nam. Trên người Thần Nam không hề có dấu hiệu của Đấu Khí và ma pháp, nhất tinh đại đấu sư này đối với Thần Nam không để vào mắt.

Sắc mặt của Thần Nam hơi biến đổi, hắn muốn chống lại một nhất tinh đại đấu sư không phải là vấn đề gì, chỉ là hiện tại hắn có chuyện quan trọng hơn. Thân ảnh của hắn nhanh chóng lùi về phía sau, lấy mấy thứ trong không gian trữ vật để ra khoảng đất trống.

Mộng Khả Nhi hướng về phía ba người mà công kích, may mà ba người này muốn phòng thủ để bắt sống, nếu không thì đã sớm giết được nàng. Nhưng mà càng như vậy, Mộng Khả Nhi càng chủ quan, sau đó bị một nhất tinh đại đấu sư đánh trúng một nhát, bị thương không nhẹ.

Thân ảnh của Thần Nam xen kẽ xung quanh, nhất tinh đại đấu sư kia cũng cảm thấy khó hiểu vô cùng, rõ ràng người này không có đấu khí và ma pháp,

tốc độ lại vô cùng nhanh, mình nhất thời không thể đuổi kịp.

Người này đâu biết Thần Nam vận dụng chân khí mới có tốc độ nhanh như vậy, nếu không thì hắn đã sớm đuổi kịp.

- Tiểu tử, ngươi còn định chạy trốn tới đâu.

Nhất Tinh đại đấu sư kia cuối cùng cũng đuổi tới gần Thần Nam, trường kiếm trong tay hắn mang theo một mảng kiếm quang bô về phía Thần Nam.

- Mê ảo trận.

Thần Nam cũng không chạy trốn nữa mà trên khuôn mặt liền hiện ra một nụ cười tà, trong tay của hắn liền xuất ra một đám bạch quang, ngay lập tức không gian xung quanh liền xảy ra biến hóa vô cùng lớn, mây mù nồng đậm hiện ra.

Thần Nam nhìn thấy nhất tinh đại đấu sư định đưa chương vũ lên trên lưng mình thì biết rằng không tốt, nàng lập tức nhảy vào trong một rừng trúc rậm rạp.

- Nhanh đi theo ta.

Mộng Khả Nhi đang hoảng sợ thất thần thì Thần Nam đã hiện ra bên cạnh của nàng, khẽ lôi cánh tay của nàng, đi về phía bên trái. Khuôn mặt của nàng liền trở nên đỏ ửng, ở học viện ma pháp sư số người theo đuổi nàng có thể xếp thành từng đội nhưng chưa ai làm nàng thỏa mãn, cũng chưa có ai dám kéo tay của nàng. Cảm giác bàn tay của mình bị Thần Nam nắm lấy trong lòng nàng liền cảm thấy đại loạn, không tự chủ được mà dựa sát vào người Thần Nam.

Thần Nam thấy Mộng Khả Nhi không lên tiếng thì lúc này mới quay lưng nhìn lại, chỉ thấy khuôn mặt của Mộng Khả Nhi ửng đỏ, đôi mắt xinh đẹp long lanh, lúc này hắn mới phát hiện ra mình đang cầm lấy bàn tay của nàng, Thần Nam nhanh chóng buông lỏng ra.

- Không sao.

Mộng Khả Nhi cất tiếng nói, đôi mắt không dám nhìn Thần Nam, khuôn mặt càng thêm ửng đỏ.

- Đi theo sau ta, ngàn vạn lần đừng để lạc mất.

Thần Nam nói, trên mặt hắn liền lộ ra một sát ý, chân khí cũng bắt đầu khởi động, tuy hiện tại Mê Ảo trận chỉ có thể phát huy hai ba phần mười lực nhưng đủ sức để vây khốn vài đại đấu sư. Đừng nói là Đại Đấu sư cho dù là vài Đấu Linh cũng không thoát khỏi công kích của Thần Nam.

- Ừ.

Mộng Khả Nhi gật nhẹ đầu, nàng đánh giá xung quanh, trong lòng kinh ngạc không thôi, thủ đoạn này nàng từ trước đến nay vẫn chưa từng thấy qua.

Một lát sau, một thân ảnh của Đại Đấu sư hiện ra bên trái hai người, Mộng Khả Nhi đang định ra tay tấn công thì bị Thần Nam ngăn cản lại.

- Yên tâm, hắn không nhìn thấy chúng ta.

Thần Nam nói với Mộng Khả Nhi sau đó bàn tay lập tức ngưng kết thành một cái thủ ấn kỳ dị, mang theo một hắc khí nhanh chóng bắn về phía lồng ngực của Đại Đấu sư.

Đại Đấu sư này vây hãm ở trong núi rừng dày đặc, một hắc khí bắn vào ngực hắn, lúc hắn phát hiện ra thì đáng tiếc đã không còn kịp, thân hình hắn nhanh chóng ngã xuống mặt đất, hắn cũng không biết mình chết như thế nào.

Thần Nam cười lạnh một tiếng sau đó lập tức đi về phía bên cạnh Đại đấu sư mà không khách khí lấy xuống một không gian trữ vật, hướng về phía bên phải mà đi tới. Ở trong Mê ảo trận phương vị của bốn người Thần Nam đều nhận ra.

Nhìn thấy Thần Nam dùng một chiêu đánh chết một nhất tinh đại đấu sư, Mộng Khả Nhi ở sau lưng hắn không kìm được mà tròn mắt há hốc mồm. Không phải nàng nghe nói Thần Nam không thể tu luyện đấu khí và ma pháp mà sao, xem ra người này rất thần bí.

Kỳ thật nếu chân chính đấu với nhau thì tu vi hiện tại của Thần Nam không đủ để giết chết một nhất tinh đại đấu sư, cho dù muốn giết thì liều mạng cũng mới có thể làm được. chỉ vì hiện tại ở trong Mê ảo trận, đối thủ bị ảo giác mê hoặc, mà Thần Nam thì không bị cho nên hắn mới có thể dùng một chiêu giết chết được địch thủ.

Một nhất tinh đại đấu sư khác lại hiện ra, trước mặt hắn lúc này chính là sâm lâm sương mù nặng nề, đi trong đó hắn vô cùng hoảng sợ, bỗng nhiên từ phía sau của hắn xuất hiện một luồng hắc mang xuyên qua lồng ngực, thân thể cũng ngã xuống mặt đất.

Thần Nam đồng thời lấy từ trên người hắn một cái túi không gian trữ vật, sau đó đi về phía nhất tinh đại đấu sư thứ ba ở trong Mê Ảo Trận một nhất tinh đại đấu sư không thể nào chống đỡ được hắn.

Nhất tinh đại đấu sư thứ ba cũng bị Thần Nam dùng phương pháp kia đánh chết, ba nhất tinh đại đấu sư bị táng thân trong tay Thần Nam khiến Mộng Khả Nhi không kìm được mà hít vào một hơi, nàng nhìn thấy người này đã thay đổi, nhớ khi còn bé tính cách của hắn ôn hòa vô cùng vậy mà giờ đây sát khí lại ngất trời.

- Người còn lại ta và người sẽ đồng loạt ra tay.

Thần Nam xoay người nói với Mộng Khả Nhi, người cuối cùng có thực lực thất tinh đại đấu sư cho nên Thần Nam không thể nắm chắc có thể dùng một chiêu đánh chết được hắn, tuy nhiên nếu cộng thêm Mộng Khả Nhi thì không có vấn đề gì, thực lực của bản thân hắn và nàng đủ để giết chết một thất tinh đại đấu sư.

- Được.

Mộng Khả Nhi gật nhẹ đầu, thực lực của thất tinh đại đấu sư cao hơn nhất tinh đại đấu sư đến mấy lần.

Dưới sự dẫn dắt của Thần Nam, Mộng Khả Nhi nhanh chóng thấy được thất tinh Đại Đấu sư kia, xem bộ dạng của hắn thì hắn đang ở trong một sơn cốc. Bất quá hắn không giống như mấy tên thất tinh đại đấu sư mà thất thần, hắn đứng bất động trên mặt đất tựa như tìm kiếm cái gì đó.

- Toàn lực ra tay.

Thần Nam nói với Mộng Khả Nhi, trong tay của hắn ngưng kết một thủ ấn kỳ dị, một luồng chân khí thanh sắc ngưng tụ thành một cái chuông ấn, một chuông ấn vô cùng lớn bị một khí tức vô hình đè nén.

Sắc mặt của Mộng Khả Nhi trở nên âm trầm, nguyên tố hỏa hệ ma pháp trong cơ thể của nàng lập tức lay động, toàn thân bao phủ trong một mảng lửa hồng, lửa hồng ở trước người Mộng Khả Nhi liên ngưng kết thành một hỏa cầu nóng bỏng, một khí tức cường hãn từ đó phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Cùng Nhau Tác Chiến (2)

Sắc mặt Mộng Khả Nhi trầm xuống, toàn bộ nguyên tố hỏa hệ ma pháp bắt đầu khởi động, toàn thân nàng bao phủ trong một ngọn lửa màu đỏ, khí tức mạnh mẽ từ quả cầu nhanh chóng phát ra.

Nhìn thấy thủ đoạn công kích của Mộng Khả Nhi, Thần Nam liền tán thưởng ma pháp của nàng thật không tầm thường khó trách ở Đấu Ma đại lục đấu khí và ma pháp lại hoành hành, chỉ là không biết bốn hệ ma pháp khác sẽ ra sao, xem ra cũng tuyệt đối không kém ma pháp hỏa hệ.

- Tru ma chuông, Liệt Diễm Thiên Lý.

Thần Nam cùng với Mộng Khả Nhi đồng thời phát ra hai luồng công kích hướng về Thất Tinh đại đấu sư kia. Thần Nam thì không sao nhưng Mộng Khả Nhi sau khi sử dụng Liệt Diễm Thiên Lý thì sắc mặt đã trở nên tái nhợt, ma pháp trên người cũng bị tiêu hao không còn gì.

Thất Tinh đại đấu sư trong kia cũng cảm nhận được hai luồng công kích, hắn muốn chạy trốn nhưng đã không còn kịp, đành phải bố trí một vòng phòng ngự đấu khí, ngang kháng hai luồng công kích.

Bang bang, hai tiếng nổ mạnh vang lên, vòng phòng ngự của Thất Tinh đại đấu sư kia trong chớp lát đã bị tan rã, hai luồng lực công kích nhanh chóng đánh lên trên người của hắn, thân hình của hắn liền bay ngược trở lại, trên miệng phun ra một ngụm máu tươi, ngã ra phía sau cả chục thước.

Thực lực của Thất tinh đại đấu sư không thấp tuy nhiên cũng không thể chống lại sự công kích của Thần Nam và Mộng Khả Nhi, kết quả thế nào cũng có thể đoán ra. Thần Nam không khách khí lấy không gian trữ vật ở trên người của hắn xuống, loại hành động này hắn thường xuyên làm.

Sau khi Thần Nam rút ra tài liệu trận pháp ở trên mặt đất ra, cảnh tượng lập tức khôi phục lại sự bình thường, thi thể của bốn Đại đấu sư hiện ra trên mặt đất, một lát sau Thần Nam đi xung quanh một vòng đem tất cả tài liệu Mê ảo trận thu vào.

- Thần Nam, cảm ơn người.

Mộng Khả Nhi nói với Thần Nam, nếu như lần này không có Thần Nam thì nàng đã phải chết thảm.

- Ta không sao, người có sao không, có muốn nghỉ ngơi một chút không?

Nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Mộng Khả Nhi, Thần Nam liền cất tiếng hỏi. Bất kể thế nào Mộng gia và Thần gia cũng có quan hệ không tệ với nhau, mình cũng nên xuất thủ cứu nàng, huống chi nàng còn là người khi còn bé hay chơi đùa với mình.

- Không cần nghỉ ngơi.

Mộng Khả Nhi nói, hai người đánh nhau sẽ gây sự chú ý cho những người đi ngang quanh, nếu bị bọn họ thấy chỉ sợ sẽ mang tới phiền toái.

- Chúng ta đi thôi, từ đây tới Lập Anh trấn cũng chỉ còn nửa ngày đường.

Thần Nam nói, hắn cũng muốn rời khỏi, không biết bốn người này có đồng bọn ở xung quanh không, nếu có thì đúng là phiền toái lớn.

Sau khi đưa Mộng Khả Nhi về Lập Anh trấn, Thần Nam tìm một chiếc xe ngựa đưa Mộng Khả Nhi về Mộng gia. Mộng gia ở Lập Anh trấn cũng là một gia tộc có danh tiếng, thực lực so với Thần gia thì mạnh hơn một chút, trong gia tộc dùng việc vận chuyển hàng hóa làm sinh ý. Đưa Mộng Khả Nhi tới Mộng gia xong, Thần Nam rời khỏi.

Trở lại đại trạch của Thần gia, Thần Nam vẫn chưa trở về phòng thì đã chạm phải Thần Thế Kiệt, lập tức bị Thần Thế Kiệt gọi vào trong đại sảnh.

- Nam nhi, mấy ngày nay con ở đâu vậy, ta không thấy con.

Thần Thế Kiệt nói, Trần gia hiện tại đã cùng với Thần gia rơi vào tình trạng thủy hỏa bất dung, cộng thêm lần trước bị đánh lén, hai ngày nay Thần Thế Kiệt lại nghe thấy Thần Nam ra ngoài cho nên rất lo lắng.

- Phụ thân con không sao, con chỉ đi lòng vòng bên ngoài.

Thần Nam nói, chuyện Trần gia đánh lén hắn cũng không sợ, năng lực chạy trốn mình vẫn có.

- Con nên cẩn thận một chút.

Thần Thế Kiệt nói:

- Nam nhi, ngũ đại gia tộc ba tháng sau sẽ có một cuộc tỷ thí, con có muốn tham gia hay không?

- Ngũ đại gia tộc tỷ thí sao? Tỷ thí gì vậy?

Thần Nam chợt nhớ tới chuyện mà Mộng Khả Nhi đề cập, hắn chưa từng nghe qua chuyện tỷ thí của Ngũ đại gia tộc mà hắn cũng không biết tỷ thí cái gì.

Cứ năm năm một lần Mộng gia Trần gia, Triệu gia Lạc gia sẽ có một cuộc tỷ thí của đệ tử trẻ tuổi, gia tộc nào thắng sẽ được vận chuyển ở bến tàu Lập Anh trấn trong vòng năm năm.

Thần Thế Kiệt cất tiếng nói, trước kia Thần Nam trói gà không chặt cho nên ông không nhắc chuyện này cho hắn biết, nhưng sau khi Thần Nam đánh chết một tứ tinh đại đấu sư của Trần gia thì Thần Thế Kiệt mới có ý nghĩ này.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ngũ Đại Gia Tộc

- Con khó mà thắng nổi.

Thần Nam lên tiếng, tỷ thí này chắc chắn ngũ đại gia tộc sẽ phái ra những người mạnh mẽ, với tu vi hiện tại của mình thì khó mà thắng được.

- Không thắng không sao, ta chỉ định cho con rèn luyện.

Thần Thế Kiệt nói, hắn chỉ định cho Thần Nam rèn luyện một chút. Ngũ đại gia tộc thì dù sao Thần gia cũng có thực lực yếu nhất, phần thắng là quá thấp. Chỉ cần Thần Nam biểu hiện tốt, nâng cao địa vị Thần gia lên một chút đã là quá đủ.

- Phụ thân, ngũ đại gia tộc bình thường tham gia tỷ thí thì có thực lực gì?

Thần Nam nói, kỳ thực Thần Nam cũng muốn biết một chút, tu vi của mình hiện tại cần phải trong túi luyện mới có thể đột phá, như vậy cũng có lợi cho mình.

- Trần cơ bản là đã ngoài ngũ tinh đại đấu sư, hoặc là tam cấp ma pháp sư, lần trước quán quân là Trần gia, dự thi là một thất tinh Đại Đấu Sư.

Thần Thế Kiệt nói, chính vì vậy mà quyền buôn bán vận chuyển năm năm gần đây Trần gia đều vượt qua Thần gia.

- Phụ thân, con tham gia.

Thần Nam nói, lục tinh, thất tinh đại đấu sư Thần Nam không chống nổi tuy nhiên nếu thua thì cũng sẽ không khó coi, đi tới luyện một chút cũng tốt. Thần

Nam gần đây muốn đi tới luyện vài nay, tu vi thực lực của mình nhờ vậy cũng có thể đột phá.

Sau khi rời khỏi đại sảnh, Thần Nam quay trở về gian phòng của mình, xem ba tháng nay mình bế quan tu luyện được những gì, nếu như trong ba tháng này mình có thể đạt tới Khai Quang Sơ kỳ thì nói không chừng có thể chống lại những lục tinh, thất tinh đại đấu sư kia một phen.

Ngày hôm sau Thần Nam tiến vào trong sơn động bế quan, trong ba tháng này Thần Nam tính rằng sẽ đột phá tới cảnh giới Khai Quang trung kỳ. Hiện tại bảo giáp toàn thân hẳn đều không có, pháp khí công kích cũng không có, chỉ có thể dựa vào Tru ma chuông mới có thể chống lại những thất tinh đại đấu sư kia.

Thần Nam khoanh chân mà ngồi, chân khí trong người của hắn từ từ lưu chuyển toàn thân. Một lát sau Thần Nam đã tiến vào một cảnh giới mới, toàn tâm vui đầu vào tu luyện, một thanh mạng trần ngập khắp thân hình của hắn, trong người nồng đậm linh khí.

Trong đại sảnh của Trần gia lúc này đã xuất hiện mấy người, gia chủ của Trần gia có tên là Trần Huy, lần trước người bị một chuông của Thần Nam đánh trọng thương chính là nhi tử của hắn Trần Kiến Minh. Trần Huy có tu vi không hề thấp, đạt tới Bát tinh Đấu Linh, so với Thần Thế Kiệt thì còn cao hơn một phần.

- Kiến Hoa, ba tháng sau chính là cuộc đấu của ngũ đại gia tộc, ngươi đã chuẩn bị thế nào?

Trần Huy hỏi thanh niên thanh tú bên cạnh, đây chính là con lớn của hắn, Trần Kiến Hoa đồng thời cũng là sự kiêu ngạo của Trần gia, bởi vì Trần Kiến Hoa ngoại trừ là một lục tinh Đại Đấu sư còn là một nhị phẩm Luyện Dược sư.

- Phụ thân, hẳn là không có vấn đề gì, vì mấy ngày trước con đã đột phá tới cảnh giới tam phẩm luyện dược sư nên đã tăng tới tu vi lục tinh Đại Đấu sư, trong đám tuổi trẻ tộc nhân hẳn không có ai là đối thủ của con.

Trần Kiến Hoa tự phụ nói, hai mươi bốn tuổi đã trở thành tam phẩm Luyện Dược sư, Lục tinh Đại Đấu Sư, những thứ này đủ để hắn tự phụ.

- Tam Phẩm Luyện Dược sư, thật chứ?

Nghe thấy đứa con của mình đã đạt tới tam phẩm Luyện Dược sư Trần Huy nhin không được mà kích động, một tam phẩm Luyện Dược sư, thực lực của Trần gia từ nay về sau nhất định sẽ đứng đầu ngũ đại gia tộc.

- Kiến Hoa, nếu như lần này ngươi gặp phải người của Thần gia thì nhất định không cần lưu thủ, báo thù cho đệ đệ của ngươi.

Trần Huy lạnh lùng nói, nỗi thù của tiểu nhi tử nhất định phải báo, hiện tại đứa con lớn của mình đã đạt tới Tam phẩm Luyện Dược sư, khoản này cũng nên tính toán với Thần gia.

- Ta biết rõ.

Trần Kiến Hoa lạnh nhạt nói, trong mắt của hắn hiện ra một vẻ sát khí, làm bị thương đệ đệ của mình như vậy, hắn tuyệt đối không bỏ qua.

Ngũ đại gia tộc năm năm ti thí một lần, đây tuyệt đối là chuyện náo nhiệt nhất ở Lập Anh trấn, mỗi năm ngũ đại gia tộc ti thí đều có không ít người xuất hiện, lần này Ngũ đại gia tộc đưa ra danh sách, văn bài này ngày càng náo nhiệt.

Bởi vì lần này dự thi chính là Mộng Khả Nhi của Mộng gia vừa mới trở về từ ma pháp học viện, nghe nói nàng đã đạt tới tam cấp hỏa hệ Ma pháp sư, còn Trần gia thì người dự thi chính là con trai lớn Trần Kiến Hoa, nghe nói hắn chính là nhân vật thiên tài của Lập Anh Trấn, ngoại trừ là một lục tinh Đại Đấu sư còn là một nhị phẩm Luyện Dược sư.

Triệu gia dự thi chính là Triệu Càn, nghe nói hắn cũng đạt tới Lục tinh Đại Đấu sư, Lạc gia dự thi chính là Lạc Khâm, nghe nói cũng đạt tới tam cấp thủy hệ ma pháp sư. Điều khiến người ta chú ý chính là Thần gia, xem Thần gia có phái ra tiểu thiếu gia phế vật tham dự hay không. Nghe nói trước đó không lâu Thần Nam đã đánh chết một tứ tinh đại đấu sư của Trần gia tuy nhiên mọi người vẫn chưa rõ tiểu thiếu gia này là đấu khí giả hay là ma pháp sư, cũng không biết có tu vi thực lực gì, tóm lại kỳ ngũ đại gia tộc ty thí này thật là náo nhiệt.

Ở bên ngoài, chuyện Trần Kiến Hoa chính là chuyện sốt dẻo nhất, lục tinh đại đấu sư cộng thêm nhị phẩm luyện dược sư, đây không phải là điều mà người bình thường có thể đối phó. Mà Thần Nam chính là người ít người chú ý nhất, không mấy ai xem trọng hắn, tuy hắn có thể đánh chết một tứ tinh Đại Đấu sư nhưng vẫn chưa đủ để gây chú ý, lần này ti lệ đặt cược cho Thần Nam là cao nhất, đến một đề ba mươi.

Ở trong đại trạch của Thần gia, hai bóng hình xinh đẹp ngồi ở trên hồ nước, từ xa nhìn lại, hai người này giống như là hai tiên nữ trên trời, không ít người hầu nhìn về phía đó thấy rằng hai nữ tử này thật sự xinh đẹp.

Hai người này chính là Trương Ngữ Yên và Mộng Khả Nhi, Mộng Khả Nhi chính là cùng với phụ thân tới đây cảm tạ Thần Nam lần trước xuất thủ tương trợ, thuận tiện đến thăm Trương Ngữ Yên. Hai nàng từ nhỏ đã chơi với nhau tình cảm cũng vô cùng tốt, từ sau khi Mộng Khả Nhi tới ma pháp học viện hai người vẫn chưa gặp qua.

Trương Ngữ Yên mặc một cái quần dài màu lục, mái tóc đen nhánh buộc ở phía sau, đôi mắt to tròn, lông mi cong, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng, trước ngực nàng là một đồi núi cao ngất, eo nhỏ nhắn như liễu, từ xa nhìn lại đúng là có hình ảnh của thiên tiên.

Mộng Khả Nhi hôm nay mặc một bộ cảm phục màu trắng một mái tóc óng ánh từ trên vai xõa xuống, trên mi mắt lộ ra vẻ ma mị, bộ ngực sữa cao ngất, khiến cho người ta phải mê mẩn.

- Khả Nhi tỷ tỷ, tỷ ở ma pháp học viện học thế nào rồi

Trương Ngữ Yên cất tiếng nói, mình từ nhỏ ở đại trạch của Thần gia, thật sự muốn xem một chút.

- Nơi đó rất tốt, ta quen biết rất nhiều người, muội thế nào rồi?

Mộng Khả Nhi nói, hôm nay nàng tới Thần gia nhưng không nhìn thấy Thần Nam liền cảm thấy hơi thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Sự Tình Bại Lộ

- Muội buồn chết, trước kia Thần Nam biểu ca còn chơi với muội gần đây huynh ấy thần thần bí bí, đã lâu không chơi với muội.

Trương Ngữ Yên thở ra một hơi, gần đây nửa năm nàng rất ít khi nhìn thấy biểu ca Thần Nam, trong lòng liền cảm thấy có một cảm giác trống trải.

- Nghe nói hần vì không tu luyện được, buồn phiền mà đổ bệnh suýt chết phải không?

Mộng Khả Nhi cũng nghe chuyện người nhà nói Thần Nam “chết đi sống lại”.

- Đúng thế, biểu ca thật sự rất đáng thương, may mà huynh ấy không có chuyện gì.

Trương Ngữ Yên nói.

- Khả Nhi chúng ta đi.

Đoàn người từ phía xa xa từ từ đi tới, đứng là người của Mộng gia, lần này Mộng gia tới chính là để cảm tạ Thần Nam. Khi Mộng Khả Nhi nói chuyện với người của Mộng gia xong, người của Mộng gia lúc đầu không thể tin được, chỉ là bọn họ biết chắc rằng Mộng Khả Nhi không có nói dối, hơn nữa quan hệ của Mộng gia và Thần gia cũng không tệ, cộng thêm chuyện này Mộng gia cũng nên đến để tỏ vẻ biết ơn.

- Yên nhi, tỷ đi trước, nếu có rảnh thì cùng với Thần Nam tới chỗ ta chơi.

Mộng Khả Nhi cất tiếng nói, sau đó nàng lập tức theo người của Mộng gia rời khỏi Thàngia.

Người của Mộng gia đi rồi, Thần Thế Kiệt trong lòng liền cảm thấy khó hiểu, đi đi lại lại ở trong căn phòng. Chuyện mà Mộng gia vừa nói khiến cho y rất khó tin được, Mộng gia nói Thần Nam đánh chết bốn đại đầu sù trong đó có một thất tinh đại đầu sù để cứu Mộng Khả Nhi khiến cho Thần Thế Kiệt cảm thấy choáng váng. Thần Thế Kiệt mới cho Thần Nam ăn Thông Mạch Đan không bao lâu, thực lực cho dù tiến bộ thế nào thì cũng không thể nhanh như vậy được, cộng thêm một năm gần đây Thần Nam thần thần bí bí, Thần Thế Kiệt khẳng định rằng Thần Nam che giấu mình rất nhiều chuyện.

Thần Thế Kiệt càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, cộng thêm gần đây Thần Nam hay đến cửa hàng để tìm Thần Thế Phong, xem ra nhị đệ của mình nhất định biết chuyện, Thần Thế Kiệt liền nhanh chóng rời đại trạch của Thần gia tới cửa hàng.

Ở trong mặt thất của Thần gia Thần Thế Phong nhìn thấy đại ca tới thì cảm thấy bất ngờ, bình thường đại ca đều không tới cửa hàng binh khí của Thần gia.

- Lão Nhị, lần này có phát hiện ra Nam nhi kỳ quái không?

Thần Thế Kiệt hỏi Thần Thế Phong.

- Đại ca, không có, gần đây đệ thấy Nam Nhi rất tốt.

Trên khuôn mặt Thần Thế Phong nở ra một nụ cười kỳ quái sau đó lập tức khôi phục lại vẻ bình thường, bởi vì chuyện đan dược của Thần Nam Thần Thế Phong đều biết rõ toàn bộ, mà chuyện Thần Thế Kiệt mua Thông Mạch Đan cho mình Thần Nam cũng nói cho y biết, lúc đó y thiếu chút nữa cười tới vỡ bụng, đứa con này luyện đan lại bị cha mình mua lại với giá cao đưa cho, loại chuyện này chỉ sợ từ trước tới nay chưa từng có, sau này chỉ sợ cũng sẽ không xảy ra.

- Đối với nó, ta cảm thấy không đúng, vừa rồi Mộng gia vừa mới tìm ta, nói rằng nó đánh chết bốn người, trong đó có một thất tinh đại đầu sù cùng với ba nhất tinh đại đầu sù để cứu Mộng Khả Nhi, thực lực của Nam Nhi mạnh như thế sao?

Thần Thế Kiệt nghi ngờ nói, người khác nói có lẽ y không tin, nhưng Mộng gia hẳn là sẽ không lừa gạt y.

- Thật không? Một kích giết chết thất tinh đại đấu sư?

Thần Thế Phong cũng hơi kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng, tiểu tử này có thực lực mạnh vậy sao? Trong lòng hắn cũng khẽ giật mình, tuy nhiên Thần Nam đến tận đan dược tứ phẩm cũng có thể luyện chế thì đánh chết một thất tinh đại đấu sư cũng không phải là chuyện không thể.

Thần Thế Phong quả thực đã đề cao Thần Nam. Một tứ phẩm Luyện Dược sư đúng là có thể đánh chết một thất tinh Đại Đấu sư, đó là chuyện bình thường, ngay cả nhất tinh nhị tinh Đấu Linh cũng có thể đánh chết. Tuy nhiên Thần Nam có thể luyện chế đan dược tứ phẩm là do rất nhiều nguyên nhân đặc thù bên trong, nếu đơn thuần nói về tu vi mà nói thì hiện tại Thần Nam nhiều nhất cũng chỉ có thể liều mạng chống lại một ngũ Tinh đại đấu sư mà thôi, đương nhiên đây là tình huống Thần Nam không có bất kỳ pháp khí nào.

- Lão Nhị, lần trước ngươi cầm lấy đan phương của Tứ Phẩm Thông Mạch Đan, ta tính sắp tới sẽ mang đi bán.

Thần Thế Kiệt nói, lúc trước y mua đan phương Thông Mạch đan với giá cao chính là vì Thần Nam, hiện tại Thần Nam đã ăn Thông Mạch Đan, hơn nữa đan phương này tốn không ít kim nguyên bảo, mang đi bán khẳng định sẽ có giá không ít, thậm chí còn trên đan dược cùng phẩm.

- Cái này...

Thần Thế Phong nghe vậy thì nhúc nhích, đan phương đã trao cho Thần Nam, chuyện này khiến cho Thần Thế Phong đau đầu.

- Làm sao vậy, ngươi không làm mất chứ? Đây chính là đan phương của đan dược tứ phẩm đó.

Nhìn thấy biểu lộ của Thần Thế Phong, Thần Thế Kiệt liền hoảng sợ, đan dược tứ phẩm không phải tầm thường, lúc trước Thần Thế Phong muốn mượn đã khiến cho y cảm thấy lo lắng.

- Cái này...

Thần Thế Phong thấy biểu lộ của đại ca thì biết rằng nếu như mình nói đan phương bị mất thì đại ca nhất định sẽ không bỏ qua cho mình, đây cũng không phải là thứ tầm thường.

- Đại ca, tiểu đệ nói thật, đan phương này bị Nam nhi cầm đi

Thần Thế Phong cuối cùng cũng không nhận được, nếu như mình không giao ra đan phương thì mình thật xui xẻo.

- Ngươi có bị mất đan phương hay không? Nam nhi cầm đan phương làm gì hắn cũng không phải là Luyện Dược sư.

Thần Thế Kiệt hoàn toàn không tin, thậm chí còn hơi tức giận, nghĩ thầm nhị đệ này bị mất đan phương lại còn muốn đổ lên trên người Thần Nam.

- Đại ca, ai nói Nam nhi không phải là Luyện Dược sư, hắn còn là một tứ phẩm luyện dược sư, chỉ là hắn không muốn đệ cho huynh biết mà thôi.

Thần Thế Phong tự hào nói, chuyện của con mình mà chính mình cũng không biết, còn để nhị thúc nói ra.

- Nhị đệ, đệ càng lúc càng quá trốn, đan phương bị mất thì coi như xong, có cần phải như vậy không?

Thần Thế Kiệt quả thật đã hơi tức giận, quát Thần Thế Phong.

- Đại ca huynh...

Nhìn thấy dáng vẻ của Thần Thế Kiệt, Thần Thế Phong chỉ dờ khóc dờ cười, trên đời này nói thật không ai tin lại tin rằng mình nói dối.

- Huynh xem những thứ này đi, còn có những kim nguyên bảo này đều là lợi nhận do Nam nhi luyện chế đan dược tam phẩm.

Thần Thế Phong thật sự không có biện pháp nào lấy ra hai cái túi không gian trữ vật, trong đó còn hai mươi viên đan dược tam phẩm chưa bán và hai nghìn kim nguyên bảo, toàn bộ đổ xuống trước mặt Thần Thế Kiệt.

- Cái này, làm sao đệ có được?

Thần Thế Kiệt nhìn những đan dược tam phẩm cùng với kim nguyên bảo trên bàn thì kinh hãi. Tam phẩm đan dược? Thần gia chỉ mới được luyện dược sư nhị phẩm, tuyệt đối không thể luyện chế ra đan dược tam phẩm.

- Đệ nói rồi, những thứ này vì Nam nhi luyện chế, bởi vì hắn sợ mạng tới phiên toái cho Thần gia cho nên nói với đệ là đừng nói cho người khác biết.

Thần Thế Phong bắt đầu dĩ nhiên.

- Chuyện đệ nói là thật, không gạt ta chứ?

Thần Thế Kiệt nhìn thần sắc của Thần Thế Phong, sự thật đã bày ra trước mắt cho nên y đã hơi tin.

- Đệ tuyệt đối không có gạt huynh, còn nữa lần trước Thông Mạch Đan huynh mua được ở kỳ đấu giá Kim Bảo lâu chính là do chính Nam nhi luyện chế

ra, ai ngờ huynh lại bỏ nhiều tiền ra như vậy để mua cho nó.

Thần Thế Phong bắt đầu dĩ thử dài, tự nhiên hai người cho không Kim Bảo lâu một số tiền thuê.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Khai Quang Trung Kỳ

- Đệ nói đan được tứ phẩm Thông Mạch đan là do Nam nhi luyện chế?

Thần Thế Kiệt tròn mắt há hốc mồm nhìn Thần Thế Phong, điều này làm sao có thể được, Nam nhi chính là Luyện Dược sư tứ phẩm sao? Hay là mình nghe lầm?

- Không tin thì huynh đi hỏi Yên nhi đi, huynh mua thông mạch đan cho Nam nhi, Nam nhi nó không dùng mà đưa cho Yên nhi. Huynh còn tưởng Nam nhi vì phục Thông Mạch Đan mà đánh chết tứ tinh đại đấu sư kia, đúng rồi đan phương Thông Mạch Đan ở chỗ Nam nhi, đệ không có lừa huynh.

Thần Thế Phong nói.

- Chuyện này...

Thần Thế Kiệt thở ra một hơi, y lại nhìn một đống đan dược tam phẩm và kim nguyên bảo phía trước, cộng thêm việc gần đây Thần Nam thần bí cao thâm khiến cho y không thể không tin. Tuy nhiên tạm thời y cũng không thể tiếp nhận, ai nói đứa con mình là phế vật, một đứa mới mười tám tuổi đã là Luyện Dược sư tứ phẩm mà có thể là phế vật sao?

- Nhị đệ, tại sao đệ không sớm nói cho ta biết.

Thần Thế Kiệt vô lực nói, mọi chuyện đối với y tất cả đều quá kinh hãi.

- Đại ca, Nam Nhi vì sợ mang tới phiền toái cho Thần gia cho nên không cho huynh biết, chỉ là hiện tại huynh cũng đã biết rồi, huynh tính thế nào?

Thần Thế Phong cất tiếng nói, sau khi biết Thần Nam đã trở thành một Luyện Dược sư tứ phẩm, y tin rằng Thần Thế Kiệt nhất định sẽ có sắp xếp.

- Nhị đệ, đệ cảm thấy thế nào?

Thần Thế Kiệt đột nhiên ngưng trọng nhìn Thần Thế Phong nói, trong mắt hiện ra một khí tức nóng bỏng.

- Đại ca, Nam Nhi năm nay vẫn chưa tới mười tám tuổi, mười tám tuổi đã trở thành một luyện dược sư tứ phẩm có thể nói là Thiên tài trong thiên tài.

Sắc mặt của Thần Thế Phong trở nên ngưng trọng nói.

- Nói như vậy, đệ cũng đồng ý sao? Chuyện này phải do cả hai đồng ý mới được.

Thần Thế Kiệt chăm chú nói.

- Kỳ thực trong đáy lòng đệ đã đồng ý, trách nhiệm trọng chấn Thần gia phải đặt lên trên người của nó.

Thần Thế Phong thờ dài.

- Tốt lắm, cứ quyết định như vậy đi.

Khóe mắt của Thần Thế Kiệt không kim được mà xuất hiện một lệ quang, Thần gia cuối cùng cũng đã tìm thấy một ánh rạng đông, không còn suy tàn nữa, sau này mình có chết cũng có mặt mũi đối mặt với tổ tiên.

Trong hốc mắt của Thần Thế Phong xuất hiện một lệ quang, Thần gia cuối cùng cũng đã có hi vọng, nhớ ngày nào đó Thần gia mạnh mẽ thế nào, cả Đấu Ma đại lục cũng chỉ có thân ảnh của Thần gia.

Thần Nam bế quan trong sơn động, lúc này thanh mang nồng động thoát ra, Thần Nam tiến vào cảnh giới vong ngã, dựa theo tâm pháp của Hỗn Nguyên chân kinh khiến cho kỳ kinh bát mạch của hắn không ngừng trôi chảy, từng sợi chân khí tinh thuần chảy về phía đan điền.

Một lát sau thanh mang nồng đậm đều bị Thần Nam hút vào trong cơ thể, hóa thành một chân khí tinh thuần theo kỳ kinh bát mạch hướng vào trong đan điền, cuối cùng chân khí trong đan điền cũng rơi vào trạng thái bão hòa, chân khí trong kỳ kinh bát mạch cũng bị đỉnh chỉ không còn dấu vết, tiếp tục hướng vào bên trong.

Thần Nam tiếp tục vận khởi, dưới tác dụng của chân khí, đan điền của Thần Nam bắt đầu bành trướng, thoát nhìn rất quý dị, chỉ khi tiến vào cảnh giới vọng ngã Thần Nam mới thấy đan điền của mình có biến hóa. Nếu là tu chân giả khác mà nói nhất định sẽ rất hâm mộ, bởi vì đan điền biến hóa cho thấy Thần Nam sắp đột phá một lần nữa.

Chân khí ở trong sơn động toàn bộ đã bị Thần Nam hút vào bên trong, trong thân thể của hắn bắt đầu xuất hiện quang mang thanh sắc, bỗng nhiên đan điền của Thần Nam liền biến thành màu vàng kim sắc, đan điền cũng bành trướng đến cực hạn.

Theo đan điền của Thần Nam một luồng chân khí nhanh chóng lan khắp kỳ kinh bát mạch, khiến cho đan điền một lần nữa khôi phục lại, vừa mới phá căn bản không có tạo cho đan điền bất kỳ thương tổn gì ngược lại lại có chỗ tốt.

Thần Nam thở ra một hơi thật dài sau đó từ từ mở hai mắt ra, trong mắt có xuất hiện những sợi tinh quang ngưng tụ thật lâu không tiêu tán.

- Cuối cùng cũng đã đột phá tới Khai Quang trung kỳ.

Cảm nhận được chân khí toàn thân trong cơ thể tràn đầy, Thần Nam cũng biết mình đã đột phá tới tu vi Khai Quang trung kỳ, hiện tại nếu như đối mặt với một lực tinh đại đầu sư thì hắn cũng đã có chút thực lực để chống lại.

Cuộc tỷ thí của ngũ đại gia tộc sắp bắt đầu, Thần Nam cảm thấy hơi chờ mong, mình đến cái thế giới này đây là lần đầu tiên công khai ra tay, không biết thực lực của những đối thủ kia thế nào, dù sao thì lần này mình cũng không cầu thắng, chỉ cần tôi luyện là tốt rồi, biết một chút về đấu khí và ma pháp.

Sau khi chuẩn bị một phen, Thần Nam bắt đầu đi ra khỏi gian phòng, trên đường đi hắn hỏi người hầu xem hôm nay là ngày mấy thì biết rằng mình đã bế quan hai tuần, thời gian tỷ thí của ngũ đại gia tộc sắp bắt đầu.

- Biểu ca huynh rốt cuộc cũng đã xuất quan.

Trương Ngữ Yên đi tới gian phòng của Thần Nam, phòng của Thần Nam chưa bao giờ nàng gõ cửa.

- Ủ.

Thần Nam cất tiếng nói, ánh mắt của hắn dò xét Trương Ngữ Yên, quả nhiên không ngoài sở liệu, bộ ngực phía trước của tiểu ny tử này hình như càng ngày càng lớn thêm một chút, càng ngày càng có hương vị nữ nhân.

Trương Ngữ Yên mặc một bộ cẩm phục màu hồng, toàn thân có đường cong lồi lõm, bao tròn thân thể, trước ngực là ngọc phong bao chặt lấy toàn thân, kiều đồn rắn chắc mềm mại.

- Huynh nhìn gì vậy, y phục của muội dính gì sao?

Nhìn thấy ánh mắt của Thần Nam quét tới quét lui, Trương Ngữ Yên không kim được mà nhìn lại về phía mình.

- Không có gì.

Thần Nam phục hồi tinh thần lại, cơ hồ bị cô gái này mê hoặc. Trương Ngữ Yên so với Hoàng Phi Yến của Kim Bảo lâu đúng là không kém, chỉ là hương vị của hai người không hoàn toàn giống nhau, mỗi người một vẻ.

- Đúng rồi, di phu nói rằng huynh sau khi xuất quan muốn muội thông tri với người ngay lập tức, dường như có chuyện quan trọng đó.

Trương Ngữ Yên nói.

- Ủ ta sẽ đi.

Thần Nam nói, phụ thân tìm mình chắc là vì chuyện tỷ thí của ngũ đại gia tộc.

- Đúng rồi biểu ca, nghe nói huynh chín là người cứu Khả Nhi tỷ tỷ phải không? Còn đưa tỷ ấy về nhà?

Đôi mắt của Trương Ngữ Yên sáng ngời nhìn về phía Thần Nam.

- Làm sao muội biết?

Thần Nam hỏi, tiểu ny tử này tại sao chuyện gì cũng biết.

- Làm sao muội biết?

Thần Nam cất tiếng hỏi, tiểu ny tử này tại sao chuyện gì cũng biết.

- Khả Nhi tỷ tỷ đã tới, chỉ là hôm đó huynh vẫn còn đang bế quan cho nên tỷ ấy không gặp được huynh, vô cùng thất vọng. Biểu ca muội thấy Khả Nhi tỷ tỷ có vẻ rất thích huynh.

Trương Ngữ yên cười nói.

- Tiểu nha đầu kia, đừng có đoán bậy.

Bạn đang đọc truyện *Cuồng Nhân Tu Chân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.